

P. ALBERTI INES
E Societate JESU
LYRICORUM

Centuria Una.

DEI MATRI VIRGINI

Cœlestis sponſi Canticum, ex Canticis
Canticorum depromptum.

O D E I.

am quæ diſertis vatibus inferat,
Ineruditi carmina pectinis
Te præter? o Beata noſtra
Summa Spei! melior tuorum
Thalia vatum. non ego turgida
Ambibo doctæ vincula Laureæ;

Muſasque ringentemque Phæbum, &
Pierii jûga linquo montis:
Si tu Clienti, Dia parens, tuo,
Modèſtioris culmen Apollinis
Pandis. *Marianique vatis*

Immeritò titulos Poëtæ
(*Quanquam trecentis dives adoreis.*
Hinc te beatâ SARBIVIVS lyrâ;
Hinc BALDE, & erudita vatum
Turba novis geminant trophæis,)

A

Per-

Permittis. Jo! tendite Gratia,
 Jurata magnæ stamina Virgini;
 Lyraſque, vocalesque nervos,
 Virgineis animate metris.
 An & canori pollice barbati,
 Noſtras ſereno Sponſus ab æthere
 Demulcet aures? & diſerto,
 Virgineum canit, ore, nomen.
 Abſiſte plectrum; tuque ſonantia
 Loqui obſtinato fila ſilentio
 Componere plebeſumque carmen
 Aoniis, lyra, ſtringe nodis.
 Ille, ille, ſacro plenior entheo,
 Inculta, Divus, carmina condiat.
 Non erubescendumque noſtris
Auſpicium, præeat Camænis.
 Audimur? en jam leniter aurea
 Facundiori stamina peetine
 Invadit; & junctam beatâ
 Voce lyram, Cytharæque cantum.
 O quam feraci mente parens DEUS,
 Sibi obſequentem gignere Filiam
 Decrevit; & labis carentem
 Primigenæ, cupidoque pulchram
 Donavit Orbi. quam ſuper aureo
 Lætum tuentis ſolis anhelita
 Effudit; & noſci volentem
 Sidereo radiavit oſtro.
 TIBI magiſtri dextera Numinis,
 Dignam ſupremis collibus indolentem
 Finiſſe, & accuratori
 Pollice, ſollicitâque formam
 Limafſe curâ fertur; & è ſua,
 In ſe reductæ lucis, imagine,
 Erontemque, Regalesque nutus,
 Et ſimilem cumulafſe vultum.
 Ut evibrato vertice celfior
 Cælo propinquis nubibus obviat

LYRICO
 Carmes: & dila
 Aruſi, magi
 Deſpeſſe: gnos: ſe
 Sublimiſe gen
 An: human
 ſe reliqui ſaga
 To: robentis ſtam
 ſiſſe: crines. My
 Veſte Marzem
 Sidoni precum
 O Sinceri SPICU
 O tela, crines. ne
 Vultus fatetur,
 Purpureo nigr
 Quod ſi decorum
 Dicere tollam: q
 A crine, capite
 Turre queat
 Quam ſi recept
 A Virginali por
 Cervice, ſiſſe
 Et ſimilis
 At que pudicam
 Piſina, ſerentem
 Piſina, quam
 Accumulant
 Agnoſco coſta lum
 Clauſam moceſ
 Agnoſco pupill
 E liquoſo rati
 O innocenti ſplendi
 O puriori ſumme
 O lumen, autem
 Naufrago, cui
 Ad un Torquent
 Ex amore vultu
 Reſpirat: & toto
 Vultus amat, ſe

Carmelus; & diferta pigri
 Arva foli, indigenasque latè
 Despectat agros; sic tibi Regium,
 Sublimiori se genio, caput
 Attollit, humanosque colles,
 Et reliqui juga linqvit orbis.
 Tui, rubentis flamina purpuræ,
 Vicère, crines. Mygdonium comæ
 Vicère Muricem, & recoctum
 Sidonii precium meraci.
 O Sauciati SPICULA Numinis!
 O tela, crines! tela quibus suum
 Vulnus fatetur, & severos
 Purpureo rigat imbri cyrrhos.
 Quod si decorum, TURRIS *eburnea*
 Dicère collum: quâ mage faucium
 A crine, captivumque Numen
 Turre queat melius teneri;
 Quam si recepti vulneris immemor,
 A Virginali pondus amabile
 Cervice, suspendatur olim,
 Et famulis religetur ulnis?
 At quæ pudicam, se gemino super
Piscina, frontem, porrigit alveo?
 Piscina, quam latè refusæ
 Accumulant Hesebonis undæ.
 Agnosco castæ lumina Virginis;
 Clausam modesti nube supercili
 Agnosco pupillam; & vibratos
 E liquido radios sereno.
 O innocenti splendidius vitro!
 O puriori flumine purius!
 O lumen, auditum beato
 Naufragio, tumulasse tractum
 Ad nos Tonantem; cum prece supplici,
 Ex arcuatæ vulnere palpebræ
 Respirat; & toto receptum
 Vulnus amat, jaculumque corde.

Ut illa *Mali* purpura *Punici*
 Per crebra lucet fragmina; sic **TIBI**
 Genæ, verecundisque pictæ
 Floribus, erubère malæ.
 Seu obserati conscia liminis,
 Stringis modesto labra silentio;
 Seu basiatum, virginali
 Ore, bibis, labiisque **VERBUM**;
TIBI decenti tænia coccino
 Adstricta fertur verba, fidelibus
 Servare nodis, & rubenti
 Eloquium cohibere **VITTA** :
 At dum recepti prodiga Numinis,
 Adblandienti basia filio
 O Virgo! dispensas; iisdem
 Panè ligas, tua vota, vittis.
 Et osculanti dulcia parvulo,
 Fundis beato mella volumine.
Favumque distillas; palato
 Nectareos imitante succos.
TIBI disertâ virgineum sedet
Lac, virgo, lingua; quod puero libens
 Affundit, **APTUM INCORPORATO**,
UBER alens, tua **LINGUA**, **VERBO**.
 Non pondus auri, non tibi divite
 Distincta censu, Virgo, monilia
 Vovebo; quæ quondam trecentis
 Luxus emit redimitque gazis:
 Cùm te beatis nexibus implicat
A TE educati dextera Numinis;
 Conchisque stipatumque gemmis,
 Et rutilo lapidum sereno
 Monile, purâ candidum nive
 Collum reponit. non melior **TIBI**
 Pendere de cervice gemmâ,
 Non poterat pretiosiore
 Accensus auro torquis, amabile
 Gravare collum. Non geminum mero

Tumere

LINDO
 Tumere amabo
 Noctulas ge
 Mamen Caleno
 Comati poma
 Hære, fucare
UBER A, nob
 Et A Filens fert
 Apilla, calo Virg
 Lac supplet: & d
 Himmios sup
 O plena sacris vol
 Excondioris vilcer
 Siquæ ACERV
 Lilia circum
 O semperna Flia
 Que caleni pend
 Premis tocoma
 Calce Socr
 Plana traco
 Calcare quom
 Dicere que
 Per Sygios
 Hæc qua loquaci
 Qua voce Spon
 Canentis excita
 Atra, vov
 Et lenè dicitis ad
 Per laterum pag
 Calice gratia
 Innumero filia

Tumere demirabor Uber ;
 Non patulas generosiori
 Mammæ Caleno. quæ proprio, VIRUM
 Complexa quondam viscere, nutriet ;
 Huic jure, succrevêre forti
 UBERA, nobiliora VINO.
 Huic & Falernis fertilior botris
 Papilla, casto Virgineum mero
 Lac supplet : & dignæ gemellos
 Hinnuleos superare mammæ.
 O plena Sacris viscera frugibus !
 Fecundioris viscera TRITICI.
 Stipata ACERVO ; quem nitenti
 Lilia circumiêre vallo.
 O sempiterni Filia Principis !
 Quæ calceati pondere sub pedis
 Premis coronato protervam
 Calce Stygem, dominâque victum
 Plantâ draconem. sic pede libero
 Calcare quondam fidera dignior
 Dicere quæ victore passu,
 Per Stygios graderis Ceraftas.
 Hæc quâ loquacis carmine barbati,
 Quâ voce Sponsus dixerat : at simul
 Canentis excitata voce
 Astra, novos cecinêre versus.
 Et lenè ductis ad numerum lyris,
 Per lætiorum pegmata nubium,
 Cælique gratantis plateas,
 Innumero saliêre gyro.

AD
 HIACYNTHUM MORUM
 STOICUS
 CHRISTIANUS.
 MORTEM NON ESSE
 TIMENDAM.

ODE II.

Non fletu neque lacrymis
 Placantur rigida jura Proserpinæ.
 Quod vitare nequiveris,
 Stultum est si timeas. Tergite rorida,
 Udis, lumina, fletibus.
 Non qui Nestoreis solibus æmulas
 Implevit Trieterides;
 Sed qui Nestoræ dignus erat rude,
 Festis floret adoreis;
 Æternoque sibi plaudit in otio.
 Nulla non morimur die;
 Et vitæ potior pars, tumulto datur:
 At qui parcere nesciam
 Festino Lachesium prægreditur metu;
 Pæne est bis miser: ultima
 Prasenti geminans damna negotio,
 Fati prodigus & sui.
 Is qui sollicitæ præcipites fugæ,
 Virtutum numero, dies
 Pensabit, sapiet. sola nequit gravem
 Virtus interitum pati.
 Et sese è tumulto surrigit altiùs.
 Quidquid fata negaverint,
 Possunt, More, tibi facta reponere,
 Magni

LIBRARI
 Magni feno. Somn
 Qui
 ignotis
 Eius tumulo
 Illi
 Quod si cum mo
 timor
 Mortis certa lux
 Is dum timeat mor
 Cui vixisse du
 Percaum pavet c
 Qui post facta
 Et vixisse perenni
 Ne spera, ne
 Si trux pñerit At
 Rumpantur r
 Sa hoc imo
 Interfoca c
 Quæris mortis
 Cur fin,
 Nam mortis dub
 Ipsa morte r

MARIAN
 QUEND
 FAMILIE
 O
 Quid Palatio
 Supra, & c.

Magni fœnore Nominiſ.

Qui notus nimium ſit licet omnibus,
Ignotus moritur ſibi,

Et totus tumulo qui fuerat ſubest :

Illi mors gravis incubat.

Illi mæſta truci viſcera vulture,

Ultor prorogat Æacus.

Quod ſi dum morimur, deſinimus mori :

Is fatum timeat, cui

Mortis certa ſuæ Mors placuit minus :

Is olim timeat mori ;

Cui vixiſſe diu diſplicet. is nigram

Parcarum paveat colum ;

Qui poſt fata ſacros ducere ſpiritus ;

Et vixiſſe perennius,

Nec ſperat, nec amat. Quin mihi protinus,

Si trux juſſerit Atropos,

Rumpantur rigido ſtamina forcipe.

Seu hæc linea ; ſeu rubro

Interfuſa croco Numina neverint.

Quæris mortis avarior

Cur ſim, More? diu ne timeam mori.

Nam mortis dubius timor

Ipsâ morte reos lancinat acrius.

AD

MARIANUM VIRGINIUM.

IN

QUENDAM NIMIUM

S U Æ

FAMILIÆ JACTATOREM.

O D E III.

Quid Palatino numeroſa cinctu
Sceptra, & antiquos Curii nepotes?

A 4

Quid

Quid tomas Regum trabeas, avitis

Nixe triumphis.

Qui crepat Patrem, veterumque grandes

Nominum fastos, aliena jactat.

Quid juvat si quis male mutuo

Fulgeat auro?

Nostra nos clarat, Mariane, virtus,

Et suo quondam generosa plausu

Acta: ventosi procul abstulerunt

Cætera Cori.

Nam quid illustri tumeat parente,

Ille facundi Ciceronis hæres;

Cui parem Patri, minus æqua, linguam

Fata, negarunt?

Quis coronatos tenui Popielos

Præferat Piaflo; licet hi superbas

Luserint cunas super: hunc modesta

Tinxerit unda:

Ille supremum Patruum Patrisque

Scipio probrum; docuit scelestos

E bonis nasci: tenebrasque clarum

Gignere fulmen.

E casâ quantus Cato Tusculana?

Quantus à servo Marius ligone?

Nemo Lucinæ meritis onustos

Debuit annos.

Nemo virtutem Proavus Paterque

Vixit in nostram. sibi quisque famam

Debeat, nec se vetulis Avorum

Augeat umbris.

Qui suo Titan micuit sereno,

Clarius fulget: minus at minoruna

Vulgus astrorum, sibi commodato

Ardet in igne.

Quin suas Phæbo repetente flammæ,

Menstruum Lunæ periisse vitum

Et cavum cornu, vacuumque primo

Lumine frontem.

Sæpe ridemus ; quoties frequentes
 Inter Eclypses moritur , propinqui
 Luminis pauper ? quoties minori
 Tollitur ortu ?

Sic adoptivo radiatus igni ,
 Et Patris tantùm satur ; in frequentes
 Languet Eclypses , dubioque famam
 Funerat æstu.

AD

EQUITES POLONOS
 GENEROSA LIBERÆ
 GENTIS GENETHLIA.

ODE IV.

Polone , nam te , Carpatiis super ,
 Fertur marito Marte , recessibus
 Regina LIBERTAS , reclinem
 Non humili genuisse partu.

Armisque cunas suppeditantibus

Inter severi præsidium Patris

Jecisse , ferratasque subter ,

Sic temerè posuisse peltas ;

Pardoque parvum pectus & horridis

Texisse villis , & Mareoticas

Per scuta reptanti , per arcus ,

Magnanimam puero Parentem

Aptasse lyncas. Mox ubi grandior

Succrevit ætas , & gravioribus

Pectusque roburque & feroces

Aufibus infremuere vires ;

Quà se reductis collibus explicat ,

Audax , superbo vertice , Carpatius ,

Duxisse , projectasque latè

E tumulis digito docente ,

A 5

Mon-

Monstrasse gentes ; quâ gelidum caput
 Canis, Bootes, crinibus oblitum
 Ostentat, & noctis labores
 Parrhasii vehit ora plaustri.
 Has (inquit) olim Nate, memor Patris,
 Non semimembri degener areas
 Metire passu, si Paterni,
 Multa sedet tibi cura, Martis.
 Seu te cruenti prælia Jazygæ,
 Seu bellicosi classica Theutonis,
 Ensesque terrebunt ; revicta
 Invidiæ super ibis arma
 Languet, molesto si vacat æmulo,
 Heroa virtus. quidquid atrocior
 Procella, discordesque Parcæ
 Eruerint, generosiore
 Evince nisu, dura probat viros
 Sors ; fluxa, molles. ne violabili
 Succumbe fato, sed per ipsa,
 Intrepidus, age tela, passus.
 Fortuna fortes ipsa subit manus ;
 Fugit remissas. cui gravis ad latus
 Dependet ensis obsequentem,
 Ipsa sibi parat ense sortem.
 Frustra querelis fata lacesimus ;
 Nullum decori nominis à tholo
 Lucina pellit : æviternæ
 Quisque potest Faber esse Fama.
 Tum si rebellis ripa Boristhenis
 Formidolosò provocet alveo ;
 Jam tunc & alternis frementes
 Consiliis animos remisce ;
 Et æstuantis fræna licentiæ
 Adstringe prudens. nec Fabii moras,
 Nec fulmen incertum volantis
 Scipiadæ, nec avara Pæni
 Dux arma temnit. pænè magis ferit
 Librata forti consilio manus.

Qui

Qui bella præceps gessit; altos
 Ipse sibi eripuit triumphos.
 Deliberato fortius impetit
 Gradivus ictu. quod temerè jacet
 Bellona telum, asfibilantes
 Sic temerè perit inter auras.
 Quin & cadendum si fuerit; prius
 Quâ victus olim parte cadas tui
 Adverte. nam quandoque Laurus
 In mediis viruit ruinis.
 At nec tuo te dividat arduus
 Ab hoste murus. qui caput obvio
 Opponit hosti, grandis olim
 Pro Patria stetit ipse *Murus*.
 Imbelle quondam mænia condidit
 Plectrum: virilis ad sonitum tubæ
 Eversa Jericho, superbas
 In tumulos propè vertit arces.
 Parum probroso carcere discrepant
 Obducta vallo mænia: coctiles
 Evade Caucasos, decoræ,
 Quisquis amas, monumenta, famæ.
 Capaciori se fovet ambitu
 Commissa campo gloria; displicet
 Inclusa Libertas: apertis,
 Bella Lacon bene gessit, arvis:
 Hac arte quondam, Nate, capacia
 Per æmulorum vulnera, ad arduam
 Virtutis eluctatus arcem
 Magnanimâ potiêre Famâ.
 Vis nulla fortem territat. hinc tibi
 Importuosæ littora Daniæ,
 Gotusque, Vandalusque, & atrox
 Massagetes, domitusque Biston,
 Hinc subjugatæ ripa Silefiæ,
 Totusque magni tractus Orionis,
 Quâ sudat Euxinus, Tyrasque
 Vistuleo medjante fluctu;

Hic victa Laurum Russia porriget,
 Feroxque Bessus. non ego Moschuum,
 Nigramque Mæotim; nec ampla
 Herciniæ fruticeta sylvæ
 Cædesque dicam: non ego Pannonem
 Nec edomandæ culta Valachiæ;
 Quicumque Libertatis olim
 Hostis erit, simul & Polono
 Dicitur hostis. Non Latios ego
 Fasces, nec alti mænia Romuli,
 Urbemque præpono, Polono
 Orbe super, Lechicoque cælo.
 O gens avitæ conscia Gloriæ!
 O Liberos Regia Civium!
 Hic fixa LIBERTATIS AULA;
 HOSPITIUM EST alibi, domusque
 Quas evagantis plaustra vehunt Getæ,
 Quocunque plebem dura vocat fames.
 Quò pulchra Libertas Latinæ
 Gentis? Achæmenii que sceptri?
 Quo bellicosæ obruta manibus,
 Et liberos funere Civium
 Carthago? quo Spartana virtus
 Magnanimis male fisa telis.
 Adhuc parabat plura; sed ilicet
 Se Regiarum exercitus Alicum
 Libravit, heroumque festis
 Auspicium tibi plaussit alis.
 Sic longioris impatiens moræ,
 Polone, Divam linqvis in ardea
 Effusus, Attestationem
 Veridicæ properasse Divæ
 Actore ferro. jam Tibi Thracii
 Saltus, supinis frondibus annunt;
 Veramque mancipatus actis
 Historiam probat Ister undis.

AD

NICOLAUM LYCUM

Nosce te ipsum.

O D E V.

Utcunquè ingenuæ mentis avarior
 Instas ipse tibi, certa que proximo
 Urges damna lucro; corripe languidas
 Torpentis genii moras.

Frustra Cecropiâ bile sonantia
 Pulsamus calidis pulpita dexteris;
 Frustra sollicitæ lucra scientiæ,
 Tanto fœnore quærimus.

Ille & doctiloquo Socrate doctior,
 Qui se novit, erit. Se magis & sua
 Rimatur Sapiens; cætera pronior
 Vulgo linquere mobili.

Sic tu non vacuæ sedulus indolis,
 Inter perpetui claustra silentii
 Hoc appone lucro, & hoc, Lyce, computa;
 Si te, si tua noveris.

Felix, si vitii parcus, & abstinens,
 Clausum compositæ veste modestiæ
 Emendas animum; nec volucrem, sacro
 Mentem perdis, in otio.

Quidquid magnanimæ demimus indoli,
 Cælis inferimus: nemo suam minus
 Quam qui plus satagit perdere copiam
 Lucri depositor sui.

FER-

FERREUM SÆCULUM

Bellorum Civilium calamitatem
deplorat.

O D E VI.

Aureis quondam spoliata venis,
E recudendo fore, lustra ferro.
Prisca Saturni docuit vetustum

Fabula vatem.

Heu dolor! seri, tremimus nepotes
Ferreis menses tonuisse seclis.
Vidimus tandem solidata duro

Lustra metallo.

Ferreis regnat modo quisque sceptris;
Ferreas cudit capiti tiaras,
Ferreos Cives regit; & cruentis

Imperat armis.

Quin prius fufum premit alter hostem,
Quam premat cunas: prope cum parato
Nascimur ferro; propè cum sinistris

Nascimur armis.

Hic heri natis inimica dextris
Castra metatur; teneroque Martem
Increpat fletu, nec adhuc feroces

Aptus ad iras.

Jamque vicinum pudor est in hostem
Cominus strictum finuasse telum;
Missa jam passim volucris feruntur

Vulnera ferro.

Sic & infuso leviora plumbo
Fata, inassuetis geminamus alis;
Atque tardatas properamus ipso

Pondere mortes.

Quà procellofis mare spumat undis
Castra densamus; tumidumque Martem

Neroi

Nerei molles superambulare

Cogimus undas.

In reluctantes trahitur Charybdes

Tota suspensi rabies furoris :

Nec placet terræ stabilis severo

Area bello.

Inde suffuso, Thetis ipsa, Ponto,

Prodigum vitæ fremit in furorem.

Inde batthatur, dirimitque merfas

Nereus iras.

Jam Deum belli pudet esse Martem,

Quod profanatis vitiamus armis.

Pænè jam lassant mutilanda fessas

Stamina Parcas.

Dum moras pigri furiosa lethi

Impiis pubes refecat duellis

Et Charonteo sine lintre nigros

Trajicit annes.

Ah! fatis multo micuère ferro

Arma civili glomerata Marti!

Ah! fatis multo pavidi natarunt

Sanguine campi!

Siste, jam tandem, tua tela, siste,

Tela cognatis inimica telis,

Siste bellorum furor; insequentes

Sistite Parcæ.

Jam propinquorum erubuitis enses

Civium cladem: trepidæ cruentâ

Purpuræ Regum maduère, vivo

Murice, lymphâ.

Quem modò fractis fitière telis

Bella civili, saturata tabo;

Totus, hoc, totus, potuit parati

Sanguine mundus.

Jam Talassano caruisset auro

Pontus Euxinis animosus undis.

Nec recusasset renovata torvus

Jura Pelasgus.

Jam

Jam supinatus timuisset Aedon,

Aetias rursus sinuare turmas.

Jam recondisset fera subjugatus

Arma Pelorus.

Jam Selymbranum licuisset Hebrum

Inter assertos numerare fontes :

Et propinatos Getici bibisse

Strimonis amnes.

Pella jam nobis, dominusque Pindi

Thrax, catenato trepidaret armo :

Et pedum Bessus minor, & vetusti

Templa Cayri.

Jam Palæstino viduus tributo,

Inter obscuras latuisset umbras ;

Ac sub instratis Solymæ Tyrannus

Sterteret armis.

Subditum nobis domuisset Orbem,

Qui modò vano furor ardet æstu ;

Atque cognatis hebetat propinquos

Cædibus enses.

Ah ! fatis multâ tonuistis irâ,

Bellicum Reges cicurate ferrum ;

Et cruentatas nimio lavate è

Sanguine dextras.

Jam fatigatus subeat relictam

Mucro vaginam ; pharetræque lassis

Exuant telis latus, & feroces

Arma lacertos.

Si legi vultis memoresque laudum

Annuas, tantis cumulare gestis :

Jam licet vestros nimio notare

Sanguine fastos.

Quæ modò torvis radiant sub armis,

Tetrico mitras gravidante cono,

Pulchrius pingi foret in quietis

Tempora ramis.

Ah ! fatis multa dubiæ ruinâ

Regium terræ, didicere ferrum.

Coni iubi: sed & hoc
Paro

Virtutibus solidos in
Publites rigante

Viduos galei, in
Fals

Col effuso vicinam
In rorum maculle

Isant nobis hians
Ca

serum Reges possit
Quam cruentati iuv

Volgus irata docet ;
?

Vincum

Uirgo me

Materies

Cui ego devoti

Innocuam v

Cui calmos hilde

Alfred me

O Vis enigma me

Aut levibus s

Cur mihi sollicitis

Immerito pra

Ca unico rigeant

In lacrymis m

Cur enim stertitica

Cum more tre

Seditiosa tremant dub

In trepidis huius

Scimus irasci; sed & hoc sciamus

Parcere Reges.

Vidimus sævis solidos in armis

Publico Reges riguisse ferro;

Vidimus clausos galeâ, minari

Fulmina vultus;

Quin & offuso videamus auro,

Regios rursum micuisse crines.

Præbeant nobis hilares apertâ

Casside vultus.

Aureum Reges potiùs serenum

Quam cruentati iuvat ira ferri.

Vulgus irasci decet; at faventes

Parcere Reges.

AD

VIRGINEM MATREM.

Unicum vitæ suæ solatium.

ODE VII.

Unica Virgo meo, (placidi subscribite soles)

Materies gratissima plectro.

Cui ego devotis æterno fædere metris,

Innocuam vexabo papyrum;

Cui calamos lassabo meos; & nomina mille

Afcreâ meditabor aristâ.

O *Voti mensura mei!* totumque quod opto?

Aut levibus sequor usque sarissis?

Cur mihi sollicitis turgescant provida curis,

Immerito præcordia questu?

Cur tetrico rigeant inconfona viscera planctu?

Et lacrymis mergantur in ipsis?

Cur capitis sterilescat honor? vel corde rebeli

Cum moræ tremuere procellæ,

Seditiosa fremant dubii sine nube sereni

In trepidis suspiria venis?

Ite graves curæ, queruli procul ite dolores,
 I, rabido, comes ira, furori.
 E terris auferte diem; confundite cælo
 Tartarei grave sulphur Averni;
 Ite, solum miscete Salo, refugasque paterno
 Stellas exspoliare nitore;
 Nil moror, æstivos undis exstinguite soles;
 Nullum astris servate colorem:
 Lætus ago, totusque tuo, mea virgo, sereno
 Devotas tibi recreo chordas.
 Te nostrum suspirat ebur; tibi filæ loquuntur,
 Facundum tibi mussitat aurum.
 Et licet in mediâ lucentur carmina nocte,
 Ac furvas timet ala procellas;
 Unica tu variis vestito nomine flatibus
 Illimi variaris in ore.
 Nunc gracilis Cynosura micas; vultumq; modesto
 Mane meum, superinduis igne.
 Nunc medio crispata pharo, vigilataque bino
 Dispensas mihi lumina cornu:
 Nunc cava virgineis exæquas cornua gemmis,
 Et pleno stas Cynthia vultu:
 Nunc lucis moderaris equos, nimiumque calorem
 In medio suspendis Olympo.
 Una mihi suppleas extinctos ætheris ignes
 Docta novum simulare Phantem.
 Unica, pro cunctis, mihi sufficis omnia, Virgo.
 O miseræ compendia vitæ?
 O nostri *mensura boni*! te stante, virebit
 Perpetuis mea laurea ramis,
 Te duce Pierio vernabunt tempora sero,
 Et nostri reverentia plestri.
 Tu nostrum moderaris ebur; dubiosque magistro
 Instituis conamine nervos.
 O nostræ *vox*, Virgo, lyræ? mea *SUADA*, leposque
 Æternum tua sim precor *ECHO*.

COMPENDIOSA
FELICITAS.

AD

BOTUIDUM ANTIMUM.

ODE VIII.

Impensisne minoribus
 Felicem fierime pudeat? Bene
 Paucis vivitur. Antime.
 Omnis turba gravis. Non ego nobilem,
 Turpis sollicitus tueri,
 Fortunæ voveam tollere sarcinam,
 Si census mihi sufficit
 Quantuscunque mei. Te licet annuis
 Centum prædia messibus
 Inter fædisfragæ lucra pecuniæ,
 Vasto pondere deprimunt;
 Nullâ parte mei niteris altior.
 Defunt pauca mihi: tuam
 Quantuscunque famem Jupiter impleat,
 Quantuscunque sitim Tagus,
 Nunquam non sities: verior aurea
 Inter flumina Tantalus,
 Jejunosque suas inter opes Midas.
 Frustra vota crepant tua.
 Quantum quisque potest temnere, possidet.
 Seu ditis juga Lydiæ,
 Seu messes Arabum, vel Tyrii maris
 Census spreverit. Illius
 Fortunam veneror; qui cupiit minus,
 Votorumque superbiam
 Adstrinxit rigidæ lege modestiæ.
 Nunquam non sibi sufficit
 Mens angusta domi, Seu gravis arnuat

Toto Jupiter impetu;
 Seu fractis reboent fulmina nubibus:
 Nullus, Pauperiem, DEUS,
 Infenso poterit sternere spiculo.
 Quidquid non cupio, meum;
 Quidquid calco, meum est; quidquid opum fa-
 dat Fortuna aliis; Midâ, (vens
 Et Tartessiacis ditior Insulis
 Pulchrâ sperno superbiâ,
 Audax, me propriis addere censibus.
 Quantunt Gargara seminant;
 Quantum Sardus arat, nescio: sed meis
 Nunquam limitibus minor,
 Terræ quanta mihi portio sufficit;
 Tumbâ metior ultimâ;
 Nec laxo nimis vota decempedis.
 At te cura severior
 Votorum dubium; te vigil ambitus;
 Te fastidia noctium,
 Ac infensa thoro somnia lancinant,
 Et voto brevior dies.
 Tanti divitias, Antime, non emo.

BICOLLIS PARNASSUS.

AD

EQUITES POLONOS

Ut armis & scientia ad immortalẽ
 gloriam connitantur.

O D E IX.

Famam, Poloni, non pretio grave
 Mercemur aurum. quid malè barbaro
 Piscemur in Tago? perennes
 Ferre negat Tagus ipse gemmas.

Mar-

Martis, vel artis, vel gladii stylo
 Nostros in atræ pectore Thraciæ
 Scribamus annos; & refusus
 Sanguinibus Dolopum nefastas
 Mergamus iras. Jo! recens novum,
 Inter Geloni littora Nerei,
 Bellona metatur theatrum;
 Quisque manu melioris annos
 Invadat ævi. dulce sit è sui
 Vultus aperto vulnere gloriam
 Fudisse; dimotisque pulchram
 Visceribus peperisse laudem.
 Vel quem cruentis Mars procul arcis
 Exesse iussit. Castaliis super
 Desacret in campis perennem
 Non humilis, sibi, Mystra, Faniam.
 Huc eruditi se KOCHANOVII
 Acerque fratri TWARDOVIVS comes
 Invenit, & MORSTINIANO
 Calliope tenuanda plestro.
 Hic ille magno non minor æmulo,
 Horatianam SARBIVIVS lyram
 Æquavit; & notum Polonis
 Pressit iter, Lechicisque callem
 Olim premendum passibus. huc novo
 SARBIEVIANI pectinis entheo
 Impulsus, excitata KANON
 Fila tulit, veterique notus
 Aernus æstro. Quid memorem quibus
 Majora Phæbum Numina, & inclytos
 Stagira suppressit calores,
 Et geminæ monumenta pennæ
 Invidit orbi. Quid juvat heu dolor
 Nostri magistrum dicere pectinis
 KUNUMque KARWATOS que, & acrem
 Nunc etiam lituo lyraque
 PALUSZKIEWICUM. Vos etiam quibus
 Novella primo gloria phosphoro

Affulget, & non pœnitendus
 Castaliæ radios diei
 Accendit ardor: quos ego. nunc mihi
 Adducta sacro labra silentio
 Arêtantur. Eheu! pertinaces
 Pierio latuisse nido,
 Adeste vates. quid iuvat ad pedem
 Bicollis aulæ, nuper Anonymos
 Reptasse; nec noscenda mundo
 Aonium monumenta supra
 Urgere clivum? huc huc age Sarmata,
 Polona per vestigia, tutiùs
 Sequamur, adnisi priorum
 Emeritas cumulare lauros
 Ductore vel me. non ego seigniùs,
 Quanquam capacis parcior ingeniù,
 Ad alta Parnassi præibo
 Culmina, Pegaseosque colles.
 Quin nec sagittis, nec pharetrâ caret
 Apollo; doctam scandite Phocidem;
 Doctisque temperate lymphis
 Sanguinei maria alta belli;
 Dumque eruditos Pegasus elicit
 Haurite fontes. hîc decus eminet,
 Magnæque desacrata laudi
 Pierio viret aula vere.
 Non temnit acer prælia masculi
 Apollo Martis: nec decorum parens
 Minerva, Bellonam sequestrat
 A propriis, inimica, signis,
 Binis, Poloni, collibus eminet
 Parnassus: unum si dominus premit,
 Apollo; non Marti capacem
 Sarmatico negat alter ædem.
 Hinc mitiores sinistra citent modos;
 Illinc cruentum classica perstrepant;
 Discorsque concordi tumultu
 E geminis replicetur ECHO

Sonora

LYCURIUM

Sora divi hinc sua P

Fuena, ad probat

At in hinc Hippo

Pœtius

Quam superio be

Lætaris: ihumma

dit, in vobis, P

g gemino hinc an

SECRETUM

BALDUINUM

In au

Nunquam,

Privata in

Annus tolera

Quædam re

Non postrema cau

Est, aquare suis

Qui cum temp

Olim desin

Sic Malabaricus pe

Obliqua memo

Vincit Nauta p

Irai rabiem

Atqui plena Notis

Ovum, perit.

Quis mare in

Cetera summa

Sonora clivis. hinc sua Pegafus
 Fluenta, docto proluciat pede.
 At inde bellax Hippocrenem
 Fundat equus; nec avara lethi;
 Quanquam superbo Bellerophon situ,
 Lacesfat auras; flumina, proruat.
 Sic una, sic vobis, Poloni,
 E gemino fluet amne, Fama,

SECRETUM POLITICUM,

AD

BALDUINUM PLANCUM.

In aula degentem.

O D E X.

Nunquam, Plance, Typho turbinis Aulici,
 Privata injicias fræna potentæ:
 Annisus tolerare
 Quidquid tollere non potes.
 Non postrema cata laus sapientiæ
 Est, æquare suis tempora moribus.
 Qui cum tempore prudens
 Olim desipiet; sapit.
 Sic Malabaricis fortior Africis,
 Obliquata memor flectere carbasa,
 Vincit Nauta procellam; &
 Irati rabiem maris.
 At qui plena Notis vela frementibus
 Obvertit, perit. non bene navigat.
 Quisquis nare laborat
 Contra fluminis impetum.

AD

JUNIIUM.

Æstas, suis & Pœticipis floribus depicta.

ODE XI.

JAm Soporatos meruit tepores,
 Floreo tellus hilarata risu;
 Sibilant auræ, Zephyrusque vernum
 Circinat aurum.

Jam coronato trabeata flore
 Ætna; quam miti gravidat maritus
 Halitu ventus, dat odora picti
 Munera veris.

Blande vernandis moderator orbis
 Cui vagabundæ famulantur Horæ;
 Quem timent nubes, fluidusque sese
 Subjugat æther.

Cui decem ternas vigilare noctes,
 Et renidentes radiare stellas,
 Jusfit Astrorum Pater è supremi
 Lege Senatus.

Cui dies ternos decies, & ortus
 Phæbus accendit; totidemque Lunas,
 Quem fovet lenis calor; & renata
 Deperit Æstas.

Cui coruscanti galeata culmo,
 Splendidè nanos, seges ambit agros;
 Dum Ceres flavo capitale sudum
 Induit auro.

Jam tibi pronis agitantur hortis,
 Jam reclinato saliunt capillo,
 Virgines campi; reluitque castas
 Nereus herbas.

Quà

Quà superstantes stupet unda montes,
 Et repercussâ tegitur sub umbrâ :
 Dum notat Phœbus, mediisque colles
 Scribit in arvis.

Dum fremunt ripæ, refluxoque fluetus
 Nititur fluctu : simul ipsa secum
 Pigra luctatur Thetis, & jacentes
 Increpat hortos.

At simul planæ per aprica terræ
 Liliis misti fluitant Acanthi ;
 Et rudes ulvas agitat jocantis
 Aura Favoni.

Nutat intonsis nemus omne ramis,
 Et retro versas simulat procellas
 Frondium fluctu ; tepidasque subtus
 Educat umbras.

Hic tibi Bacchus fluidum racemis
 Impedit crinem viridesque canos ;
 Quem verecunda erubuit pudici
 Purpura botri.

Hic per amplexus gracilesque vittas
 Ambiunt celsas hederæ cupressos ;
 Et minus grato religant maritas
 Stamine plantas.

Fallor ! an vivis oculatus astris,
 Ridet hortenses polus ipse scenas ?
 An suum passim sibi viluisse
 Incipit aurum ?

Attamen picto foliorum acervo
 Floreis cælos imitatur astris
 Frondeus fornix, humerisque lentas
 Evocat auras.

Candidis passim viret in theatris
 Scena florali tumefacta prole ;
 Quà sibi florum sinuant minores
 Castra Quirites.

Hinc coruscantes imitata stellas
 Flora nativo variat tenellum

Serico germen , radiatque flavis

Lilia cirris.

Inde bulbosis tuberosa cristis

Lacteo nutat Rosa sub colore ;

Quam pudor circumvolat , & parentis

Gloria veris.

Inde dispersis lacerata spinis

Floridum scitè simulat cruorem ;

Ac odorato socios amœnat

Sanguine dumos.

Hic leves pleno pateras odore,

Caltha Pæstans cumulata villis ,

Largius farcit , varioque se se ac-

cendit obryzo.

Inde , Romano saturate fuce ,

Languide fuscis , Hiacynthe , crines

Lætius pandis , simillique cælum

Ore salutas.

En & Hybleo melior galero

Imperat stratis Amaranthus herbis.

En Cyaneis cinerosa ridet

Terra sub alis.

Hinc micat densum jubar , inde montes

Vestiunt laxis humeros corymbis.

Hinc apricantes tenero rubescunt

Murice flores,

En odorato teretes hiatu

Lene suspirant , Zephyrumque pandis

Increpant labris , & hylca verni

Flamina venti.

Dum tuas ergo canimus Kalendas

Pulcher hortensis dominator oræ ;

Dulce pratorum decus , & jugalis

Gratia prati,

Huc ades tonsis comitatus Horis :

Te vocat Pallas , vocat ipse Phœbus.

Hippocreneas tibi spargit acer

Pegasus undas.

Inte-

Interim motis animata ventis
Fila vocalis sonuere buxi ;

Et sua , Virgo , tibi sponte nostrum
Tinuit aurum.

Ergo puniti monitore Cauro,
In tuos , Virgo , properent honores,
Carminum nexus , mericumque soluat
Chorda tributum,

Nec tibi solus cano : totus inde
Junius quassis tibi mustat herbis.
Cantitant rivi , Citharæque mollis
Accinit Echo,

G A Z A

S A P I E N T I S .

AD

EULOGIUM LANDIUM.

O D E XII.

Fortunæ famulos insequor arbiter
Fortunæ , aut dominus. si meritis parem
Sortem possideam , cur capitis minor
Illam fronte colam meâ ?

Nunquam se sapiens muneribus suis
Indignum faciet. quidquid amabili
Dat natura manu , ceu sibi debitum
Fatis emeritus capit.

Si non arcet opes , non nimium tamen
Amillas queritur : non abeuntibus
Offusas lacrymis objiciet genas ,
Non maestum gemitu caput.
Non udis subitam prosequitur fugam
Fortunæ lacrymis ; se tenet integrum ;

Illi divitias, fataque mitia,

Se præter rapient nihil.

Quin sub magnificis pauperiem pati

Novit Roma tholis: novit eburneâ

Inclusus proprii sede palatii

Romanæ Cato curiæ.

Inquit, divitias possideam meas,

Non à divitiis possidear meis:

Illis fors aliquem si dedero locum,

Pectus, meque negaverò.

Quantumcunque mihi fors mala dempsèrit,

Nulla parte mei sum minor: ilicet

Concessæ rapiat munera copiæ;

Me plenus, cupio nihil.

AD

VALENTINUM

CRIMANIUM

Ne spes vota que sua in longum rejiciat.

ODE XIII.

Hèu ex futuro vivitur! occidit
Commisssa longæ spes trieteridi. at

Mutanda cum differtur ætas,

Alipedes petit inter annos.

Patranda nemo non sibi destinat:

At facta vanis pollicitis dies

Vanescit in noctem, & per omnes

Sacula præcipitantur horas.

Alter Caleno spes tumidas mero

Inter capaces ructat amystides:

Alter Musarmanas refusis

In cyathis propè mergit arces,

Et

Et picta vino mania : sed fimul
 Cum temulentam mens redit ad manum ;
 Condemnat hesternos furores ;
 Et pharetras , gladiosque prisco
 Desigit unco. Si tamen audiat
 Sarbieviani classica pectinis ;
 Magnisque pleniora spebus
 Barbita , Sarmaticoque dictum
 Votum Gradivo ; gaudet & ilicet
 Futura parvis bella nepotibus
 Commendat : ordinatque feris
 Omina continuanda votis.
 Hâc , nate , dicens , hâc pede libero ,
 Ad celsa magnæ culmina gloria
 Contende ; quâ vatis Poloni
 Magnanimum stimulavit æstrum.
 Te bella , te Mars ; me manet interim
 Obliviosi pocula Cæcubi
 Haurire , semestrique Zyto
 Præteritam jugulare bilem ,
 Bellique fumum. Voluitur interim
 Sensim reductâ signifer orbitâ ;
 Et multa sperantem citatæ
 Destituunt animum Kalendæ.
 Ehêu ! Grimani , te tibi vindica ;
 Et computati commoda temporis
 Censumque collige ; ac negantes
 In se iterum rediisse menses.
 Cunctis severum Numen inhospitas
 Affigit alas spebus : adhuc suo
 Implumis in nido , futuros
 Crescit adhuc cita plebs in annos.

MISERUM ESSE
 QUI
 NUNQUAM FUIT MISER
 AD
 JOSEPHUM MUNATIUM.

O D E XIV.

FAllimur. semper miser est, Munati
 Qui miser nunquam fuit. ille magnæ
 Anxius fortis, dubio timorem
 Librat in axe.

Ille venturæ trepidus procellæ,
 Ne miser fiat, timet; & futurâ
 Sorte torquetur; mediisque miscet
 Vota querelis.

Ille fortunæ dubius, sui que
 Incapax fati, temerè coactis
 Æstuat votis: & avara secum
 Prælia miscet.

At cui magni patiens periculi
 Pectus indurat gravis inquietæ
 Ira fortunæ; miser esse longo
 Discit in usu.

Ille & iratum patiente fatum
 Territans vultu, sibi destinatos
 Ridet insultus, validoque lassat
 Fata duello.

AD

AD

AQUILAM POLONAM,

Ut bellicosos ævi nostri Heroas toto Orbe
celebrandos differat.

O D E XV.

O Quæ Sarmatici conscia Nominis
Armatis penetras astra volatibus;

Et pro vindice iusta
Vibras fulmina Numine.

Cui scindi patiens æthra fidelibus
Ventis obsequitur; quam Zephyri pavent;

Cui se spontè minorum
Vulgus dedicat alitum.

I per Marmarici devia climatis,

I per Memnonii littora Nerei;

I, quæ se pretiosis
Ganges fluctibus erigit.

I quæcunque vagâ Fama volans rotâ

Rumores volucris spargit ab effedo:

Et quæ se lacrymoso
Arnus plorat in alveo.

Hic & Sarmatici fulmina prælii,

Et fractos solido Bistonas impetu,

Korakosque, Getasque,
Et canæ juga Moschuæ.

Hic magnos memora Lechiadum Duces,

Qui Thressæ toties cornua Cynthiæ

Eclipsim docuère, &

Lucis pauperiem pati.

Hinc palmâ duplici digna **ZAMOSCIUS**

Stringat laurigero tempora vinculo:

Hinc **ZOLKIEVIUS** ipsas

Inter vividior neces.

Quid

Quid **CHODKIEWICII** patria Gryphibus,
Quantum **SRZENIAVIO** Lechia flumini;
Et **KONJECPOLIANO**
Marti debuerit, cane.

Dic quot **CHMIELECIO** Thracia robori,
Quot *Piascynia* Moscuæ dexteræ
Palmas nexuit: aut queis
Mocerarski increpuit tubis.

Non indicta tibi transferit cave
Æternanda tui clava *Potocosi*.
Et quidquid Lechicorum
Censent secula Principum.

Quæ **VISNIEWECIO** gloria nomini
Non impar fuerit? quem male barbara
Marti Parca Polono
Cæco messuit impetu.

Nec **KAZANOVII** classica prælii,
Nec **TYSZKIEWICII** fulmen acinacis,
Firlosque, gravesque
Ore ac **OSTROROGOS** manu.

Nec te Littavici gloria nominis,
Radvile, leves inter *Ethesias*,
Indictum populosis
Rumor deferet Africis.

Hinc **LANCKORONIOS**, inde **KORECIOS**,
Et fortes alacri **GASIEVIOS** manu,
Et quem præcoce fato
Stravit Parca **SIENIAVIUM**.

Hinc sexcenta canet nomina; queis mea
Succumbit tacito charta silentio.

Sed quæ grata perenni
Signat Patria carmine.

At tu quæ Lechicæ laudis amantior
In nostro genita es, Gloria, Carpatho;
Quidquid Martius ales
Magnis deferet Insulis.

Dignos

Dignos perpetuis laudibus, & tuis
 Heroas memori carmine dislere,
 In Fastosque perennes
 Magnis infere litteris.

AD

REMIANUM
 BOCACIUM.

Ab aliorum opinionibus Poëtas
 pendere.

O D E XVI.

Magnis molesti censibus ingenii
 Avara famæ sæcula, & improbos
 Sudore mercamur favores.
 Ac refugam, Remiane, vani
 Honoris umbram. quisque suâ minor
 A laude vulgi captat Ethesias.
 Pendemus à nutu, & fugaci
 Arbitrii popularis aura.
 Se nemo magnus iudice. displicet
 Domi æstimati gloria nominis.
 Externa captamus: recenti est
 In pretio peregrina virtus.
 At dum exterorum laudibus æmuli,
 Intra petitæ mercis adoras
 Fuscamus; heû totum molestâ
 Iavidis tumulamus umbrâ,

AD

VIRGINEM MATREM

Serenissimam Augustam suam.

Ex Eccl. 24.

O D E XVII.

Sunt quibus, Virgo, graviore buxo,
Martis iratas licet inter hastas,
Illi muros placuit canoro

Condere versu.

Principum fessas leviore mentes
Voce mulcebant alii, nec unus
Censor humanos citharam docebat

Carpere mores.

Ille mordaces Satyras, papyrum
Ille Bellonam docet, inque chartis
Castra metatur, calamoque vivas

Allinit hastas.

Una tu nostro tamen, una, plectro
Sufficis, Mater! placeat Latino
Elaccus Augusto; placeat Pelasgo

Hector Homero;

O tibi, Virgo, placeam! mæxque
Ipsa sis numen placitum Camænæ!

Ipsa Mæcenas mihi, Cæsar ipsa,
Hector & ipsa.

Si mihi Mavors sapit, ipsa castra
Explicas: quin nec renuis vocari
Cælitum murus, superisque firma

Mænia turmis.

Te rudis quondam, titubante versu,
(Nam nec infantem tua spreuit olim
Comitas vatem) resonos docebam
Plaudere colles.

Te

Te pigras lætus docui paludes,
Te lacus, Virgo: tibi lucus omnis
Annuit; Matrem cecinit ter omnis

Ripa MARIAM.

Erigebaris propè Jerichanas
Nobilis valles, Rosa; vel Cupressus
Quam Sionei coluère moto

Vertice montes.

Inde surgebas Libano suprema
Cedrus, alatis spatiosa ramis;
Inde stillabas liquidum fluenti

Nectar olivo.

Hinc triumphalis caput in Cadano
Palma pectabas tumulo; mihi que
Blanda odoratis procul explicabas

Cinnama libris.

Nunc mihi, leni famulante vento,
Balsami castas jacularis auras
Crinium luxu; madidisque stillas

Mirrha capillis.

Quidquid es, quidquid cupies vocari,
Gratior nostro nequit esse Phæbo,
Quam Tuum, si quæ sibi vindicavit

Pagina, nomen,

Te sibi vernis vigiles sub umbris,
Virgo, narrabant quoties Camænæ
Tristis invito toties recessit

Phæbus Olympo.

Audiit lætum nemus, & sonoro
Fronidium plausu Tibi ter clientes
Subdidit ramos; vetulasque iussit

Discere quercus.

Quidquid Aescræo meditante buxo
Fuderam Vates: tibi ter, triumphæ,
Et ter applausum resono dedere

Ore cavernæ.

Littus auritos, fluvio morante,
Torfit arrecti cumulos fluenti,

Et suos iussit mea Te canales

Psallere Virgo.

Orpheus motas velut alter ornos

Tunc ego blando super arva cantu

Lenè deduxi ; patriosque suas

Linquere colles.

Me minus culti lapides trahentem

Pectinis cantu , scopulosque , risit

Ismarus , retrò proprias iubens de-

scendere rupes.

Ad Marianæ pia tecta laudis ,

Ad Marianæ monumenta famæ ,

Ad Mariani superis propinquam

Nominis arcem ;

Ad Marianas , mea plectra , Thebas

Ite , festinum glomerate marmor ;

Ite , Maternæ fabricate celsa

Pergama laudis.

Hæc ego castis mea metra cedris

Lætus incido , meritosque honores :

Hæc cedri crescent , ubi vos mei cre-

scetis Honores.

SUO SE TANTUM CLARERE VELLE.

O D E XVIII.

FUmosas atavum jactet imagines,
Ac depicta patrum stemmata, propriæ
Qui virtutis eget. qui sibi non suo

Laudem conciliat lucro.

Hic & perpetuo grandia Consule

Pingat Romuleis atria fascibus :

Et quæcunque prior gesserat Annibal,

Aut forti Æmilius manu.

Ille

Ille & Dardanio colle superstites
 Pœnorum exuvias, raptaque vel Getæ,
 Vel Daco numeret signa; & in arduis
 Nixos Scipiadas tholis.
 Illum picta juvent symbola, non suis
 Augustum titulis. me minor, at mea
 Virtus, & rudibus confita literis
 Lassæ pagina dexteræ;
 Me, vel Pierii nobilitas Dei,
 Vel possessa suo pectora numine,
 Et simplex citharæ murmur, & ingens,
 Et lætus calami labor,
 Fatis insinuent. Regibus aureas
 Ultrò cedo mitras, dum mihi doctior
 (Si tantum meæui) non timidum mori
 Stringat laurea verticem.

IN SICCO NAUFRAGIUM

In turpem ebriosorum insaniam.

ODE XIX.

AN vos bibaces gutture spongiæ,
 Ipsamque siccis visceribus sitim
 Nutritis, ô avara potus
 Et calicum studiosa pubes?
 Alter penates, alter & integrum
 In poculorum naufragio Patrem
 Immerfit; antiquumque vastis
 In cyathis sepelivit aurum.
 Alter decentem. pro dolor! indolem,
 Et patriarum lumina mentium
 Exstinxit: insuetoque sanctos
 Ingenui radios honesti

Oppressit imbri. Quatenus heu nefas!

Dum se scelesto savior Evio

Inflamat; infusoque pubes

Incaluit liquidum calentis

Humore Bacchi. sæpè ferocibus

Indigna Baccho prælia dexteris

Invasit, & refudit haustum

Sanguine nobiliore vinum.

Nam cum bibendum defuerit merum,

Siccis propinant vulnera poculis;

Illumque, qui fundendus olim

Pro patriâ fuerat, cruorem,

Inter minorum jurgia litium,

Et capta verbis prælia diluunt,

Festosque non impunè strictis

Continuant gladiis lepores.

At si feroces ara citent manus,

Et fæta rauco buccina classico;

Inter refertiora quondam

Proclâ ferox, propè cum vetusto

Ulyssè littus non bene compare

Jugo domabit. Vel calido febrim

Finxissè gaudebit cerebro,

Vel tumidis podagram cothurnis.

O sanctioris si quid adhuc spei,

Indigna vobis frangite pocula;

Martemque non Baachum, Quirites,

Magnanimâ celebrate rixâ.

PARO-

VIRO

AR

Ad Jura C

Regni XVII

et Germanici

apud Ann

Qua cruentum

Qua sua se

Rhenus, & totum

Hic sub utraque

Squidam veteri

Non nova po

Hic, licet re

Territas Mar

Hic licet trifi

Hic, ceterum

Alidens, mar

Et tuos, illi

Jam fatigatus

Septimum Sol

Septies pulsas

Atamen nullum

Perrenus ran

Sola cupressus

Sola jam ferri

Surgit in campe

P A R O D I A

Ad Matthiæ Casimiri Sarbievii Lyricorum
Principis XXIII. Lib. II. Odam. Belli Sue-
tici, Germanici, Hollandici, calamitates
deplorat. Anno D. 1644.

O D E XX.

Qua cruentati rubet ora Mosæ,
Quâ suâ sese lacrymatur undâ
Rhenus, & totis numerosa plangit
Funera ripis.

Huc sub atratâ tetricum cupresso
Squalidæ vatem revehant Camænæ.
Non juvat posthac cohibere fuetis
Tempora lauris.

Hic, licet rauco metuenda plausu
Territas Martis tuba vexat aures;
Hic licet tristes agitata turbent
Tympana ventros;

Hic, catenati propè stagna Rheni
Assidens, mæsti latices Odera,
Et tuos, Ister, cumulabo nostris
Fletibus amnes.

Jam fatigatis revoluta stellas
Septimum Solis rota voluit annum,
Septies pulsas iterum reduxit
Bruma pruinas.

Attamen nullum placidos olivæ
Fert nemus ramos. propè funerandis
Sola cupressus malè feriatas
Porrigit umbras.

Sola jam ferri seges infepultis
Surgit in campis; licet, heu! cruentus

Hinc & hinc mucro subeat minacis
Munera falcis.

Muta jam passim filuère crudo
Jura sub ferro ; timidisque sese
Æquitas legum minor hinc & inde
Vibrat in alis.

Et licet doctis agitata rixis
Rostra verbosos dirimant Patronos ;
Opprimit leges pavor , & severo
Obruit ære.

Inde collatis animosus armis
Theuto luctatur ; ruit inde Sueco
Sævior Lapon , renovatque latis
Prælia telis.

Hostis incertus , dubiusque palmæ ,
Hinc & hinc sese patriis vocari
Mars stupet linguis ; nec adhuc propinquos
Crederet enses ;

Ni suis rursus malè mista turmis
Turma collisos paribus furores
Jungeret telis , similiq; sese ac-
cenderet irâ.

Sic pari passim geminâq; Mavors
Voce distractus medias ruinæ
Distinet gentes , neutrisque sese
Illigat armis.

Fana jam passim superisque sacras
Impetus Finni quatesfecit aras.
Ipsâ miscentur domuum profanæ
Templa ruinæ.

Quæ nolæ nuper placidum sonabant ;
In profanatas abière belli
Machinas ; nec jam solito fatigant
Aëra pulsû.

Rara per latos pecus errat agros ,
Rarus extinctis populus colonis.
Pene vaneſcunt proprius sepultæ
Manibus urbes.

Jam serus stricto implacidusque ferro
 Orbis antiquas iterum ruinas
 Urget, & moto metuenda ducit

Jurgia mundo.

Ruris oblitus Cererisque vomer,
 Vulnus inverso meditatur ictu,
 Nec minax olim, modò torvus iras
 Fulminat ensis.

Falcis heu! nuper segeti timendus
 Aureis mucro minitatur hastis.
 Et metens Regum trabeas superbis
 Turgit aristis.

Illa findendis hebetata truncis,
 Ridet affusam propè se securis
 Fascium sylvam; miseramque findit
 Colla Quiritum.

Cassis armatis tremebunda cristis
 Milicem torvis regemitt querelis,
 Fata sudorem, nec amant maritas
 Scuta columbas.

Tuque, si muto facer in sepulchro
 Pulvis argutas finit esse chordas,
 Dive SARBIEVI, malè fæderata
 Theutonas arma.

Et suas rursus repetisse pugnas
 Tristior desces; propiorque sancto
 Numini fundis meritos tuo pro
 Cæsare planctus.

Surge quàm dormis, Latiosque vates.
 Increpans dextrà redeunte nervos,
 Impotes tolli gladios profanis
 Eripe dextris.

Tela (reclusis age dic sepulchris)
 Tela Germani cohibete, tela.

Quid juvat totos sepelire tantis
 Cædibus agros?

LECHIA PACATA

Ab Anno 1638 ad Annum 1648.

ODE XXI.

AT non pacis inutiles
 Annos degeneri perdimus otio,
 Divorum Soboles, Lechi.
 Poscunt bella vices. se modico ferus
 Mars intendit in otio;
 Alternisque furor dividitur jocis.
 Sic ipsi nimius polo,
 Post concessa suis fœdera præliis,
 Hostes contudit Hercules.
 Et iussis rabidæ sufficiens Dex,
 Lassavit dominam suo
 Junonem obsequio; fataque, & horridas
 Monstrorum domuit minas.
 Quid magni memorem robur Achillei?
 Quid sævi otia Jasonis?
 Primus post citharæ murmur, & additos
 Imbelli digitos colo:
 Post tractata levis stamina velleris,
 Post mendacia Tethios,
 Effictamque suâ virginem imagine;
 Trojam vicit, & Hæctora.
 Alter post hilaris gaudia Colchidis,
 Flammatos domuit boves;
 Confevitque feris jugera dentibus.
 Sic Pytona severior
 Phæbus, post resonæ carmina tibix,
 Et plectri querimoniam,
 Accinctus pharetrâ sustulit aureæ
 Assuetâ citharæ manu,
 Ac doctis Zephyros ludere spiculis.
 Felices, iterum canam,
 Felices potius pace Lechos suâ,

Quos

Quos & parta manu quies,
 Alternique juvant fœdera prælii:
 Sic nec nubibus asperum
 Martis perpetuò fidus inhorruit;
 Sed nunc mitior aspici
 Astorum imperium Jupiter obtinet;
 Nunc nato asperior parens
 Saturnus timidis nubibus imperat.
 Et volvi trepidos dies
 Horarumque fugam falce metit suâ.

ÆQUILIBRIUM STOICUM.

AD

M E D A R D U M
A T T A L U M.

O D E XXII.

Magnam minuti corporis, Attale,
 Metitur umbram, qui proprio suam
 Metitur argento staturam:
 Sêque suo pretiosus olim
 Mensurat auro. quod procul extimo
 A corde prudens seposuit DEUS,
 Nunquam minor mentis putabo
 Esse meum; neque me superbo
 Librabo censu: sêt mihi quod dedit
 Fallax dolosâ fors rapiet manu;
 Sêt plura commodabit: æquâ
 Cum reliquis mea vota lance
 Examinabo; nec patiar meum
 Inter serênæ fulgura gloriæ
 Lippire lumen; aut reductos
 E veteri statione mores.

An

An cum supremam pumilio basim
 Hæmi superbo scandit in aggere,
 Se major extat? an minorem
 Monte super cumulat staturam?
 At ille celsis montibus æmulus
 Gigas profundo de puteo caput
 Attollit, ex imâque valle
 Aëreo minitatur orbi.
 Qui se paternis censibus æstimat,
 Altâ colossum cum basè porrigit.
 Contemnit ingentes cothurnos,
 Qui proprio cupit esse magnus,
 Quodcumque planis lancibus insicit
 Fortuna pondus, non variabili
 Equata momento, stat olim,
 Stat rigida bona libra Stozæ.

AD

VIRGINEM MATREM.

Sub initium veris.

ODE XXIII.

DIVA, quam Numen genitum fideli
 Stringit amplexu: cui tam beatum
 Invident pondus spatiosa picti

Brachia cæli.

Cùm **TIBI** densis radians vepretis
 Splendidè fufum Rosa comit aurum;
 Cum **TIBI** florum famulas reclinat
 Hybla catervas;

Mitte laxatos sine lege crines
 Aurèâ nato cohibere vittâ;
 Aut planetari religare sacros

Igne capillos.

Te decet parvum redimere Vernis
 Floribus natum, tibi dedicatæ

Annunt lauri, Tibi cana pronò
 Lilia culmo.
 Cur sub argento gravibusque gemmis
 Lacteus fudet puer? hunc niventi
 Crine Narcissi senium, vel alba
 Caltha coronet.
 Fallor? an pulchro propius puello
 Liliū pallet? magis erubescit
 Purpuram vultus rosa; tortileſque
 Caltha capillos.

INELEGANS
 ELEGANTIA.

Sumtuosa ævi noſtri antitheta.

ODE XXIV.

Sunt & minori tela, ſunt apum gregi.
 Sunt parva muſcis ſpicula.
 Qui mulcet auri tinnulas peſten fides,
 Aurum ſeverus increpat;
 Aureſque vellit auro, & horrorem ſuum
 Ridentè metro temperat;
 Intende Phæbe barbitum; nervis minas
 Iraſque plectro condiam.
 Armatus auro, ſeculi luxum mei
 Sitimque formæ ſordidam
 Non pejerantis perſequar vates lyræ,
 Verique Myſta nobilis.
 Cur fraudulentò perlitam fuco cutem,
 Mentitur impudentia?
 Cur eruditus fingit infames genas,
 Verumque confundit pudor?
 Cur in viriles fæda gratiæ famas,
 Viroque cultus diſcolor,

Irreſpic

Irrepfit animos: Vulneri non est locus;
 Et nulla rugis gratia.
 Pudet genarum, quas sacer Marti chalybs
 Crebro notavit stigmatè;
 Pudet cicatricum: exulat Recti vigor,
 Morisque fulgor patrii.
 Innube verum cessit; & cessit Fides,
 Nudusque candor pectora.
 Dens Honestum nubibus canos tegit,
 Peploque damnat lumina.
 Et, quod verustorum audiant Manes Patrum,
 Pudet videri Sarmatam:
 Pudet Polonium, pro pudor! cerni caput,
 Pudet Polona tempora.
 Alter Sicambrum crinibus, & alter pilo
 Fingit soluto Brachmanem.
 Hic suscitatis horridam cirris comam,
 Montesque gestat crinium;
 At hic capillos torquet, & coercitam
 Hinc inde compellit jubam.
 Lasciviâque pectinis fulcans caput,
 A fronte crines dividit.
 Huic disgregatas diligens incuria
 Confundit & turbat comas.
 Disponit ille sedulâ barbam manu,
 Et panè canos computat;
 Ipsamque malit comprulus Rempubicam,
 Quam molle turbari caput.
 Hic lævigante raditur novaculâ,
 Hic ordinante dexterâ
 Metatus altum sinciput frontem fricat;
 Comæque suggestum erigit.
 Frustra vocamus liberum Lechi caput,
 Cui tanta labes imperat;
 Ipsosque certæ Mystacas leges premunt,
 Et jura barbæ scribingimus.
 Frustra: suarum servitus quenquam premit,
 Premit libido vestium.

Alter

Alter Corallum vestibus, & alter Scytham
Mentitur, alter Insuorum.

At ille in uno pallio gestat patrem;
Omnisque villas induit.

In seque totum deferens patrimonium,
Tanto superbit pondere.

Non tot diurnas Phæbus astrorum Pater
Horas morasque computat;

Quot quisque vestes mutat, infra nubila
Natam putares Iridem.

Huic inquieto fibulæ morsu chlamys
Claudit redundantes plicas:

Excludit ille pallio vagam manum;
Includit alter alteram.

Huic diffluentem zona dispensans togam,
Laxas coërcet fimbrias;

Rugisque legem baltheus gemmis tumens
Præscribit angustâ vice.

Huic curta parcos exprobrat tunica sinus,
Huic usque talos verberat;

Huic dissipatâ lege rugarum fluit,
Ipsamque verrit pulverem.

Huic sumptuosus cento per totum patet,
Pannosque pannis subsuit.

Sic ipsa stulti cogimus foramina
Supplere mentitum decus.

Hic quas pavebat, insuit vesti feras,
Gemmisque depressum nemos

Ramis inumbrat aureis, & hoc suum
Horrore pretium temperat.

Et cum videri comptior velit, lupos,
Totamque spoliât Africam.

Illusa quin & gemmeo vestis gelu;
Auroque ridet textili.

Ac è draconum frontibus superbiam
Savoque vestit vellere;

Ferocibusque Tygridum debet oculis
Leporis ornatum sui.

Jam queis Gradivus pellibus ferrum tegit,
 Armatque loricae metum,
Nos in decoris vertimus mendacium,
 Lascivizque tegmina:
Quin nec sub uno pallio luxus calet,
 Nec sub lacerna simplice,
Quem nunc togatum cernis, induet sagum;
 Nodumque demet baltheo;
In pace miles comptus, in bello cicur;
 Cristaſque Martemque exuet.
Qui manè crebris tigridem fingit notis,
 Vulpem videbis vespere.
Et quam triumphat ferici telam Tygris,
 Argoque pardus concolor,
Cum per feroces Mars vocat tubas viros,
 Augetque vexillis metum;
Brevi quieto dum canet receptui,
 Se subjugabit ferico.
Brevi, severum qui modò nutrit metum,
 Pardus calorem nutriet.
Hic condit auro pocula, & gemmas liquat;
 Regnisque titubat ebrius.
Hic pingit auro fornices, auro focos,
 Auroque cochlearia,
Auro culinas dapfiles, auro cibos,
 Et ipsa inaurat fercula;
Cræſique patinis auream pascit famem,
 Votis faginatus Midæ.
Auro gravatum pegma formidat caput;
 Pedes pavimentum stupent.
Auro ferocis horridæ Martis tubæ,
 Auroque cicuratus furor.
Auro mucronis horror, auro Martiæ
 Effæminantur lanceæ.
Armantur auro pila, nec fuco carent
 Bellacis æra buccinæ;
Gemmisque tectus grandibus lignum suæ
 Vix mucro vaginæ videt.

Sciam in seculo habere
 Ius minime
 Veriores sunt
 que de arg
 Genesibus
 que genus
 Emmer debet
 habet laudat
 veteri, cum tunc
 laudat quæ
 tem profecto
 Memur auro
 tem timendum
 Et are habet

Pone naturam
 Pestilium
 Damna ferri

Te super quovis
 Confusa pectus
 Os præi mentem

An pona frustra
 Cura rursus colit
 Dentium vitam

Sic dum in sereno baltheo ferrum later,
 Iras minasque temperat,
 Et mitiores spiritus sentim induit
 Auroque & argento affonat.
 Gemmis capistrum, cornipes gemmis micat;
 Herusque gemmis fulgurat:
 Et qui timeri debuit miles, suo
 Ab hoste laudari velit;
 Velit videri, cūm tamen spectantium
 Lacesat auro lumina.
 Sic dum profuso comptuli Saturnia
 Mētimur auro sæcula,
 Ferro timendum duriore sæculum,
 Et ære lustra cudimus.

AD

BARTHOLOMÆUM
 GUINUM.

Verborum parsimonia.

ODE XXV.

POne maturum, Guine, prurienti
 Pessulum linguæ. graviora ripæ
 Damna fert annis, quoties silenti
 Volvitur undâ.
 Te super quovis, dominumque lingua
 Consulat pectus: quoties magistram
 Os præit mentem; toties inani
 Fluctuat æstu.
 An putas frustra vigil excubantis
 Cura naturæ cohibet reductum
 Dentium vallum, geminoque clausam
 Carcere linguam?

D

Nempe

Nempe ut arctatis moderanda verbis
 Dicta tardaret; nimiumque fandi
 Jus, & admorso bene masticanda
 Verba palato.

AD

PANCRATIUM LYCUM.

Famæ & inanis gloriæ inconstantia.

O D E XXVI.

Mendax Famæ bonum, Lyce;
 Illam vel tenui crediderim vitro,
 Vel fluxæ similem nivi:

Quam cum fæta gravi nubila frigore
 Cani velleris ad modum
 Effundunt madidis non sine lacrymis,
 Ridens dissolvit Phanes.

Illi virgineus candor amabili
 In se diffluit æquore;
 Et mox in propriis naufraga fletibus
 Sensim canities perit,

Deploratque sui funera balnei:
 Sic famæ gracilis vapor;
 Sic adnata levi gloria nubilo
 Primo solvitur impetu,
 Cognatoque nivi flumine diffluit.

Hanc umbram meritò canam;
 Umbram quæ nimis æmula molibus
 Æternùm variabili
 Præit, vel sequitur corpora imagine.

Sic dum se juvenis Phanes,
 E Tartessiaci gurgite Memnonis
 Claro tollit in effedo,

Palmarem nimis passibus impôtens

Pygmeum

Pygmeum simulat Gigas
 At cum Sol mediâ celsus in orbita
 Maturâ incaluit die,
 Accenditque novis prata caloribus,
 Decrescit nimius Gigas;
 Atlantemque minor sesquipede æmulus
 Pygmeo referet gradu.

Sic Famæ levior linea, & in suis
 Mendax gloria vultibus.

Quem nunc sub Tytii pingit imagine,
 Hunc Psyllum referet brevi,

Et sparsum modico pulvere Pumilum.
 Mendax, Fama, bonum, Lyce,

Cum crescente die crescit; & alites
 Inter serpit Etefias.

Quem magnis hodie farcit honoribus,
 Cras grandem populi jocum

Inter promeritas sternet adoras.
 O pennis levior suis!

O fingi nimium cerea! o in sui
 Sudoris toties vado

O nix, in propriis naufraga lacrymis!
 Quo me cunque situ præis,

Vel stas pone comes æmula, vel meos
 A tergo sequeris gradus;

Umbram te memoro. si pereas, minus
 Amisisse putavero,

Nec te sollicitis questibus insequar.

AD

VIRGINEM MATREM
Prædestinationis suæ non infimam
spem.

O D E XXVII.

VIRGO, quæ geminis prædita laureis,
MATREM VIRGINEO nomine temperas:
Intactoque sedentem
Gestas in gremio DEUM.
Vincis purpureis sidera vultibus;
Sincerique jubar solis, & aureo
Quidquid casta sereno
Stellarum irradiat cohors.
O famæ meritò maxima pars meæ!
Et famâ melius quidquid erit mihi!
O nostræ moderatrix,
Nostræ gratia barbiti!
Dum Te Castalias scribo per areas,
Parnassum titulis nobilitans tuis,
Nostro nomine, VITÆ
A te scriptus erit LIBER,
Gestati leviter Numinis aureum
Inclina calamum; tu digitos move,
Cunctantemque benignâ
Dextram dirige dexterâ.
O SPES virgo meæ maxima patriæ,
Augustalque poli! tu mihi, nil moror,
Occlusum referabis
Stellati jubar atrii.

REDI-

REDIVIVUS PHAETON

Id est:

Ambitio semper timida, & nunquam
non præceps.

AD

MEDARDUM ATTALUM.

O D E XXVIII.

Periculoso niteris ambitu
Quo per ruinas scanditur, Attale.
Adhuc modestiora vasta
Fræna spei; nimiumque laxos
Adstringe nodos. Ambitiosius
Sperare nulli, ni timeat, datum est.
Latere sub depressiori
Valle graves renuunt timores.
At qui superbo celsa premit gradu,
Timere nunquam desinet. aureum
Inter tiararum serenum
Perpetuus stabulatur horror.
Superba curas & trepidos metus
Carpenta gestant: exiguas timor
Subire dedignatur ædes:
Pauperibus negat esse civis
Hospesque tectis. Magna pericula
Humi jacentem non subeunt casam.
Sic dum beatus esse capie,
Incipiat miser est necesse,
Qui magna voluit. Sic titubans pavet,
Panasque motæ spontè superbix
Extorquet, & cogetur ipse
Vota suis jugulare votis.

Pœnas libido sola potest pati,
 Et esse pœna: in divite carcerem
 Togâ, coronatisque mulctam
 Ambitio luit in tiaris,
 Sic dum paterni luminis impotens
 Permisit altis fræna jugalibus,
 Cælumque, pallentesque stellas,
 Indomitis Phêton coëgit
 Ardere flammis. Sic patrio levem
 Inominatæ pœna superbiæ
 Dejecit è curru, & stupentem
 Strage novâ quatefecit Orbem.

AD

EQUITES POLONOS,

Cum Tartarorum irruptio in Podoliam
 nunciaretur: ut eorum multitudine
 contemptâ, in eam spes suas repo-
 nant, quæ est

CASTRORUM ACIES
ORDINATA.

O D E XXIX.

Cum tibi Martem tuba militari
 Provocat cantu, cupidam duelli
 Temne Bellonam, Leche; fulminantem
 Temne Gradivum,
 Temne densatis numerosa turmis
 Castra, quæ creber Geta per Gelonos
 Computat campos, nimiosque cædi
 Destinat arcus.

Qui

Qui recens parti dociles triumphi
 Colligit dextras, fatis ille multa
 Castra conscribit; numerumque certo
 Robore sarcit.

Ille fat multis numerosus alis
 Dicitur miles; cui territarum
 Turba damarum fugiens decoram
 Porrigit herbam.

Nam quid imbelli numero superbit
 Luna Threissis opulenta gazis.
 Qui potest vinci, fatis ille pauco
 Milite gaudet.

Si tamen terret numerus, vel acres
 Prælio dextræ; meliora, Lechi,
 Castra metemur, metuenda torvis
 Castra Gelonis.

Illa, CASTRORUM prece quæ frequenti
 Audit à nobis ACIES, Polona
 Sceptra tutetur, Geticosque frangat
 Virgo furores.

Illa quæ victam dominis coerces
 Calcibus Lunam, tacito triumphum
 Ore præfagit, geminatque certæ
 Omina palmæ.

Ulli & ereptas Dolopum sariffas,
 Et pharetrati cydares Coralliï,
 Et graves gemmis frameas, sacratio u-
 remus in igne.

DESIDERIUM
SUPERIORUM
COLLIUM.

Ex nocturna cœli Contemplatione.

O D E XXX.

O me ! sed quis in abdita
Cœlestis revehat limina patriæ,
Et clausas superum domos ?
Quis me , quis liquidis sistat in ignibus,
Stellarumque rotam super ,
Et puri hospitium colloceat ætheris ?
Quâ solis patet integra
Horarumque dies ; pulchra micantium
Quâ Respublica fiderum ,
Interfusa agili nubila turbine ,
Fatorumque regit vices ;
Et volvenda suo necit in ordine
Denis sæcula vinculis.
En jam stelligeræ culmina porticus,
En ipsæ rapiunt *Ferae* !
En claris *Aries* cornibus imperat !
En veris dominus levi
Inclinata terit fidera vertice !
En & Marmaricus *Leo* ,
Præcinctus croceo tergora lumine ,
Maturi juga *Julii* ,
Flavarumque regit jugera messium.
Quid dicam geminum *Canis*
Syds ? quid rutilæ fibila *viperæ* ,
Ursarumque graves rotas ?
En illinc rubeis calica brachiiis

CAN-

CANCER rura perambulat!

En parvum fugiunt fidera *Scorpium*,

Iratumque *Bovis* jubar,

Dum curvis reprimat nubila cornibus!

Ilic MARS positum super

Respirans gladium non violabili

Sese tollit in otio.

En illinc *Geminos* semita lactea

Fratres rore fovet suo,

Cum nudis faveant numina parvulis :

Et vivi fluvius PADI,

Cælos virgineis præfluit amnibus,

Stellarumque comas lavat.

En sudat liquidâ *Pegasus* unguâ!

En cælo nimius CAPER,

Binorumque natant fidera *Piscium*!

Eheu, solus amabili

Solus stelligeris exul ab attriis,

Excludor patriæ sinu,

Et cælum dubio specto sub æthere,

Eheu totus inanibus

Diffundor lacrymis! totus heu novo

In me defino flumine,

Majoremque, mihi quàm fuerit data,

Fortunam invideo feris!

O quam vel rigidi Sidus *Orionis*

O quam vel Nemees Leo,

Vel tortis fierem *Bellerophon* jubar!

Fallor? jam *Nepheleis*

Paulatim intumuit frons mihi cornibus?

Jam passim teretes pili,

Jam sensim bifidas & digiti, & manus,

Connectuntur in unguas?

Jam crispata suo brachia vellere

Me pigro eripiunt solo?

En jam per liquidi rura feror poli,

Et magnos tero cardines!

En vicina Deo conspicio agmina,

Et mistos cytharis choros!
 En jam, Virgo tibi, quæ super aureæ
 Incedens jubar Iridis,
 Verris conspicuo sidera syrmate,
 Pronis annuo cornibus,
 Villosoque minor succido poplite!
 An quod crediderim magis,
 Jucundi trahitur fabula somnii,
 Affusique lyrae joci,
 Eludunt queruli gaudia pectoris?
 En jam cornua decidunt,
 Orbanturque suo brachia vellere;
 Hirsutaque cutis tumor,
 Paulatim in proprium disfluit aëra!
 Sic jam qui modò sidera
 Calcabam dominis altior unguis;
 Sellâ contineor meâ,
 Nec terram digitis deserui tribus.

OCULUS SAPIENTIS.

AD

MAXENTIIUM MORTONIUM.

Optimum asperæ sortis remedium.

O D E XXXI.

PRæconcepta animum spicula mitius,
 Maxenti, feriunt. cui subitum nihil
 Prævisumque prius quam ferit, accidit,
 Hunc & fata timent sua.
 Quotocunque ferant sæcula turbine;
 Nullum sit jaculum, nullaque machina,
 Quam non prævideas. magna pericula
 Expectata minus nocent.

Sic

Sic dum post refugi lumina Cynthii
 Stellarum vigiles vesper inhorruit
 Accendens oculos ; non nimium graves
 Amissam querimur diem.

At si sol mediâ occumberet orbitâ,
 Et primam subitis obrueret diem
 Arcturus nebulis , quantus in horrido
 Frigeret populo timor.

Hærent nempe novis pectora casibus ,
 Incertusque sui fervor & , & metus
 In diversa trahunt. quo magis ardua
 Sperantur, feriunt minus.

AD

EQUITES POLONOS

De liberandis Græciæ Provinciis.

O D E XXXII.

Quisquis Lecheæ sidera gloriæ
 Apollinari pangere barbitō
 Præsumit ; immensum natari
 Exiguo superare lembo
 Præsumit æquor ; quantus ovantibus
 Pòlus sereno ditior aère
 Superbit astris : tantus olim
 Sarmatico micat ardor igne.
 Utcunque Cimbros, aut Scythiæ vagas
 Convellis ædes, aut Getico super
 Umbone describis perennes,
 Assiduis gelidus sub armis
 Polone, laudes. quantus Achaico,
 Armis petitæ laudis amantior,
 Baccharis in Ponto, & trementem
 Magnanimo quatis ære Pindum?

Tibi

Tibi frequenti milite densior
 Bellona strictis annuit ensibus;
 Ferroque prælustres catervæ,
 Fulmineo dominum coronant
 Latus Gradivo. jam Tibi, jam graves
 Virtus honesti prodiga sanguinis
 Indixit iras. quæ Polomos
 Strimonius petit horror agros.
 Hæu! quantus armis, quantus atrocibus
 Assurgit hastis campus, & arduis
 Hinc inde condensata peltis
 Arva micant, dubiasque solis
 Multo laceffunt lumine palbebras!
 Quantum severis nutat in areis
 Nemus sarissarum, & paventes
 Ambiguo rigat igne campos!
 Ite, ite fortes, quæ celeres vocat
 Virtus priorum; quæ Mareotico
 Pinguefcit à tabo, Lecheæ
 Testis adhuc, spoliūque famæ,
 Cruentus Ister. quæ patriæ super
 Sepulchra laudis vivere, vel mori
 Juvabit; & Divis parentum
 Manibus inferias Gelono,
 Aut si triumphum fata negant, suo
 Litasse tabo. currite Sarmatæ,
 Quacunque vagitus gementis
 Errat Hebri, Geticosque latè
 Deplorat agros, vos querulâ Thetis
 Invitat undâ: vos lachrymabili
 Melesque, Cydnusque, & nefastis
 Mancipium Cynosura sceptris
 Suspirat anni, vos juga Thespiæ,
 Et quæ superbo non humili mitrâ
 Occurrit Arcturo, Carystos,
 Vos Scythici vocat ora Pindi.
 Vobis clienti supplicat hispidus
 Ramo Cytheron; vos Marathonis

Orni;

Orni ; Methoneique saltus,
 Vos refonis vovet Offa fylvis.
 Vos illibatus sanguinis inclyti
 Flos, mancipata vincla Propontidis
 Laxate ; turpesque aggementis
 Hæmonix cohibete frænos.
 Vestro resolvi pascit acinace
 Bethles scelesti tristior imperiû ;
 Divoque consecratus olim
 Hospitio Solymeus Hermon.
 Vos Tauricani servitium jugi
 Demetis Hæmo ; Vos juga Phocidos,
 Vestraque Libertatis olim
 Participem facietis Hebrum.
 Et hæc, sed olim ; crescite crescite
 Fæcunda multis jugera laureis ;
 Tandemque victori Polono
 Emeritum properate fertum.

AD

LEONARDUM ATTALUM

Stipendiorum militarium exolutorem.

ODE XXXIII.

FRustra sollicitis nubibus asperam
 Bellonæ faciem contrahis Attale ;
 Et stipendia Marti
 Invitâ numeras manu.
 Armati manibus militis omnia
 Dat, qui justa negat. ne renuas dare
 Ultrò, quod rapienti
 Non impunè negaveris.
 Quo se cunque trahi posse putaverit,
 Illò se prospero fert sapiens gradu.

Præ-

Præstat fata præire ; &
 Ultrò, quo raperis, sequi.
 Inter Romulidum vota Quiritium,
 Admotam capulo Cæsar agens manum.
 NOBIS *hic dabit* inquit,
 Quidquid Roma negaverit.

EURIPUS
 ARISTOTELICUS

De

Inevitabili votorum nostrorum æstu.

O D E XXXIV.

ET non inani nuper arundine
 Incerta votorum, & dubios sui
 Florasse fatorum Mæandros,
 Me memini : juvat usque præscòs
 Novare planctus. O variabilis
 Vertigo Fortunæ ! O resluentium
 Euripe votorum ! & per omnes
 Ire sagax, mea vita, sortes ?
 Ut ille vasto turbidus impetu,
 Depræliantum plangit atrocìa
 Duella ventorum, & frequèntes
 Pontus agit, reagitque spumas.
 Cum post minorum jurgia fluctuum
 Clamosa crebro littora verberè
 Oppugnat ; & mergi rebelles
 In se iterum sepelit procellas ;
 Movetque ventis prælia, & asperos
 Lacescit Euros : sic regementium
 Obsessa votorum procellis
 Mens dubios inimicat æstus.
 Cum post minorum bella Cupiditum
 Incerta lasso prælia pectori

Indi-

Indicit, oppugnatque vota,
Vota suis inimica votis.

Ille imminentes dum nimium timet

Fati procellas, advocat: hic feros

Dum vitat, incurrit, dolones:

Ille sui ambitiosus ævi, &

Longum ordinatis spebus avarior;

Nec dum calenti sole superstites

Dispensat horas; & futuros

In tabulas propè scribit annos:

Sic dum futuris mensibus imminet,

Et spem per annos porrigit, horrido

Se quisque confundit tumultu, ac

Se propriis necat ipse votis.

R E L I G I O S Æ AUGUSTI FERIE.

P A R O D I A

Ad III,

Matthiæ Casimiri SARBIEVII

Libri Epodon Odam.

O D E XXXV.

Absiste Delphos; tuque nil debens foro
Horatiana barbitos.

Ex tripode Phæbus sæpe mentitus fuit,
Phæboque Flaccus concolor.

O quanta vestras, SARBIEVI, fides Fides
Candorque chordas incolit.

Ille, ille, Flacce, nunc erit beatior,

Qui ruris exul patrii

Id omne calcat, quod pedum plehes minor
Pronis adorat frontibus.

Ibo reductis quæ patet testis domus
 Et sole Taganovio
 Lacescit albi parietis sudum polus,
 Escisque mensas destinat.
 Huc me Polonis dedicata Regibus
 Dimitte tantisper chelis.
 Dimitte tuis doctior Socraticæ,
 Stoæque fervens jurgiis,
KARNKOWIANÆ desacrata Palladi
 Illustris Artium Dea.
 Jam pura lini vestiit mensas dies;
 Castâque mapparum nive
 Celavit orbis ligneos; quibus Ceres
 Parvorum adinstar collium,
 Vel innocentem candidâ panem nive,
 Et dapilem brumam allinit;
 Vel fusca miti subrubens lanugine
 Candore flavum temperat.
 Parvo nitentis vasculo frigus salis
 Illinc & inde candicat.
 Sitasque rarè testeas, vel buxeas
 Vitrum tuetur amphoras.
 Et temperatus frigidâ ridet Lyeus
 Minore clausus margine.
 Ridet modesto Virginis se se vitri
 Examinaſi congio.
 Mox, cùm secundâ commonens aures vice
 Campana tempus indicat:
 Obedientum nutui sôdaliū
 Tranquilla tempeſtas fluit;
 Et innocentes sint licet, puro manus
 Stagno, vel anne perluunt.
 Cumque hinc & inde sistitur; læti Deo
 Alterna plaudunt carmina.
 O quàm modestos læta convivas quies,
 Mutumque sternit otium!
 Vel cum legentis voce suggestus sonat,
 Sacralque voluit paginas;

Quæ differentis stat Dei reverentia
 Evisceratis auribus !
Elingue totum crederes triclinium,
 Et ore facundum unico.
Tunc in rotundo simplices disco cibos
 Culina fraternâ manu
Mittit, gulamque egente conditam fame
 Olus modestum temperat,
Pictique damna Julii, vel horti opes,
 Et artis expertes fabæ ;
Ant hospitalis anser, aut domestico
 Junctæ columbo turtures.
Assique frustum vile, vel costi bovis,
 Cicerque lacte naufragum.
Spadoque gallus, qui tamen Tariagricæ
 Nihil saginæ debuit.
Non ditiores tunc mihi Nero scaros,
 Lucrina vel conchilia ;
Non sumptuosæ Phasidis mittant aves
 Argiva mercimonia ;
Non citreorum larga malorum strues
 Fissis oberret orbibus ;
Contenta parvo dum meas condit dapes
 Amante Paupertas manu.
Lautè cibatur, qui cibo quantum satis
 Non plena farcit viscera.
Famemque gnarus temperare scit ultimæ
 Locum placentæ linquere.
Posthæc quieto dum canit receptui,
 Mensisque convivas rapit
Campana, festæ rursus alterno preces
 Hinc inde mussant murmure,
Manusque tingit lympha, quam siphon æreus
 E fonte stillat stanneo.
Tum vel serenas inter hortorum domos,
 Textasque ramis porticus,
Vitatur asper Syrius ; meridiem
 Leni domante frigore.

Vel destinatae corticem metæ quatit
 Mentitus è ferro lapis,
 Regesque fingit proximos : victoriam
 Quinâ remensurus vice.
 Alter rotundas exprobrans mundo pilas,
 Levemque Fortunæ rotam,
 Pilam peritâ jactat & captat manû,
 Verosque Fortunæ jocos,
 Non indecorus exprimens Actor suas
 Fugisse gratatur minas.
 At hi jocosâ castra metantur manu ;
 Binosque committunt Duces.
 Ac in tabella discolorè buxeos
 In se incitant exercitus,
 Et ligneorum non leves cadaverum
 Hinc inde moles erigunt.
 Vel ubi quadrato mensa clausa margine
 Æquam supinat aream,
 Angustiozem eburneis portam globis
Verumque trudent ferreum,
 Et sena mensæ præcavent foramina,
 Teretisque posticum orbitæ.
 Quod si propinquas quispiam persuaserit,
 Errare ponè populos ;
 Quotcûnque pictum floribus tumet solum,
 Vago coronatur pede.
 Quâ vagientes lacrymoso littora
 Rivi peragrant murmure,
 Campôsque parvo dividens vado latex
 Puris maritat imbribus,
 Et pigritantem tenuioribus libris
 Arundo prætexit Thetim ;
 Umbransque ripas juncus hilarioribus
 Nectit coronas piscibus.
 En dissidendum fluctuum superbia
 Blando resedit margine !
 En somniantis more sub suis hiat
 Stagnum quiescens alveis,

Lacúsque surdis mutus in canalibus,
 Campos aquarum porrigit,
 Udóque ficcum marmore refundens jubar
 Solem reforbet naufragum!
 Et jam coruscas vestiens flammis domos
 Crystalla frænat syderum
 Vesper : faventes mitius cæli patent,
 Et sole dimisso tepent.
 Jam per supernas porticus sparsas faces
 Accendit ipsa Cynthia;
 Coménsque castâ siderum crines pharo,
 Cirrhos repectit Hespero.
 Parcus culinis interim fumat vapor,
 Cænásque præagit leves,
 Quas si jubetur esse Cambletes vorax,
 Se non vorabit conjugem.
 Gruisque guttur ambiens Pølixenes
 Immane votum corriget.

VANAM GLORIAM
 ESSE
 FUGIENDAM.

ODE XXXVI.

Plenâ micantem lampade Cynthium
 Nemo irretorto lumine strinxerit,
 Quidquid sereniore Numen
 Luce fovet, prohibet videri.
 Sic ille culturæ pictor imaginis
 Obscuriori sipario suam
 Invelat artem; publicique
 Invidiam refugit theatri.
 Laus vera vanæ lucra scientiæ
 Evitat ultro, sæpeque fætili

Fugatur à plausu & per omnes
 Invidiæ trahitur procellas.
 Ut evibrantem splendidior tegit
 Caligo solem: sic docilem premi
 Cortina laudem, vera virtus
 Ipsa suo latet in sereno.

V O T U M

AD

VIRGINEM MATREM,

Cum Gedanum navigaturus è littore
 solveret. Anno 1644.

O D E XXXVII.

NAm me, quis potior regat
 Pollux cum socii fidere Castoris?
 Quæ me stella fidelius
 Inter Sarmatici jurgia Vistulæ, &
 Undarum vitreas domos
 Servet CHRISTIPARÆ fidere Virginis?
 O quæ sole serenior
 Extinguis famuli lumina Phosphori,
 Vati, Dia parens, tuo
 Pollucem, & gemini munera Castoris
 Patronâ face suppleas.
 Tu crispata trucis vellera Vistulæ,
 Mulcebis dominâ manu.
 Tu percussa suis littora fluctibus,
 Et mortis dubias vices,
 Ventorumque minas, & sibi dissoni
 Placabis furias Noti,
 Imponesque avidis fræna Aquilonibus.

O fect,

O sc̄ti, *Navis*, ab ultimis
Panem ferre tuum diceris *Insulis*!
 O sc̄ti, *Argolicæ* ratis,
 Quam vivo irradiant sidera lumine,
 Justo nomine scriberis!
 Tu vero potius vivida spiritu,
Argo sis melior mihi,
 Ac in portu hilarem constituas meo.
 Sic nec *Portus* inanibus
 Dicēris titulis, sic benè consono
 Plebs devota celestimate
 Infractam *Fidei* Te canet *Anchoram*.

AD

VIRGINEM MATREM.

Cum in eadem navigatione periculosâ
 tempestate jactaretur, ipsâ die S.MA-
 RIÆ ad nives, in navicula dicta-
 tum,

CARMEN
EXTEMPORALE.

ODE XXXVIII.

O procellofi Cynosura Ponti!
 Quæ petulcorum rabiem Notorum
 Lenè compefcis, placidaque frænas
 Æolon arte:
 Cui modò vernâ nive, dedicatæ
 Colle, Romani, super Exquilino,
 Adsonant ædes; adolentque festo al-
 taria thure.

E 3

Si

Si tibi votam, mea Virgo, cymbam
 Ritè conscendi; tibi si meorum
 Vena metrorum sonat, & modestæ
 Fila Camænæ.

Tu mihi torvas cicura procellas,
 Et rebellantis nimium feroces
 Vistulæ fluctus leviter reducto
 Stringe capistro.

Sic TIBI grato celestima cantu
 Per Gedanenses resonabo ripas.
 Sic TIBI crebris cumulabo sacra al-
 taria donis.

AD

THOMAM LENTULUM.

Quinam dicendus sit felix.

O D E XXXIX.

Felicem potius, Lentule, dixeris
 Quem durâ Superi pauperie premunt:
 Quem virtutis avita

Circùm castra beaverint:

Cui parvo patrius balat ager grege,
 Ac exulta suis jugera dexteris:

Quem non multus adorat

Siccis culmus in horreis:

Cui, dum spiciferis Triptolomus rotis
 Inclinata sibi rura perambulat,

Raris nutat aristis

Maturæ Cereris feges.

Non adversa pavet: non nimiam sui
 Fortunam queritur: non dubiam fugæ

Damnatae, quin abeuntem

Audaci sequitur joco.

Illi divitias credere tutius.
 Possunt Fata suas; nam sine iurgio,
 Quandounque placebit,
 Concessas repetent opes.
 Non illas animo; sed minimâ suæ
 Gestat parte domus, sique recesserint,
 Virtuti viduatam
 Inscribit pretio locum.

IN VENTOSOS

ÆVI

NOSTRI DRANCES.

ODE XL.

INter calentis pocula Cæcubi
 Odi disertos cedite posthuma
 Labes, verecundumque Martem
 A vitreis prohibete castris.
 Aut si cruenti tanta animum coquit
 Cupido belli; si gladium manu,
 Si Martis & leti capaces
 Magnanimis animos sub armis
 Gestamus; ultrò vindice Bistonas,
 Et æstuantis cornua Cynthia,
 Ferro, minacibusque telis,
 Et solido repetamus ausu.
 Nam quid refusi diluvie meti
 Audita Patrum prælia pingimus?
 Quid tela, in expertumque Martem,
 Magnificis crepat ille verbis;
 Qui concitatâ bile ferocior,
 Bellace linguâ prælia conferit?
 Quid iræ inermes, quid deserto
 Ore ferox, sterilique pugnax

Sermone miles? scilicet eloquens
 Orator acrem vicerit hostium
 Ferrique messem; cum minaces
 Explicuit super arva gyros,
 Cernique nolit; cum procul igneos
 Accendit agros; cum radiantibus
 Et ipsa vulnerantur armis
 Lumina, sub trepidoque nictant.
 Ferri sereno, cum gravioribus,
 Impleta rauco machina murmure,
 Plumbi perorabit figuris
 Et resono dubium movebit.
 Horrore bellum. Tum mihi scilicet
 Te bellicosi suaseris enthei,
 Justique consortem furoris,
 Ni gladio fumeâque grandes,
 Inter calentium rostra Quiritium,
 Et fluctuantis classica prælii,
 Gestus redordiris; cruento
 Ense minax, rigidoque plenus
 Mavorte miles! Cedite dexteris
 Disertiorum verba Quiritium;
 Hunc ritè facundum putabo,
 Qui quod ait, probat ense, miles.

ENTHUSIASMUS

Priori accinens.

ODE XLI.

VOtis feroces, languidâ ferrum manu,
 Martemque linguâ stringimus.
 Exaggeratis viribus Chronographus,
 Pugnata quisquam prælia,
 Crepatque pugnâ; computans fusos mero,
 Ridente mensâ Biltonas.

Hâc

Hâc ibat, inquit; ibat hâc, inquit, fugax
 Bello remistus Artaces.
Instabat inde ferreis hirtus comis,
 Junctus Polono Littavus.
Pictorque digitis allinit conopea,
 Et castra pingit poculis.
Meroque guttur diluens, inquit, cruor
 Tantâ fluebat copiâ.
Fossæque tantis ebriæ cruoribus
 Tabo madebant hostium.
Tum pro salute patriæ libans merum,
 Hâc arte supplet sanguinem.
At, o! saluti quisquis est amior,
 Vinum cruore suppleat,
Ferroque linguam, præferat verbis manum
 Vivis perorans gestibus.
Pictoris audax non eget Mavors manu,
 Bellace gaudet dexterâ.
Membrana cuiquam perfidum Getæ caput,
 Sint penicilli spicula.
Tribunus ensis, roboris testis tui,
 Sigilla ceraque imprimat.
Censura magni pectoris facit viros,
 Martisque Cancellaria.
Equi è cathedrâ celsior miles sui,
 Supplente verba verbere,
Peroret alter Tullius, plausum Scythiis
 Orator annuentibus
Laturus; arguente quâ cervix manu
 Robur disertum comprobet.
Suâ disertus si quis est Heros manu,
 His his peroret exedris.
Qui cum Gelonis conferit fortes manus,
 Justè triumphos disserit.

AD

BARNABAM MÆNIUM.

De suâ quiete interrogatus.

O D E XLII.

DUM procellosi tumet ira Martis;
 Dum truces rauco litui fragore
 Personant, cur me recreat quietæ
 Daphidis Umbra ?

Cum fatiscentis medius ruinæ
 Orbis incertos labat inter ictus,
 Dum timent gentes, dubiusque stare
 Fluctuat orbis;

Ferior, Mæni; mihi parva magnam
 Sors tulit pacem; mihi cedit ultrò
 Triste curarum senium, & molesti
 Impetus ævi.

Temnit iratas levis ulva nubes,
 Temnit insanum Boreæ furorem;
 Cum potens cæli Notus eminentes
 Proruit ornos.

Ast minax astris, nimiusque cælo
 Culmen, infestis agitatur Euris.
 Et repentinis feriuntur altæ
 Ictibus alni.

Sic ego parvâ ravidam staturâ
 Ludô fortunam; tenuique fata
 Sorte declino nec avara pauci
 Tela cruoris.

SUSPE-

SUSPECTA
FELICITAS

Ad Petrum Antimum.

O D E XLIII.

NIL felicibus, Antime,
 Optabis melius morte, ferocia
 Frustra fata vocaveris,
 Cum magni rapiunt pegmata nominis.
 Felix ille vocabitur,
 Qui, dum fata vocant, immemori simul
 Curas in tumulo premit,
 Et secum moriens spes sepelit suas;
 Ac vanæ lucra gloriæ.
 Ille aut seposito conditus aggere,
 Aut magni strue marmoris,
 Edormit tacito fata silentio,
 Securoque jacet situ.
 Nec pallens rabidæ fortis ad impetum,
 Urnâ protegitur suâ.
 At qui perpetuo sollicitus metu,
 Infelix fieri timeret;
 Felix esse nequit. vivit; at in dies
 Votis immoritur suis.
 Et fluxas tremulâ spes librat in manu.
 O me! (si juga Phocidos,
 Et sublime sacri culmen Apollinis
 Faustis passibus artigi,)
 O me præteritis Diva periculis
 Vatem Relligio erudi!
 Ne dum fors nimio volvitur impetu,
 Voti prodigus & mei,
 Aut spes, aut nimios corde agitem metus.

VOTUM

VOTUM
AD
VIRGINEM MATREM.

Pro graviter læsa, crumpente pyro-
bolo dextera manu.

O D E XLIV.

EN quam molestis pressa doloribus
Et sulphurato faucia pulvere
Tumescit, o Mater! tuarum
Dextra memor, memor usque laudum.
Illa, illa quondam virginibus tuum
Mandare chartis nomen, & igneas
Afflueta stellarum choreas,
Et famulæ pia strata Lunæ;
Heu! illa, quondam quæ tibi deditas,
Quamvis minoris carmine tibiæ
Distinxit horas; contumaci
Opprimitur manus à dolore.
At si tuarum non vacuus cani
Laudum magister plebis ab agmine
Dicor, *Marianusque vates*
Pierius gemitur Camænis,
TIBI dicatam, Dia parens, manum
A tam molesto tubere vindica.
Et ipse digneris vocari
Certa meæ medicina dextræ.
Illam, illam honoris sollicitus tui
Tibi sacratis versibus illicet
Lassabo; maternumque nomen,
Et medicam resonabo dextram.

AD AMICUM.

Ob insperatum fratris obitum,
Consolatoria.

ODE XLV.

CUR hêu dolori penè succumbis tuo!
Totusque lacrymis diffuis.
Et nunc severa criminariis Numina;
Nunc triste fatorum genus.
Nunc jurgiosis impotens singultibus,
Menses & horas increpas.
Furesque stellas, invidosque cælites,
Polumque raptorem vocas.
Ah! siste mentem; siste liventes genas,
Frans doloris attrahe.
Ut funeremur, nascimur. propè nemini
Impunè nasci contigit.
Ipse, ipse vates sortis est infans suæ,
Mortemque passurus gemit:
Et penè in ipsis præficam cunis sibi
Agit, canitque naniam;
Quandoque nasci dicitur, mori incipit,
At fata proclivis sua.
Cuicumque nasci contigit, restat mori.
Hâc lege se teneat dolor.

AD

AUGUSTINUM
FEIRVARIUM.

FAMÆ SCIOTHERICUM

Magni nominis umbrâ descriptum.

Famam magnumque nomen senum ve-
stigia premere, juvenum antecire.

O D E XLVI.

CUM tibi pulchro speciosa cinctu
Vita florentes cumulabat annos;

Non reversuro tua te præibat

Gloria passu.

Ast ubi canâ nive dedicatum

Opprimis vernæ specimen juventæ;

Retrô jam flexis tua te frequentat

Gloria plantis.

Sic per inflexas revolutus umbras

Cum recens natæ teneram diei

Phæbus ætatem, dubiasque nosci e-
xaminat horas:

Semper adverso finuata sole,

Et stylum certis imitata signis,

Gnomonis centrum, docilemque virgam

Anteit umbra.

Ast ubi se jam prohibens videri

Phæbus in multas adolevit horas;

Cum senescentis tremulam diei

Explicat umbram,

Quæ

Quæ super planum modo scripta murum,

Indices primæ radios diei

Umbra præibat, sequitur minores

Umbra lituras.

Sic parum certis agitata pennis

Fama nascentes præit usque laudes.

Sic minor nosci sequitur vetustos

Fama triumphos.

Sic diem sero rapiente Phæbo,

Contrahit parcum retroacta vultum

Fama: sic gesit periisse magni

Nominis umbra.

AURORA CONSURGENS.

In ipsa nascentis DEIPARÆ Aurorâ.

O D E XLVII.

Surgamus! Jo! jam minor aspici

Nox evagantis cornua Cynthiæ

Extinxit, addictasque soli

Alma dies properavit horas.

Jam manè primis subrubet ignibus;

Atrasque nubes nectareum polus

Distillat in rorem; hinc beatas

Arva bibunt, tumulique guttas.

Quis ille verò Phosphorus auream

Solis propinquo lumine purpuram

Accendit, insomnesque quondam

Cæli oculos renuente cerni

Oppressit auro? quæ roseo micans

Aurora vultu? quam geminus sacri

Pudoris inflammavit ardor;

Ingenuis cremat astra flammis;

Quam ponè densis fusa caloribus

Se se ipsa tanto lux stupet impetu;

Sacer-

R. P. ALBERTI INES S. I.

Sacerque se miratur ignis
 Insolito radiaſſe cælo.
 O ſempiterni Phosphore Cynthii !
 O nata fauſtis STELLA favoribus !
 O dulce ſublucens futuri
 Solis amor , meliorque mundi
 AURORA ſalve ! ſe tibi florida ,
 Jam non inani nomine , Nazareth ;
 Submittit ; in tuasque totus
 Veris honor ſubiſſe cunas
 Feſtinat ultrò. ſe tibi lilia,
 Palmæque , & omnis pompa virentium
 Straviſſe pratorum , & perenni
 Flore ſacras redimire plantas
 Gratantur. ohe ! quas video procul
 Inter micantium ſidera nubium
 Fervere pompas ! quis per altos
 Cælituum volat horror agros ?
 En ipſe tandem ſe famulis DEUS
 Permiſit aſtris ; vox reſonantium
 Auditur è rima polorum ,
 Creſce meis , mea Virgo , votis.
 Quæ poſt minorum examina menſium,
 Et Mater olim , & Virgo vocaberis.
 O vile nil unquam relucens
 Perpetui Cynofura Solis !

AD

EMERENTIANUM RUFUM.

Internorum motuum moleſtiam
 exaggerat.

O D E XLVIII.

NON eſt , ut populo placet ,
 Parvum , Ruſe , malum , diſſociabilis
 Tem-

Tempeſtas animi. Magis
 Inteſtina nocent prælia; & integro
 In vultu latitans furor,
 Interniſque animus diſſidiis hians.
 Nam dum perpetuis ſibi
 Inſenſus ſtudiis ambigit, & propè
 In ſpes prominet exteras:
 Caſuro ſimilis pendet, & omnia
 Hoſtili inſequitur manu.
 Sic ſe mobilium murmure fluctuum
 Inſani reprimunt Noti:
 Sic inſenſa Theris ſpumat, & in ſuis
 Se ſe fluctibus obruit;
 Incertiſque agitât littora pulſibus.
 O conſtans animi quies!
 O ſudum placidæ mentis, & ecſtaſis,
 Curarumque ſacer ſopor!
 O gnarum lacrymas ludere ſomnium!
 O me! quis cupidum tui
 Nunquam degeneri ſopiat otio?
 En hîc, quâ vitreus latex
 Ripas ſollicitâ præteriens fugâ
 Somnos ſuadet amabiles,
 Curarum vacuum ſternor in otium!

AD

JOSEPHUM
TALIARCHUM.

De inani veſtium luxu.

ODE XLIX.

NON Canopæis, Taliarche, textis,
 Non Molucano ſatiata fuco
 Commodè veſtit toga; nec remoti
 Lana Pelorj.

F

Cur

Cur peregrinæ suæ terga vulpi,
 Et coloratis maculas Hyænis
 Invidēs? cur te Lycaon lupino
 Hispidus armo.

Aut suâ Lynceus cute, duplicique
 Allicit villo? licet hic & ille,
 Ut vetus rumor cecinit, ferinos
 Induit artus.

Pluma nos vestit, volucrumque pennæ,
 Aut sibi raptis olor orbis alis,
 Aut Tunetano levior natare

Cauda capillo?

Hic, ubi pictam celebrata Sidon
 In rudes lanam glomeravit orbes,
 Hic ubi tinxit Phrygiô bibaces
 Murice vestes:

Hic, ubi ductis operosa filis,
 Inter æstivos Babylon tepores,
 Molliter texto simulat nitentem
 Vellere nubem:

Aut ubi priscæ studio Minervæ,
 Inter illimes Acaronis undas,
 Najades versant teretem mædenti
 Collice fufum.

Alter excurrat Sinicisque vestes
 Quærat in ripis; mihi lana simplex,
 Et niger pannus pretio levatus

Contegat artus.

Ille vulpinas animet vel ipsi
 Moribus pelles; geminamque totus
 Induat vulpem, rabidosque Pardo

Jungat & unguēs.

Hic lupo vastum, lupus ipse, guttur
 Commodet; torvam rabiem lupinis
 Excitans villis; Tygridemque corde &
 Corpore gestet.

Me domi natus levioꝛe pannus
 Induat villo: vel atrociori

LYRICORVM CENTVRIA.

83

Si furat brumâ Lechicis timendus
Jupiter arvis,
Cum per hybernas grauior pruinas
Frigidum cyclus revehet Decembrem ,
Me rudi lanâ spoliatus olim
Induet agnus.

AD

POTENTISSIMAS
EUROPÆ GENTES.

De recuperando Orientis Imperio.

O D E L.

SI nec minorum spernis idonea
Mandata vatum ; duc age Pegason ,
Sertisque frænatumque lauris,
Aonio DE A nota colli.

Ibo , ibo vastis quâ patet atriis

Erraticorum patria fiderum ;

Ibo per obstantes coluros ,

Qua solidi geniale solis.

Lucescit aurum ; quâ vaga Cynthia

Argenteorum lumine cornuum

Praeit residentes Planetas ;

Quâ nimio polus ardet igni.

Ibo viator ; me nec inhospitus

Terrebit axis ; me nec Olympicæ

Ursæque, Taurique, & superbus

Marmorico Leo sistet ungue.

Me fessus Atlas, me celer Hesperus,

Postquam propinquo jungere Phosphoro

Et noctis auctores & ortus

Jussit equos, rutilante curru.

F 2

Vehet

Vehet per alti devia climatis,
 Camposque cæli. Jam mihi patrius,
 Jam pene decrevisse mundus,
 Jam minimæ periisse turres,
 Orbisque punctum vilius aspici;
 Et conceitatis testa vaporibus
 Deyexa sensim non videri
 Incipiunt, vacuoque gentes
 Hiant inani. Jam mihi sidera,
 Auro repexis vecta jugalibus,
 Hinc inde certatim serenis
 In numerum crepuère flammis.
 Illinc Bootes, hinc gravibus rigens
 Armis Orion, cominus obvios
 Currus salutare, & canori
 Eloquium geminare plectri
 Gratantur ultro. Jam mihi, quæ propè
 Æquata binis sæcula lancibus
 Dispensat, effetoque mensès
 Virgo suis glomerat catenis.
 Hinc Isis, illinc Triptolemo comes
 Jason, reductis nubila brachiis
 Stipant, peregrinumque vatem
 Sidereo recreant sereno.
 Hic me, sed ehèu! quam lacrymabili
 Salutat auro Cynthius. hèu dolor!
 Inquit, Corallorum pudendis
 Mancipium prope, Phæbus, armis,
 Tot jam recentes præcipito dies,
 Tot subjugatâ luce meridiem
 Adverto; nec quisquam nefasta
 Audet adhuc minuisse vincla.
 Nunquamne primo mane serenior,
 Et nec dum adultis mitior ignibus,
 Videbo surgentes Polonos,
 Cum patriis solidantur armis,
 Et Martiales fortibus induunt
 Lycas lacertis: non tibi Battave,
 Vastum-

Vastumque qui potatis Humbrum,
 Et trepidi vaga stagna Trentæ
 Hauritis Angli, non tibi nascitur
 In subre Phæbus? sic ne Othomanidis,
 Torvoque captivus Gelono
 Perpetuo famulabor ortu?
 Sic fatus alto non sine murmure
 Largo madenti flumine lividas
 Immerfit in fletu querelas,
 Et rubeo pudefactus ostro,
 Me sub paternis, nescio quomodo,
 Reliquit astris. hîc ubi tetricis
 Despumat Arcturus procellis;
 Et gelidas male tractat Urfas,
 Hîc qua Polonis Vistula vitreas
 Propinat undas; quâ celeres fugæ
 Isterque lubricusque Varta,
 Sarmaticæ lavat arva terræ.
 Hinc vos canoro carmine, posteri,
 Compello vates; hinc lacrymabiles
 Phæbique & astrorum querelas
 Pterio meditabor auro.
 Tantumne nobis occidit, & suum
 Abscondit ortum Phæbus? an aureos
 Ignava non meretur ignes
 Posteritas, radiumque Phæbi?
 Senesne tantum, nec vegetos dies
 Serum recedens mane sub Hesperum
 Illuminabit, & fatigato
 Occiduum feriet fenestram
 Aurora curru? Surgite Martiæ
 Manus; feroces surgite posteri;
 Diesque nascentemque solem
 In proprium, repente ferro,
 Cogatis orbem. Surgite Sarmatæ,
 Mavortiarum lumina gentium;
 Vobis Gelonorum nefasto
 Erubuit toties pudore

Aurora Mater. vos refugus Geres,
 Canæque sensit bruma Propontidis.
 Vos Moschus, audacesque Bessi,
 Vos Scythicæ pavet ora terræ.
 An jam mucrones & gladii minas
 Torpor remisso cretus in otio
 Recudit in falces? & hastas
 Connubii socius pudendi
 Jussit maritis nubere viribus,
 Fædoque Bacchi Martia spicula
 Gravavit amplexu, nec ipsum
 Esse sinens sine prole telum.
 Nec dum ne nostris montibus erutus
 Chalybs severi cuspidis arduas
 Promittit iras? hêu! nec ullo
 Æs galeas coquit in camino?
 Nondum remotum natus ad Aufidum
 Faber futuros cudit acinaces?
 Quêis torva Turcarum procella
 Trans geminum redigatur orbem
 Metasque terræ: queis Othomanidum
 Asserta nostris Cynthia legibus
 Utrumque reclinasse cornu,
 Et domino spoliasse crines
 Cogatur auro: queis tibi Vistula
 Jungamus Hebrum, Baëtraque patrio
 Addamus Istro: Carpathoque
 Et comites Heliconis artes,
 Et te Latinis non inimicior
 Parnasse Musis; queis juga Phocidos
 Ortumque & Auroræ pudorem
 Sarmaticis sociemus astris?
 Surgetis? ehêu! Surgite posteri.
 Molles virili rumpite classico
 Somnosque torpentisque dextras,
 Et viduum sine laude Martem.

A D E A S D E M

Mutuis inter se armis collifas.

O D E L I.

AT non vel enses, vel clypei vacant,
 Quos in suorum sanguine civium
 Infana demersit libido;
 Equae suis capita alta membris
 Totum cruorem fundere prodigo
 Persuasit amni. Scilicet aureis
 Caput coronatum micabit
 In radiis, teretique gemmâ,
 Si membra fuso debita sanguine
 Tributa fundant. non bene Regio
 Offusa fulgebit sereno
 Caesaries, quoties cruentus
 E subditorum vulnere sumitur
 Daturque census. ut malè corrui
 Exangue sterniturque corpus;
 Sic proprio viduata cive
 Regum potestas. Parcite Principes,
 Inominatis parcite cædibus;
 Lapsisque parciore ferro
 Excidium prohibete regnis.
 Vivone, quod non crediderim, piget
 Præesse vulgo? num morientibus
 Regnare nec quidquam pudebit
 Civibus, in tumultisque latas
 Scripsisse leges? sistite prò dolor!
 Et Christiano parcite sanguini.
 Cur vestra; prò pudor! severos
 In gladios abiçere sceptrâ.
 Jam pene rauco parcite classico.
 Nam qui tyrannis imperat ensibus,

Rarò cruentatis retenta
 Regna diu moderatur armis.
 Mersæ frequenti funere, pæneque
 In se ruenti parcite Principes
 Naturæ, & in vestris sepultum
 Visceribus removete ferrum.
 Vel si cruenti tantus amor viget
 Ferri, & furoris protinus arduum
 Inflate cornu: non vetabo
 Odrysiæ sepelire turmas
 Et in suorum funere civium.
 Non arma Thracum protinus in suo
 Fixisse tabo, non turores,
 Non rigidum prohibebo ferrum,
 Non arma, Reges. dum modò mutuis
 Pax fascinato territa classico
 Conspiret armis, & fideles
 Unanimi gravet ære dextras.
 Saltem remoti in vortice Bosphori
 Navifragantum lintea navium
 Mergantur, audacesque peltæ
 Sithoniis vireant sagittis.
 Non parcus iræ, non ego Martiam
 Vetabo pubem Barbaricis manus
 Inferre signis; non Gelonis
 Vulneribus gravius libratum
 Mersisse telum: non juvenilia
 In præliantium pectore Bistonum
 Arma experiri, & auspiciatum
 Cædibus exacuisse ferrum.
 Horrete telis, tympana tundite,
 Armate classes tela refundite,
 Exercitamque in severum
 Martis opus glomerate pubem.
 Non arma vestris, non frameas ego
 Extrudo dextris, non solido latus
 Exarmo ferro; sed nec ipsos
 In dubium revoco furores,

Bellique causas, hoc precor unicum,
Vobis propinqui parcite Principes.

Vobis & arma & militares

Ferte manus, meliusque vestrum

Locate robur. Si tituli placent,

Et causa belli, nomina, si cruor,

urbesque, Regnorumque census;

Fertilius titulisque Regnum.

Censuque vestris finibus imminet.

Nostriſque quondam rapta parentibus

Throphæa verſat, ampliōres

Hic titulos ſibi quiſque quærat.

Hic ſubjugatæ rector Achaïæ;

Albinianis ille vocabitur

Primasque Regnatorque terræ

A populis, famuloſque ſceptro

Reget Pelagoſ. hic Macedonici

Magnique fines occupet imperiſ.

Hic Bactra, Locrorumque cenſum, &

Æmatium capiti addat aurum.

Hic Doris, illi ſolvat Alanicum

Tributa vulgus. hinc ebur Atticum

Phocisſque, Delphoſque, & Methone,

Perpetuò famuletur Iſthmo.

Hic Lambianis, ille Corinthiis

Regnabit heros; juraque Beſbico

Incidet in ſaxis colono,

Memphiticis animata cælis.

Hic Seſtianos; hic moderabitur,

Multo natantes æquore Cycladas,

Paronque, Naxumque, & Coronen,

Et Scythici nova luſtra Neſſi.

Minuſne laudis quiſque putaverit,

Superbientis cornua Thraciæ,

Arceſque Bizanti, & probroſi

Mænia diripuiffè Daci,

Quam ſubditorum ſanguine ſordidos,

Inter procellæ fulmina civica,

Ensesque, cognatasque dextras,
 Et patriam maduisse terram?
 Tandem cruentas jungite dexteras,
 Tandem labanti parcite Patriæ,
 Mundóque; conjunctisque Turcam
 Viribus aggrediamur hostem.
 Nondumne partis non sine laureis
 Junctas perenni fœdere dexteras,
 Nondumne complicasse signa
 Austriacis rutilam tenebris
 Fumóque belli cernimus alitem?
 Nondum nefastæ prò dolor! ærea,
 Pugnæque, concordisque Martis
 Bistonio seges horret agro?
 Nondumne mistim cerno micantia
 Horrere multo LILIA milite?
 Nondum Leones & nitentem
 Sarmaticis AQUILAM maniplis?
 Nondum propinquus desipuit cruor?
 Nec pro Garumnæ flumine Peneum,
 Hebrumque pro Rheno, & remotum
 Haurit eques galeis Tibiscum?

In diei cujusdam diluculo

AD

VIRGINEM MATREM,

Auroram suam.

O D E LII.

JAm rariores excubant cælo faces.
 Jam lassâ nictant sidera,
 Sacérque Marti gallus è somno excitæ
 Salutat auroræ jubar:

Et

Et Martiali classicum cantu ciens
 Soli futuro præcinit.
 Surgamus! O quæ SOLIS Æterni PARENS
 AURORA Virgo diceris.
 Musis amicum sidus exorere meis,
 Natumque collustra diem.
 Tuo futura surgat in sinu dies,
 Et vesper expiret senex,
 Surgamus, & ter Virgini sacratum AVE,
 Bonamque dicamus diem.

AD

FRANCISCUM RUBIUM.

Temporis pretium commendat.

O D E L I I I .

IMò tunc etiam, Rubi,
 Cum vitam trahimus, perdimus, & leves
 Parcarum terimus colos,
 Lassamusque citi stamina sæculi.
 Quâ quisque est genitus die,
 Illâ mortis iter caput, & arduam
 Leti currere semitam
 Æternum fugiunt sæcula; quælibet
 Fato sit propior dies.
 Et quidquid puero temporis additur;
 Vitæ detrahitur fixæ.
 Sed (proh!) quis pretium temporis æstimat?
 Quis lapsos numerat dies;
 Annorumque fugam? quis morientium
 Inter funera mensium,
 Vitæ rupta suæ licia computat?

Hic

Hic vanos sequitur Notos :

Hic fumosa suæ nubila gloriæ.

Hic labentia syderum

Rimatus dubio examina lumine,

Cælis imminet omnibus,

At sese interea negligit, & sua.

Hic, quò plura recentibus

Gazis accumularet, se minuit; neque

Scit quòd fiat egentior,

Dum sese ipse caret. Quid memorem, quibus

Dum quærentur opes, ruunt

Perdunturque animi? Pluribus, hêu dolor!

Nec nati pereunt dies.

Sic dum perpetuis mentibus obvii

Æternas terimus moras;

Urgent prona suum Fata negotium.

A D A M I C U M.

Se esse quiete suâ contentum.

O D E LIV.

ME teste quidvis & facere & pati
Avebo, vates, non mihi consono

Aut circus applaudit tumultu,

Aut resonum faveat theatrum.

Secretus omni plebis ab agmine,

Inter quieti claustra silentii

Somnumque curarum latebo,

Nec nimis dabo vela votis

Securus ævi. Non ego publica

Admurmurantium vota sodalium

Vovebo; sat capax theatrum

Ipsè mihi, mihi testis ipse.

FERREA JASONIS POSTERITAS

E Tot intestinis diversarum gentium
bellis recensita.

O D E LV.

SÆpè de jactis animata saxis
Sentheatarum soboles petrarum,
Sæpè narramur lapidosa prisæ

Pignora Pyrrhæ.

Namque dum, totâ pereunte terra,
Unicum mersus foret æquor Orbis.
Cuncta dum magnus fierent novarum

Campus aquarum;

Fertur in parvi trabe clausa lintris
Per sepultarum superas natasse
Turrium pinnas sociata sancto

Pyrrha marito.

Tunc per excelsos nemorum recessus
Hinc & hinc sparsæ jacuère Phocæ.
Tunc Theris lætos stupuit sub alto

Æquore campos.

Hic suos alter sinuasse remos,
Et repentinas agitasse cymbas
Dicitur, curvis ubi nuper arva

Torsit aratris.

Nulla frænatum cohibere Pontum
Ripa dimotis poterat fluentis,
Nulla dispersos poterant domasse

Littora fluctus.

Hic, ubi celsis propior Planetis
Hæmus assurgit, madido procellæ

Hæserant limo, veterique major
Nereus alveô,

At simul toto fugiente Ponto,
Ac in antiquas remeante ripas,
Fertur in primos iterum redisse

Orbita vultus:
Et simul docti soboles Promethei
In super stantis bifido steterisse
Colle Parnassi, sacra naufragi com-
pendia mundi.

Ne tamen merso viduata cive
Terra squaleret; Themis imperârat
Projici post se graviora magna
Ossa parentis,

Sic in humanos recreata vultus
Saxa surgebant; simul hinc maritos.
Vir jacit; jactat simul hinc marita
Pyrrha maritas.

Nec pari cunctos genuisse saxo
Juverat: paucos melius positum
Marmor effudit, variisque picta
Fragmina venis,

Hunc filix, illum popularis orbi
Petra donavit: pretiosiore
Neminem fama est tamen excitatum
Esse lapillo.

Nullus offensus adamante venis,
Aut coruscanti fatus è Berillo
Nullus è gemmis, solidôque vitam
Traxit ab auro.

Quin licet plebem rude, nobilesque
Cultius saxum tulit; his & illis
Dura nativo riguisse narrant
Pectora saxo.

Nos tamen (si quæ veterum probata
Stat fides vatum) propè duriore
Dixerim ferro genitos, vel arcti
Aere metalli.

Nos Chalybs, vel si magis esse quidquam
 Creditur durum, male pertinaci
 Induit vitâ; rigidisque strinxit
 Pectora fibris.

Hinc amans ferri chalybumque proles,
 Et tot infensis agitata castris;
 Ferreos ipsis gladius, & hastis
 Prodimus ortus.

Quin & illorum seges esse dentium,
 Quos venenati sanie draconis
 Ritè perfusus Minyos Jâson
 Sparfit in agros

Jure credemur; quoties scelestâ
 Arma civili glomeramus ære.
 Et reluctantes terimus propinquis
 Cædibus enses.

Jamque per terras, juga, stagna, montes,
 Quæritur letum, residetque Parcæ;
 Jamque pacato pudor est quietum oc-
 cumbere fato.

Hic propinatham, reboante Ponto,
 Cum mari mortem bibit; hic cruentos
 Emovit fluctus, proprioque mistam
 Sanguine lympham.

Alter ereptis viduatus armis
 Propriâ Martem renovat ruinâ.
 Et dolet, si non comes hostis atrum
 Scandat ad orcum.

O nimis laxis saturæ ruinis
 Impium gentes cohibere ferrum.
 Ne vetustorum maneat fidelis
 Fabula vatam.

Non exile damnum esse inconsultam
donationem.

O D E LVI.

DOnum qui malè collocat,
Urget magna novo damna negotio.
Frustra spargitis aurea
Reges munificis munera dexteris.
Non dat, sed sua projicit
Inconsulta manus. qui temerè ferit
Latas semen in areas,
Parcâ messe suis prospicit horreis.
At qui quærit idonea
Mandandæ segeti jugera, largior
Hunc circum virujt Ceres,
Centenoque operam fânore sarcit.
Sic nos cum damus obviis,
Ingratos facimus; nostraque prodigè
Dando, munera perdimus.
Felix qui geminâ lance beatior
Æquavit meritis manum.
Libratamque pari munere gratiam.

AD

VIRGINEM MATREM.

Cynthiam suam.

In cujusdam diei crepusculo.

O D E LVII.

EN per supremos deciduæ tholos
Horæ reclinem præcipitant diem!

Tibi-

Tibique, Virgo, jam se anhele
 Prona dies senio, & supinis
 Inclinat umbris. Pande fidelius,
 Tuo beatos pondere cardines:
 Stellasque, supremumque noctis
 Imperium, vigilesque cæli
 Impelle flammæ. Si tibi gemmeo
 Offusa surgunt cornua lumine;
 Si casta non frustra vocari
 LUNA cupis, teneroque frontem
 Accendis argento. O nive purior!
 O innocenti candidior rosâ,
 Permite defessum parumper
 Teste polo accubuisse vatem!
 Permite blando sparsa papavere
 (Quamquam molestæ cura veter chelys)
 Et membra, projectumque corpus
 Hocce super jacuisse strato.

AD

THOMAM NAQUINIUM.

Melius illum sapere, qui in herba
 medetur vitiis.

O D E LVIII.

CRescit dum pateris scelus,
 Fæcundoque caput tollit in otio
 Impunita protervia.
 Tunc, cum purpureis halat ager rosis,
 Palantesque rubentibus
 Inserpunt violæ per sata brachiis,
 Non piger patiens manus
 Herbas dissimulet falx; juveni feroc

G

Non

Non parcat ligo carduo.

In primo facilis flore pati manum
Paulatim gravius ferit;

Vellentemque sequi pænè manum nequit
Annorum numero senex.

Nil est ira sibi quod vetitum putet,
Provectusque furor. magis

Maturum feriet, si pateris, nefas.

AD

MARIANUM ANNEUM.

O D E L I X.

Dixeras nuper; melius perorat,
Qui per exemplum solidasque praxes
Verba supplevit; loquiturque vivos
Vota per actus.

Dixeras, quin nec caruere nostro
Verba consensu, meliora mutus,
Suadet Orator: superat loquacem
Dextera linguam.

Attamen cano pereunte mundo,
Rarus exemplis, solidæque praxi
Æmulus paret. caret illa primo
Robore virtus.

Sic licet primos Oriens nitores
Æthiops natæ videat diei:
Atra nocturno tamen ipse fuscatur
Membra colore.

Quin nec Ascreæ patiens Camanæ
Temnit inflexum piger orbis auruna.
Nec lyre, nugis satur, obsequentem ac-
commodat aurem.

Et licet quondam lapides canendo
Traxit Amphion; tamen ipsa multis

Displi-

Displicet morum chelys, & severi
 Testis honesti.
 Jamque mordaces Satyros vocamus,
 Si quis audaci memorat vetustam
 Voce virtutem, cytharæque primos
 Suggestit annos.
 Fallimur? quidquid stabilis priorum
 Gesserat virtus, male feriatam
 Damnat ætatem, sterileque laudum
 Exprobrat annos.

AD

FAMIANUM ARANDAM
 FRAGMENTUM
 POLITICUM.

De Liberalitate Principis.

O D E LX.

AT nec tributum pendere nescius,
 Se subditorum munere Regio
 Audire VECTIGALEM ayebit
 Munificus, Famiane, Princeps,
 Non ille frontem contrahit ad sui
 Petita vulgi. non popularium
 Surdus querelarum molesto
 Accumulat sua lucra censu.
 Et illa tantum computat, ac suæ
 Importat arcæ, quæ tenues opum
 Effundit in cives; suarum
 Largus opum, & sibi pauper uni.
 Sint plura quæ dat, quam capit, indigo
 Illata fisco. Non ego nundinas,

G 2

TUR-

Turpemque mercatum probabo
 Si cupidus sua dona Princeps,
 Decusque magni nominis aureâ
 In lance librat: Si meritis datum
 Præponit aurum; vel repensum
 Æs gladio frameisque nummos,
 Ille ille magnis dignior asseri,
 Quem larga plenis copia cornibus,
 Pronæque liberalitatis
 Egregiæ comitantur artes,
 Et non coactis munera passibus.
 Ultroque dandum quod petitur, cui
 Anhela prævenisse vota, &
 Munificum libet esse gratis:
 Magnetis aurum si subeat vices
 Trahentur enses. fortior est manus
 Onusta donis. nemo Thraces
 Non feriet, modo NERVUS adfit.
 Quin & retuso jam senio putres
 Serenioris cote pecuniæ
 Limantur enses. sic virorum
 Et meritorum opulentus emptor
 Antiqua Princeps secula prorogat;
 Sic pæne ab ipsis Manibus Hæctoras,
 Codrosque, Mutiosque & altis
 Scipiadas revocans ab umbris,
 Depræliantum nobile Jæsonum
 Instaurat ævum. non pudet Herculem,
 Novosque sub signis Achilles
 Munifici meruisse Martis.

PÆAN LECHICVS

An. Dn, 1645.

Inuictissimo Poloniæ & Sueciæ

REGI

VLADISLAO QUARTO.

O D E L X I.

JAM mihi multis revoluta chartis
 Crescit in plenam Lechias staturam;
 Jam Marianis redimita vernant
 Tempora fertis.

Ite vulgares procul, Ite plausus,
 Ite plebeix monumenta famæ.
 Ite, nil restat populare tensis

Dicere nervis.

Te, Sub-Arctoi Moderator Orbis,
 Te per Aſcræ traho fila buxi,
 Te renidenti tremulum loquetur

Barbiton auro

Ipsè devotis tibi servit armis;
 Rauca dum raras tuba scindit auras,
 Præses armorum; tibi fæderatus
 Militat æther.

Hinc tibi magnas dicat unda puppes;
 Hinc laceſſitis tremit æthra contis;
 Inde torrentes pudor undat alto

Sanguine campos.

Hinc tibi strati poplitis minores
 Supplicant Moschi; trepidique Thraces
 Indè; decreſcunt Dacicæ caducis
 Mænibus urbes.

G 3

Tu

Tu diu castæ Cereri negatos
 Vindicas campos, foliisque Bacchuræ
 Induis, cæfas viridi coronans
 Palmite filvas.

Te sibi sero moriente Phæbo,
 Te sub Eois oriente tonsis,
 Læta rumorum loquitur fideli
 Voce iuventus.

Te canunt mistæ pueris puellæ;
 Te docent parvos geminare natos
 Sedulæ matres, quoties renatus
 Nascitur ortus.

Hic ubi pigris taciturna ripis
 Mortui campos lavat unda Ponti;
 Hic ubi plenus nimis Phaneta
 Æstuat horis;

Te coronatis Cythosura bigis
 Per triumphati vehet arva cæli;
 Te per ignitum jubar, & pudicas
 Memnonis arces.

Te fatigatus pharetrâ Gelonus
 Audiet fractis levior sagittis.
 Ter tibi pronâ Cydari severas
 Exuet iras.

Ibis in nostris per inane pentis
 Nubiurn victor, dominusque cæli.
 Ibis emotas spatiat inter
 Ætheris arces.

Nescit in parvis latitare terris
 Arduo virtus stabilita nisu.
 Nescit in parvis habitare clausi
 Sepibus orbis.

Te tuis quondam superata bellis
 Luna vicinos doceat Planetas,
 Dum triumphales tacito stupefcit
 Axe Polonos.

Te sibi crebris Boreale cælum
 Nutibus, monstrat; tibi laxiores

Dedicat stellas polus , ac utramque
Destinat Arcton.

Sed tamen nondum facilis precari
Differas calum , cupidosque soles.
Regios donec tibi grande canos

Sepiat aurum.

Patriq̄ donec Casimirus hæres
Arduas sceptro solidabit ulnas,
Et tibi magnos simili reponat

Prole nepotes.

Serenissimæ Poloniarum
REGINÆ CÆCILIAE

Renatæ Austriacæ
PANEGYRIS Lyrica.

O D E LXII.

Post Martiarum robora mentium,
Dictasque magni non sine numine
Laudes Vladislai , & suprema
Sarmaticæ monumenta famæ ;
Nam quæ disertis meta decentior
Sit Phæbæ nervis. tendite patrios
Arcus Camænæ , & cultiora
Cecropo date tela versu.
At tu Lechei maxima climatis
Regina salve. cui modo Regiam ,
Centumque securas columnis
Vistuleus lavat annis arces.
Sed te quietis distinet areis
Facunda Pallas : seu mare Virginis
Tranare sit calor papyri ,
Et docili superare pennâ,

Rhenana quidquid dissociat fuga
 Claudique Scaldis; cum facilis regi
 Arundo permittit sagacem
 Austriacis equitare campis,
 Fratrisque mitras visere Cæsaris
 Loquace chartâ: se tibi Regio
 Arguâ diferente fletu
 Sarmaticus nova Regna Julius,
 Novosque spondet mitè loquacium
 Olim nepotes, murmure risuum;
 Aulamque vagitu diserto,
 Et Dominum recreat Parentem.
 Utcunque vivas pingis acu notas
 Vincis Minervam; seû adamantinos
 Accendis argento Planetas;
 Sèu Phrygiis animata textis
 Non indecori sidera pollicis
 Metaris astu: seû melior DEI,
 Tuique, Divorum supinis
 Pauperiem prohibes ab aris.
 Te pone pictis alta curulibus
 Themis, sereno Te propè Faustitas
 Exultat obryzo, & repandus
 Innocuo tibi Candor adstat
 Virtusque Recto. Tu geminæ Pharos
 Felicitatis; tu Lechicæ potens
 Regina LIBERTATIS olim,
 Et Patriæ meliore buxo
 Dicere MATER. te sibi limpidi
 Loquuntur amnes, te resonis Chronus
 Enarrat undis, vitreoque
 Deciduus sonat ore Varta.
 Tibi supinis collibus annuunt
 Turrata Craci Pergama; te genâ
 Nixus Bootes, te Polonus,
 Littavicis sociatus armis,
 Stratusque densis Vistula puppibus,
 Postquam maritæ nubere Bathidi

Jussit rebellantes procellas,
 Oceanos docet inter æstus.
 Tibi sonorus de glacialibus
 Iter procellis fingit amabile
 Nomen, coronatosque fasces
 Artifici simulabit undâ.
 Sed jam, Camænæ, Vistuleo metrum
 Mandemus amni, quod procul Adriæ
 Transfundat; & torvum RENATAM
 Erudiat geminare Pontum.

Serenissimo

SIGISMUNDO CASIMIRO
 POLONIÆ & SUECIÆ
 PRINCIPI,

recens tunc nato

OMEN GENETHLIACUM.

ODE LXIII.

Quis renidentes volat inter auras
 Rumor auratis sinuatus alis?
 Quou jubar nostros iterum serenat
 Numine cælos?

Quod recens Sidus Lechiæ faventes
 Mittitis Divi? novus en Polono
 Phosphorus cælo melioris urget

Omina famæ!

Æmulus magnis Proavum trophæis
 Nascitur natus. prope jam paterno
 Noscitur vultu, prope jam paternas
 Suscitat iras.

G 5

Ille

Ille nativos animabit ausus,
 Ille vernantes cumulabit olim
 Patriæ lauros; memoresque laudum
 Eriget horas.

Ille jam cano virides Parenti
 E Musurmanis referet triumphos
 Sedulus campis, Lechicoque Thracas
 Induct are.

Fallor? an magnis Avus è sepulchris
 Prodiens natum manibus nepotem
 Sustulit, parvos gelidis premens am-
 plexibus artus?

En sibi frontem similesque vultus
 Lætior spectat! probat en lacertos;
 Et suis quondam, superos precatur,
 Floreat annis!

Cresce, jam dicit, Casimire, cresce.
 Cresce centenis cumulate lustris,
 Dum tibi noster meliora condit
 Sæcula pulvis.

I, tibi pressos imitere passus,
 Quâ tibi magnæ patet aula Famæ;
 Quâ tibi nostros referet Polonus
 Orbis honores.

Emblema Præsentia DEI.

Sphæra seu Circulus, pro puncto habens
 Oculum.

O D E LXIV.

Cur tot pervigilum lumina fiderum
 Pro clausis Superùm postibus excubant?
 Et longo ordine castra
 Metantur, duce Cynthiâ?
 Ac Phæbi quoties fulva recesserit
 Fax, Tartessio naufraga Nereo,

Cur

Cur centum vigilare
 Ignes Numina iusserint.
 An fors centoculi fabula verior
 Argi nunc etiam vivit; & ignei
 Nostras despicit oras
 E custodia agematis?
 Sic est? sic, tenebris dum malè credimus,
 Securoque nigræ noctis in otio
 Frustra fallere mundi
 Conamur vigilantiam;
 Cælos non fugimus: nulla diem polo
 Insomnesque oculos eripuit quies.
 Nostram sedula scenæ
 Spectant astra Tragædiam.
 Infundas sceleri vesta Caristici
 Ferramenta soli; vel laquearia,
 Queis concordia calcis
 Cælum furripit & diem,
 Claudant te Niobe viscere saxeo,
 In venisque tegant Marmaricæ suis
 Cautes, non fugis usque
 Censores oculos Dei.
 Non secreta Paros, non Mareoticæ
 Servabunt silices. Splendidus vitro,
 Sinceræque nitore
 Cristalli, patet abdita
 Telluris facies. cernitur ilicèt,
 Qui se Carpatiis rupibus obruit;
 Aut in Marmoris alyo
 Patratum sepelit scelus.
 Ergo qua geminis collibus eminet
 Vernans Aoniæ Regia Phocidos,
 Scandam, & pectinis ictu,
 Hoc laurum viridem super
 Incidam, memores quod sibi posteri
 Pandi Emblemata legant sole supercili;
 Blando carmine feris
 Enarrentque nepotibus.

In parvo teretis pectore circuli
(Sphæram docta vocant Palladis atria)

Pro puncto vigilantem
Pupillam vigilis DEI.

Tunc scisso tenero pectine cortici
Has insculpo notas: Quisquis ades, cave,

HINC SPECTATOR in orbis
Scena cuncta videt DEUS.

AD

REGNALDUM ANTIMUM.

Cum in Angliam vela daret.

O D E L X V.

NIL te, nil moror, Antime.

I per cæruleæ jugera Balthidis;
I, quæ vitrea Nerei

Magnas ira rates frangit; ovariantibus

Malum stringe rudentibus,

Optatæ repetens littora patriæ.

Illud deprecor unicum,

Illud sallicito suggere carmine,

Ne noster madidis amor;

Quo tecumque ferant æquora turbine,
Extinguatur in annibus.

Undas spernit Amor; nec minor in tuis

Fervet Neree fluctibus;

Et flammæ medio suscitât in freto.

Quin & naufragium pati

Unus nescit amor. Cum redeuntibus

In se clauditur annibus

Ignes sub gelido concipit æquore,

Nil fatis trepidus suis.

En jam prædomitæ murmura Balthidis!
En sopita jacet Thetis!

En pigris titubant æquora fluctibus,

Paca-

Pacatque silent Noti!
 En recline suos ad scopulos mare,
 Lentis somnia sibilis,
 Et pacem modico spirat anhelitu!
 En jam vela modestior
 Imprægnat teneris aura Favoniis!
 Sensim suppara fluctuant;
 Et malus placido motus ab Africo
 Festis infremuit Notis,
 Et blande graciles scidit Ethesias.
 Jam sensim raperis mihi
 Paulatimque peris Antime: nec nisi
 Te fas luminibus sequi.
 Quin ipsis etiam luminibus peris.
 Ergo dum fugientia
 Excludunt oculos lintea, vividis
 Te votis comitabimur.
 Nam quo non oculis, itur amoribus.

AD

Serenissimum

SIGISMUNDUM
CASIMIRUM

POLONIÆ ET SUECIÆ
PRINCIPEM.

ODE LXVI.

ET tu Polonis Regibus inclytum
 Accede fidus. cui prece consona
 Adspirat Europæ & Lecheum
 Fatidico voyet ore sceptrum.
 Quid jam Paternum? Quid *Jagelonium*,
 Inter tenellæ vincula falcis

Mo-

Moliris, o puer! Poloni
 Splendidior Cynosura Regni?
 Quid bellicosus dignus Avis nepos,
 Balbutienti non pueriliter
 Portendis in fletu? quid iste
 Ingenuo stimulatus æstro
 Præfagit ardor? num Proavis pares,
 Nec annuenti dissimiles Avo,
 Magnóque laudandos Parenti
 A teneris velit usque cunis
 Actus redordiri! An lacrymabili
 Fletu morosum damnat Oniona?
 Pigrósque naturæ labores
 Sæpe vocans modicas rotarum
 Incusat horas? scilicet inclyta
 Nequit sub ipsiis gloria fasciis
 Latere; formosamque pulchris
 Invidiam coquit in medullis
 Avita virtus, nescit idoneus
 Tepere parvis ardor in artubus,
 Primoque vagitu Polonis
 Esse licet generosiores,
 O quantus armis! quantus evantibus
 Crescis Lyceis, Austriacæ recens
 Propago famæ! quantus olim,
 Cum teneros tibi major atas
 Durabit annos! quantus in obvios,
 Martis corusco vectus in effedo,
 Ibis Musurmanos, tuóque
 Bella redux referes Parenti!
 Et hæc, sed olim, dum sólidas tibi,
 Post acta parvæ tempora fasciæ,
 Armabit in vires fidelem
 Mars animum, patrioque pectus
 Accendet igni; nunc teneris Avum
 Patrémque sensim, magne nepos, sonis
 Gestuque coneris minori
 Et lacrymis imitari in ipsiis.

DEI MATRI VIRGINI.

Ad oden Ecclesiasticam Parodia.

O D E LXVII.

FAllimur Vates, quoties superbo
Carminum fastu celebremus illa,
Quæ pedum plebes minor, & supinum
Vulgus adorat.

Vera laus plebem fugit, & remotas
Incolit nubes. populare quisquis
Murmur auscultat calamos inani
Atterit arte.

Te, tuus vates, cano, GLORIOSA
VIRGINUM VIRGO, tibi subjugata
Aureum sternunt caput, & coruscas
Sidera crines.

Tu, licet parvum tibi pendet uber;
Hunc propinato satiassè lacte
Diceris, qui te dominâ puellam
Voce creavit

Quod suis quondam male pasta pomis
Eva, patritæ coriphæa noxæ,
Abstulit; mundo *bona mater* almo
Germine reddis.

Ut suo tandem lacrymosa fletu
Possit oclusos subiisse cælos
Turba; tu pandes vitreo fenestram,
Virgo, sereno.

Jure te summi patulam vocamus
Januam Regis; tibi panda viva
Lucis hinc, illinc radiat trecentis
Porta lucernis.

Ergo jam vobis ope virginali
Redditam, gentes geminate vitam.
Quas Mariani canimus redemptas
Merce cruoris.

AREO.

A R E O P A G U S.

Lento procedendum esse in iudiciis
ferendis, ni valli velimus.

O D E LXVIII.

Tardo moveri dicitur ambitu,
Quodcunque falli nolit. & abditas
Errare per sortes, fideli

Judicium comitante vero.

Hoc & rotari difficilis sacro

Hinc inde claudit lamina pefculo;

Mensesque pendentésque Lunæ,

Et propriis bene ponderata

Momenta lustris. Hoc paribus penes

Appensa nodis se gemino librat

Statera pondo, accommodante

Ponderibus sua vincla mole.

Hoc replicato circuit ordine

Matura lento Canities gradu;

Moræque, perspicaxque vitas,

Et veteris monumenta Numæ.

Hoc & trecentis, non sine Numine,

Accincta curis pectora, & impiger

In astra candor, & quieti

Ver animi, capitísque sudum.

At retrò fertur sub juvenilibus

Imberbis acri se Levitas situ

Tulisse pennis; & profanus

Consilii popularis ardor,

Præcoxque dictum. retro minacia

Prava appetentis tela Cupidinis:

Timorque desidesque Curæ, &

Præcipitis genius Juventæ.

Sic est: sepultus sub volucris latet

Error cerebro, sæpeque præpeti

Dum fidit auræ, ventilatas

Consilium male perdit alas.

Qui-

Quicumque summis arcibus imperans
 Incerta legum iurgia dividis,

Causasque, temperasque rixas.

Et stabilis pia jura Recti.

Tardo moveri iudicium ambitu

Edisce Præses. Sæpe procacibus

Perire festinata votis

Vota solent; mediumque certi

Habere fertur, qui genitum diu

Cita peregit consilium manu.

Sed multus olim iudicandi

Præcipitem comitatur error.

Fit sæpe virtus, quod fuerat scelus;

Ipsoque passim in fine beator

Virtusque, virtutisque fulgor,

Degeneri latuit sub umbrâ.

Sic ille puro lucidior vitro,

(Postquam coacti nube supercilii

Illime cælorum serenum,

Ac hilares tremefecit ignes,

Spissata multos nubila Jupiter

Liquans in imbres) sol tetrico caput

Immersit in peplo, & diurnum

In nebula sepelivit aurum.

Quis tunc aviti sidera luminis

Condemnet illo cæcior impete?

Ipsumque cæcutire solem,

Et vigiles periisse stellas,

Totumque tristes in tenebras polum

isse dicat? splendidior brevi

Redibit, illustresque Titan

Mundi oculos melius repero

Accendet igni. sic brevior mora

Plerumque falsâ conditum imagine

Correxit errorem; ac in una

Judicium reparavit horâ,

Solemque terris reddidit; & simul

Obscura claro nubila pollice

Cælumque detergens molestæ
 Siparium replicavit umbræ.
 Ergo volantum turba Cupidinum
 Maturioris iudicii sacris
 Abscedat à rostris ; volucres
 Inde procul fugiant calores.

SE MULTUM POESI,
 MARIANA PRÆSERTIM
 DELECTARI.
 ODE LXIX.

O quà Regia carminum
 Vernat Pieriis aula tapetibus,
 Et celsum gemino caput
 Ostentat superis in diademate !
O quà Pegaseis salit
 Sacri collis amor excitus unguis,
 Puro Peneus agmine!
 Huc me Castalios, huc, super alveos
 Reclinem volucres Noti;
 Huc picto revehat Cynthius effedo.
 Hinc me de bifido licet
 Suggestu miseràm tristia Principum
 Despectare pericula,
 Et Regum cineres, Hinc titubantium
 Formido patet urbium.
 Hinc orbis dubius stare labantibus
 Hinc illinc minor arcibus.
 Hinc confusa solo sedulus æquora,
 Et mistas numero domos;
 Vivorumque gemo funera Cæsarum.
 Hic, unus mihi celsior
 Non obscura polus lumina suggerit,
 Auratas revehens dies;
 Inclusumque sibi cum vigilantibus

Com-

Commendat Superis DEUM.

Huc mī, (nam quid obest?) ferte recondita
Theſauris melioribus

Vel dilecta mei barbata *Sarbiti*,

Et pompam lyricæ chelis

Vel terſum Calabri carmen *Horatii*,

Si turpi careat joco:

Aut cantata gravis prælia *Virgiliti*.

Hic & feſſa minor pedum

Infundam niveis brachia liliis.

Hic caſſos hilaris dies

Solabor quærulæ murmure tibix.

Quod ſi, Dia parens, tibi

Cordi Muſa mea eſt: nec tenuem rudis

Buxi ſpernis anhelitum;

O quanto feriam ſidera vertice!

Non jam Nectareis ego

Dulcorata favis carmina condiam,

Nec teſtudinis ebrix

Largi mellis ebur Dardanium velim

Ut mī ſuppleat alvear.

Non me viſceribus plus faciat ſuis.

Mecænas Latii decus.

Non monſtrer digito prætereuntium

Argutæ chelis artifex,

Si me Virgo tuis vatibus inferis,

O quam dixero verius,

Quod ſpiro, & (ſi placeo) raum eſt.

AD

THOMAM TALIARCHUM

Cum aliò evocatus migraret.

ODE LXX.

CUM meæ plenus, nimiuſque terræ
Patrios linguo, Taliarche, cælos,

H 2

Cur

Cur inexplētis tua me retentant

Vota querelis?

Patriam mecum fero; mundus ipse

Patriam vastis mihi præbet oris.

Exulem me non faciet remotæ

Ora Canopi.

Ipsē se fallit sibi quisquis unum

Destinat Regnum, patriosque soles.

Orbis est hæres homo totiusque

Incola mundi.

Ipsa civilem mihi Bactra solem

Inter Arctæas referunt procellas.

Ipsē nativi Tanais propinat

Flumina Rabæ.

Seū per accensos Orientis æstus,

Seū per undosos Aquilonis imbres,

Seū ubi canus gelidas Bootes

Increpat ursas

Sive juratos hyemi triones,

Seu feros visam Lybiæ calores;

Patriæ nubes comitesque mecum

Ibitis auræ.

Me nihil præter propriique gestem

Pestoris censum; nec avara posco

Divitis Cræsi juga: nec superbi

Stagna Neronis.

Non mihi fuscis comes ibit alis

Tædium; totus feror, & relictas

Nil moror gazas, nec ancena nostræ

Prædia terræ,

Me nihil præter cupiens; quid ultra

Tædio mistis voveam querelis?

Nesciunt plenis supereminere

Tædia votis.

Prodiga militaris pompæ jaſtantia.

O D E LXXI.

UNum, Quirites, cætera diſtuli,
 Monebo vates, dicite, quid retro
 Centum coronatos trophæis
 Magnanimis peperit parentum,
 Dextris triumphos? an framæ jubar,
 Serenioris fulgure lamina
 Diem laceſſens? an ſonoræ
 Mancipium gladius catenæ?
 An pictus umbo, vel clypei timor?
 An teſta Marſis terga leonibus?
 Juſſæque in imbellis lacerti
 Excubiis vigilare lynces?
 An pelta flavis æmula ſolibus,
 An delicati ſyngrapha verticis?
 An criſta, Phœnicisque caudæ
 Raptus honor, Lybicisque conus
 Criſpatus alis? an celeres pedum,
 Doctique tergum vertere barbaro
 Equi, volaciumque plantæ
 Cornipedum, malè cum jocantes
 Metimur agros? Non Arabas pudet
 Equos patriæ merce pecuniæ
 Emiſſe; nec fugiſſe Thracam
 Thracis equo, Scythiæque turmas
 Ac exprobrantem Maſſagetem pudor
 Audire, noto cum ſibi cornipes
 Arriſit hinnitu, & Gelonos
 Poſcit equos, dominique tortum
 Rumpit lupatum, cum trepidum ſolo
 Herum ſeveris non ſine pulſibus
 Alliſit; excuſſumque Threſſis,
 Opprobrium grave, liquit agris.
 Qui cum Gelonis bella gerit pedes,
 Eques triumphat; ceſſior hoſticis

Gestitque sub pennis videri,
 Et spoliis equitare raptis.
 Quod si fugaces terga dabunt Dahæ;
 Ferro, Quirites, alite transfugas
 Sequamur. aut frustra pharetris
 Pennigeras gerimus sagittas
 Et juncta nervis cornua? si timor
 Plumavit alis brachia; non amor
 Pulchrique plumabit cupido?
 Nonque pedes pedibus triumphis?
 Opprobrioso brachia stigmatè
 Sat est notasse; & vindicibus Getas
 Monere telis, ne Gradivo
 Invideant, rapiantque frontem
 Quin si sequaces effugiant globos,
 Et persequentis vulnera spiculi;
 Non tela transfugæ pudoris
 Effugient: satis est volaci
 Torvum tuentis tergora Concani
 Signasse plumbo; sat fugientium
 Theatra spectasse, & fugaces
 Myrmidonum numerasse scenas.
 Vel si Geloni tantus amor coquit
 Equi, Quirites; non pretio; manu,
 Ferroque, plumboque, & repenti
 Merce globi, framæque censu,
 Equos emanus. Jam Scythicæ tument
 Turgentque ripæ. mille fremunt equi,
 Manduntque cernui micantes.
 Assyrioque Phrygioque fuco
 Bullasque fransosque. Ite, diem tubæ
 Dixere, grandes Martia nundinas
 Pangæa vulgârunt: cruenti
 Cornipedes meliøre censu
 Vendentur ensis; qui caput æmulo
 Turcæ Polono demet acinace,
 Martique sacrabit, Geloni
 Cornipedis patietur emptor.

PRO SERENISSIMO

POLONIÆ ET SUECIÆ

PRINCIPE

SIGISMUNDO CASIMIRO.

AD MATREM.

O D E LXXII.

Gradive, nostris patrium terris jubar,
 Præses Poloni Nominis:
 Seu te cruentis, nil sui sexus memor
 Bellona pascit cædibus;
 Seu te feroces ensium nudus pavor
 Inter Corallos recreat;
 Decede campo, deserat cassis genas,
 Conisque fulmen exuat;
 Frænata multis rideat lauris coma;
 Sagoque succedat toga.
 Dum vagientem Principem Polonia
 Pacata nutrit Regia,
 Cur pervicaces tinniant Martis tubæ,
 Cur æra nubes puniant?
 Absiste murmur grandius; solus novi
 Poloniarum Principis
 Vagitus auras mulceat; solus suo
 Soletur astra murmure.
 En, ut severas inter hastarum minas,
 Interque pilorum nemus
 Replisse vellet! ut hilarem victricia
 Per arma prospectum jacet!
 Ut pænæ galeâ parvulum claudi caput,
 Equove sublimis vehi,
 Ut pane vellet ferreo tegi sago
 Avara Martis indoles!
 Ut, si feroci personare classico
 Æs militare cæperit;

Siticulosis auribus belli graves
 Bibisse gratatur sonos;
 Paruisque manibus horridæ applaudit tubæ,
 Nutuque frontis annuit!
 Cæsi ipse Martis admoneretur & eâ
 Ad pugnam vocaretur tubâ.
 O! si viriles stare jam possent pedes,
 Aptumque cassidi caput;
 Quantum fatiscenti Austriæ, & Bohemæ, tibi;
 Avunculoque Cæsari!
 Quantum labanti penè jam Silesiæ
 Columen decusque surgeret.
 At, differ arma paululum, & minas puer
 Iramque fletu dilue.
 Absiste ferro. Te brevi & Avi & Avunculi
 Agnoscet ultorem Gothus,
 Agnoscet omnis Suecia, & ferox Getes
 Sævæque tela Tauricæ.
 Nunc desacratam fœderum præstat fidem,
 Ferri silentio coli.
 Quid pertinaci diffuis fletu, puer?
 Martemque lacrymis cies!
 Absiste paulùm; dum tibi majus caput,
 Majore lauru frondeat.
 Adolescat iste Regiæ frontis calor.
 Matura vindicta acrius
 Sentitur olim: tutius quondam solet
 Adultus armari furor.
 Accrescat hisce viribus suus vigor,
 Accrescat animus corpori;
 Capaxque Martis indoles capacibus
 Incorporetur artubus.
 At tu magistrâ protinus pubem novam
 Gradivi flecte dexterâ.
 Parvam Lecheis impleas armis manum,
 Magnoque cognatum Patri
 Avoque pectus, jam, licet panni vetant,
 Dostâ propines dexterâ.

Maturus olim nobilem exprimat manu
 Avum, Patrisque laureas.
 Hic Martiales incoquat fibras furor,
 Hic entheata pectora,
 Te, te Magistro, te imbuat sub præfide,
 Gradive bellorum Pater.
 Nunc fasciatus, supplici minor pede,
 Ter osculatus texteras,
 Jam jam futuro tela, jam lauros para,
 Para trophæa militi.

A D A P E M.

O D E LXXIII.

ARtifex mellis, cui delicata
 Inde nativo cutis ardet auro;
 Inde prælustres tenuis revolvit
 Bractea pennas.
 Cum tibi molles Zephyritis herbas
 Inter illimem referavit hortum;
 Carpe jam tandem pretiosa picti
 Damna vireti.
 Hic ubi lassas mea Musa pennas
 Inter æstivos nemorum lepores
 Dulciter torquet; cruciatque crebris
 Metra lituris.
 Hic mihi stricto leviter susurro
 Jam fatigatas recrea Camænas,
 Ausa cantanti citharæ tuum con-
 jungere murmur.
 Sed quod illustres tibi subter alas
 Incipit parvum trepidare telum?
 Quod vibras, eheu! modicâ timendum
 Vulnus ab hasta?
 Jo surgamus, nimis expeditis
 Fulmiant parvæ volucres sagittis.
 Heu dolor! quantas Apis ipsa, quantas
 Concipit iras!

AD

ARTEMIIUM MOENIIUM.

Ne suo æmulo minor animo de-
jiciatur.

O D E LXXIV.

ERrore, Mœni, discitur. Acrius
Post victa miles prælia dimicat :
Pulchroque flammatus calore
Egregios iterat triumphos.
Fors & minori percitus impete,
Entellus olim straverat arduum
Dareta; ni fallente gressu
Non humilem Phrygiis cachinum
Movisset armis. ast ubi sordido
Fædâ fimo membra levaverat,
Viresque collegit, superbum,
Indomitis juvenem lacertis
Et ipsa stravit munera. Sic humo
Allisus olim fortius Herculem
Lussisse Gerion, & ipso
Dicitur exagitasse lapsu.
Proh! quanta nigris funera Manibus
Incerti adactus vulnere spiculi
Demisit Æneas! quot olim
Cornigeros Leo stravit uros;
Postquam recepti vulneris immemor
Totis Leonem viribus advocat;
Fusoque non ferendus hosti
Magnanimum fatiat furorem!
Assurge magnis ausibus Artemi,
Quanquam superbo victus ab æmulo,
Herbamque laurumque, & decoros
Obtuleris Dario corymbos.

Spe-

Sperare victus plura potest: minus
 Sperare victor. te gravis interim
 Soletur Entellus: vetusti
 Historiam renova Daretæ.

INTER MAGNAM

ET

PARVAM SORTEM

DIFFERENTIA.

Ad Ambrosium Montanum.

ODE LXXV.

IMus: tu volucris vectus ab Africo
 Æthram præpetibus scinde jugalibus.
 Me terræ proprior semita tutius
 Prono tramite duxerit.

Tu, Montane, cave, ne nova fabula
 Mutes Icariis nomina fluctibus,
 Quamvis perpetui stabra Favonii
 Miti murmure perstreant.

Me, quò fata velint trudere, non habent,
 Afixum tumulo. quod mihi denegat,
 Det fortuna tibi, dummodo quod tibi
 Nunquam surripiat mihi.

Vis quo differimus? tu metuis: mihi
 Circumscripta truces spes jugulat metus.
 Debes quidquid habes. cuncta negantibus
 Fatis nil ego debeo.

AD

D. THOMAM AQUINATEM.

Theses Theologicas defensurus.

ODE LXXVI.

DIve, cui fulvi radiis obryzi,
 Pensili Titan simulatus auro

Pectus

Pectus accendit, solidoque fufum

Lumine torquem.

Cum tuæ quondam placita alta Stoæ,

Nec leves noſci monitus calenti

Affero luçtâ; tua bella miti

Luce ferena.

Non opus toto mihi, Dive, ſole,

Qui tibi compto reverenter igne

Pectus offulſit; radius clienti

Sufficit unus.

Hoc graves mentis tenebras, & altam

Ingeniî noctem poteris beatâ

Luce ſolari, viduasque ſacri

Luminis umbras.

Dithyrambus ob titulum

DEI MATRIS VIRGINIS:

Mariæ Matri noſtræ collatum, exultans.

Ipſa diæ ſalutatæ ab Angelo Virginis.

O D E LXXVII.

ITe vota, fæderatas

Queis Amor plumavit alas;

Ite, prona ſibilantis

Africique, Japygiſque,

Obſequente colla loro

Inter alta nantis auræ mancipate iurgia:

Ite; quod rebelle pictas

Pondus alligavit alas?

Ite; jam latus ſequaces,

Jam maritant vela, venti,

Jam ſuave ſomniantis

Trudit alas, trudit auras Æoli suspirium.

Illa nati Mater orbis,

Illa nostræ fidus oræ,

Illa nostri Luna cæli,

Virgo casta, prole castâ

Mancipatum ditat orbem,

Et Tonantis esse MATER, VIRGO cum sit,
dicitur.

Io nubilum severas

Stringe cælum, stringe brumas!

Cur noverca de profanis

Tela funduntur pharetris?

Cur procellis horret hirta,

Et pruinis spargit arva; nubium protervia?

Cur apricos radit hortos,

Cur Aprile mordet aurum

Congelatis alga canis!

Frondium tonfor November

Num reciprocante brumam,

Et nivalis cana cæli rostra, trudit effedo.

Ite, vota fæderatas

Quæis Amor plumavit alas;

Ite Flora quâ perennis

Veris inter officinas

Comit hortos, peçtit herbas

Muficusque pictæ lucus altra terræ fasciat:

Quâ per altos oscitatur

Feriatus Eurus agros!

Quâvé passo criniuntur

Sempiterni flore campi;

Quâ capillat ebriosas

Liberali nectar amne Floræ nantis insulas,

Ite flores delicato

Quos inaurat Chloris auro;

Quos Clitumnus vagienti

Plorat amne; cum marito

Temulenta terra rore

Pulchra laxat & relaxat Veris hirti stemmata.

Ite lauri, nostra pictis

Irri-

Irrigate tecta nimbis.
 Explicatis auspicatus
 Ambulet Majus capillis.
 Et procella nil nocentis.
Liliet magna scribat Magnæ Matris omnia.
 Ite flores, quæ serenis
 Compta ridet aura cirrhis;
 Ite calthæ, Virginisque
 Stemma latè naufragantis
 Quæ cachinnat imber auræ
Prænotate mollè fufis liliorum literis.
 Scripta nostris æthra prælis
 Te serenas edocebit
 Virgo stellas, te *Parentem*.
 O Maria! curiosis
 Illa commendabit astris;
Differetque interroganti digna cælo nomina,
 Dicit auro, quæ coruscans
 Phæbus explorat Planetas.
 Qua tiaris casta Phæbe
 Ardet albis, & minores
 Præna flectit inter ignes,
Edocebit Arcton magna *magna matris* symbola.
 Ite flores; perge Virgo,
 Hospitas quæ laxat æther
 Sponte scenas; eruditi
 Quævé se Maji procellis
 Ominatus pingit imber;
Et diferto vere pingit stemma *MATRIS VIRGINIS*.

AD

STANISLAUM NOLIUM
 AMICUM ÆNIGMA.
 O D E LXXVIII.

NOli, propinquo jam gravior die
 Aurora plorat. Jam properâ fugam
 Invasit

Invasit Arcturus curuli;
 Jam refugæ periëre stellæ.
 Sic ille Titan nubibus æmulos
 Proscribit ignes? sic face cum pari
 Fulfisse, rivalesque cælo
 Ferre nequit Phaëton Planetas?
 At hæc scienti. ducimus interim
 Obliviosi pocula fluminis;
 Novumque miramur serenum
 Emeritâ refides sub umbrâ.
 Quod si procaci læsus arundine
 Scheinerianum corripiam tubum;
 Ne cernat orbis inquinati
 Pauperiem maculasque Phæbi.
 Parum furenti distat acinace
 Obtusa læsæ parma modestiæ.
 Flammantur, in justumque mites
 Degenerant animi furorem.
 Callosa sacræ frons Patientiæ
 Importuoso deteritur situ.
 Erumpit insepultus ignis,
 Dum gelitum quatitur metallum.
 Nunc lætiori mente coercitam
 Compono bilem. Jam steriles minæ
 Cessere. Pro Tridente Fulmen,
 Proque olea fero sponte laurum.

AD

JACOBUM CARVALLIUM.

O D E LXXIX.

IMus? an frustra graviore bruma,
 Omnis iratos ligat unda fluctus?
 Imus? an frustra solidat gelatos
 Vistula pontes?
 Hic ubi nuper renuente nosci
 Semitâ vastæ rediëre naves;

Jama

Jam volant currus, & adacta pulsus
Rheda caballis.

Nosque dum sese vitreus per undas
Porrigit fornix; vada tutiori
Calce metimur, madidasque ficcis
Passibus undas.

Nulla, Carvalli, sibi constat ætas.
Annus incertis equitat quadrigis.
Certa convolvi properant fugaces
Tempora menses.

Martio vernum fugiente cœlum
Vitreas vinctis pedicas fluentis
Demet Aprilis, gelidaque solvet
Vincula ripæ.

Quam modò tuto terminus cothurno
Semitam, torvæ rapiens procellæ;
Et ferent Balthum super æstuosis
Frangere ventis.

O nimis fluxæ simulacra laudis,
Quam modò tanto licitamer æstus!
Non secus nostræ cita transmeant ve-
stigia Famæ.

AD

Serenissimum

SIGISMUNDUM
CASIMIRUM
POLONIÆ ET SUECIÆ
PRINCIPEM.

Vota Musarum.

O D E LXXX.

Hic quæ Poloni culmina Carpathi
Fastigiatis sidera collibus.

Intrant

Intranſ , Polonicosque Faſces
 E viridi tumulo propinquis
 Narrant Planetis ; dicitur Attici
 Ferro Tyranni territus è ſuo
 Apollo demigraſſe Cyntho ,
 Et comites revocaſſe Muſas ;
 Et pro diferti flumine Penei
 Præterfluentis litora Viſtulæ
 Feſis propinaviſſe Divis ,
 Et Lechicas habitare ſubter
 Juſſiſſe ſtellas ; quidquid acutior
 Froluſit ætas ; quidquid amabiles
 Mendaciorum ſub fideli
 Auſpicio cecinitiſſis anni ;
 Huc te ſonoris , huc dociles vocant ;
 O bellicoſæ gemma Poloniæ !
 Merris Camanæ. Hic erudito
 Hoſpitium tibi Phæbus ipſe
 Inſcribit auro. Jam tibi , jam rudes
 Appollinaris præſcia laurea
 Thalia dedolat tabellas ;
 Jam calamos , cytharaſque Clia ,
 Aptatque libros. Jam tibi Gratia
 Facunda cultis verba leporibus
 Velint propinare , & ſacratoſ
 Eloquio graviore fontes.
 Te laureati portitus orti ,
 Novumque noſtri culmen Apollinis
 Suſpirat ! & quondam futuris
 Luna Vigil Vigileſque noctes
 Serena chariſſis lumina dedicant.
 Cum doctus olim Neſtoream libris
 Demes ſenectam ; cum per altos
 Ingenii ruet ala campos.
 Hic tu , Poloniæ Neſtor adorea ,
 Olim futuris jura nepotibus
 Dices ; Palatinosque faſces
 Pegæſâ recreabis undâ ;

Ac in Lecheis collibus hospitas,
 Maturus olim Sarmaticis, caput
 Levasse sub gemmis Camænas,
 Magnanimo similis Parenti,
 Miti fovebis lumine. Tu brevi
 Docto fluentem vortice Peneum
 Cynthumque, Parnassique culmen
 Ingenuo repetes Mucrone
 An ne in tenellis jam tibi fluctuat
 Apollo labris? jam ne animosior,
 Ipsoque vagitu disertus,
 Patricias moderaris aures?
 Blandæque tandem, currite sæcula,
 Dixere Musæ, currite pervii
 Annique mensesque, & trecentis
 Brachia conduplicate pennis.
 Citumque nobis sistite Principem
 Inter Polonæ limina Phocidos;
 Ut oris & maturus ævi
 Castalios vacuet canales.

FLORA REGALIS.

Ex amænissimis REGUM POLONIÆ
 hortis in Suburbio Cracoviensi sitis,
 quos identidem per ferias æstivas in-
 visebat, expicta.

O D E LXXXI.

Si nec patentés tennis hortorum domos
 Ac plana Floræ compita;
 Huc, huc, curules Pegasi pennas super,
 Apollo ludorum Parens,
 Huc laureatos coge Musarum choros,
 Blandosque metrorum sales.

Descende

Descende Cyntho, præfer hortos rupibus;
 Scabrumque Parnassi caput
 Postpone teneris æsculetorum thoris.
 Præpone flores cautibus.
Hic ipse passis ambulat Majus comis,
 Majoque cognata otia
 Sub explicato frondium tentorio
 Compris amænantur jocis.
Hic mitigati blandius Favonii
 Mulcent apricantes rosas.
 Ipsi te odoris provocant suspiriis
 Flores, gemelli fiderum,
 Hiantibusque casta diducunt labris
 Et pollicentur oscula.
Hic fæderatas Africus sopit tubas,
 Lenesque somniant Noti:
 Gratoque Zephyrus halitu flores fovens
 Miti cachinno verberat.
Hic oscitantes provehunt Etesia
 Renata veris gaudia.
 Ridet pudica floreat fratres rosa:
 Repanda rident lilia,
 Lenique ventorum increpatæ murmure
 Sese alloquuntur arbores.
Hic, te disertum verberante barbitum,
 Jucunda nutabunt sata;
 Nutabit omnis frondium saltu rosa,
 Tardique saltabunt rubi.
 Saltabit hortus; & levi ductas choro
 Gyraabit æther arbores.
Tenebit acres interim buccas Notus,
 Grandæque mutescunt soni,
Et complicato jurgiorum murmure,
 Raucus filebit Africanus.
Quin nec propinquas alloquetur arbores
 Arguta volucrum cohors;
Sed cuncta mutum sopiet silentium,
 Blandoque sternit otio.

Et sola tantum Etesiarum flamina,
 Ac mollis auræ fibili
 Inter loquaces mustitabunt dactylos,
 Vocemque conjungent lyræ.
 En discolori flore lucentes patent
 Herbasque pascunt aræ,
 Suasque duro fiderum senatui
 Immunitates explicant,
 Et tot sigillis, panè quot rosis, tument,
 Suasque signant literas!
 En claudit hortus flosculos sambuceis
 Incarceratos sepibus,
 Textisque castæ Chloridis colonia
 Sese coronat manibus!
 En illa teneri veris adolescentia
 Crispantè juvenescit solo!
 Pudica ab ipsis floribus Floralia
 Luduntur, & terram beant,
 Ac æmulandas libero stellas polo
 Tuentur, & cælos petunt.
 Hinc illa florum nititur in altum seges,
 Nubesque paulatim subit,
 Ambitque cælos. hic tibi *Virgo parens*,
 Tuoque sacra Nomini
 Hic eloquentes educat tellus notas,
 Tuumque pingit Symbolum.
 Hic sub ruborum densiore milite,
 Crebrisque spinarum Rosa
 Horrescit armis; crederes rursus in suo
 Videre Danaen carcere:
 Et rursus Helenam subter armorum minas
 Suo reservari proco.
 Hic erubescit, hic suos pallet rubos,
 Spinasque cælat frondibus.
 Hic delicatas aureis mitras pilis,
 Flavumque crispat verticem,
 Et pertinacis vellicans hamo rubi
 Ad se viatores trahit;

Ac tot decoris replicata coloribus
 Varia meretur nomina.
 Nunc vulneratæ floridus terræ cruor ;
 Nunc parva stellarum sörör :
 Nunc castiori consecrata lumine,
 Pudica pratorum Venus :
 Nunc osculati Veris obrysum salit
 Sese votari basium.
 At si MARIAM Mysticam voces Rosam,
 Totâ rubescit purpurâ :
 Totoque cydaris aureæ motu tremens
 Tantâ superbit æmulâ.
 Pubescit illinc , attamen jam sutili
 Canescit argento solum ,
 Et florulento lilieta frigore
 Latas inundant areas ;
 Vernoque lacte languidum quassant caput,
 Æstatis innocentiam,
 En ut minutim fluctuant , & è suis
 Suspensa pendent caulibus !
 Ut candidatis turbinata paginis
 Album merentur calculum ,
 Et sustinentes grandius premunt bases,
 Flavoque rident stamine !
 Illinc jocosø pensiles suspensio
 Irridet aura flosculos ;
 Vernansque socias inter Hyacinthus rosas
 Crispante stipatur comâ.
 En Caltha, florum Proteus, totos suo.
 Intexit agros vellere.
 Imparque proprio ponderi ora languide
 Acclinat ad terram osculo.
 En explicatis Tulipæ captant labris
 Amæna Phæbi lumina ;
 Et, si vel atrâ pellitur noctis rotâ,
 Vel insepultus Nubibus
 Titan serenas invidet mundo comas,
 Turbante Cauro sidera ;

Et illæ apertos protinus claudunt sinus,
 Tristemque vultum contrahunt.
 En ordinatis carminatim lineis,
 Se spica Nardi porrigit!
 Florentibusque Rosmaris tua radiis
 Sese coronat infula.
 Illinc verecundâ Irides florent genâ,
 Et tam modestè subrubent;
 Ut ipse florem panè credatur Pudor
 Propriâ animasse purpurâ.
 Nec falsa terris nascitur Thaumantias
 Minusque diverso caput
 Distinguit igne: hinc æmulas astris rosas
 Effingit; illinc lilia.
 Hinc tristiozem fuscatur inter purpuram;
 Hinc latioremuricem,
 Inexplicatim pensiles tornat Scyphos,
 Et picta Floræ pocula.
 Illinc minore flore Narcissus nitet,
 Canoque pallefcit gelu.
 Quem si loquaris, suscitata flebili
 Suspirat Echo murmure.
 Adhucque mediâ voce Narcissum vocat,
 Suasque deplorat specus.
 At nec sub uno flore Narcissus latet,
 Nec crine eodem fluctuat.
 Illic fideli purpuram mendacio
 Mentitur, & fingit rosas.
 Illinc pudico subrubentes murice
 Vivas odoris pixides
 Suspenderit; inde luteas refert notas,
 Floræque tintinnabula.
 Hinc ditiori pingit auro pendulam
 Floris tenelli bracteam.
 Ac distributis in modum stellæ comis,
 Flavum rotundat verticem.
 Illinc cruentum mentiente sericum
 Nutat labatque coccingo:

Aut nigricante buxum ferrugine
 Senfim colorem diluit.
 En rursus idem in aureis flavet genis,
 Auroque ridet duplici
 Argenteoque lacte conspersum caput
 Virente concludit mitrâ:
 Et quâ supremi verticis surgit coma,
 Raro rubescit sanguine!
 Unum quis unquam crederet florem unico
 Vernare dictum nomine.
 Sed quâ explicatæ porriguntur arbores,
 Parvôsque despectant rubos.
 Quæ lautiore Pyramis vernat comâ,
 Aut vere majori viret?
 Hinc viva Laurus Daphnidem celat suam,
 Phæbumque non vetat procum:
 Illinc superbum floreâ turri caput
 Procera pomus erigit,
 Et sub globosâ frondium testudine
 Ætiva nutrit frigora:
 Pyrusque celsis grandè testâ frondibus
 Vastos relaxat fornices.
 Trophæa terræ crederes victricibus
 Intrare nubes infulis.
 Et ne supino diceret quisquam DEUM
 Isthæc patrasse brachio.
 Quotcunque cerno folia, quotvé flosculos
 Crebris notatos lineis.
 Tot credo ductas sedulæ limas manus
 Laboriosæque indices
 Dextræ lituras: nam quis exquisitiûs
 Vel scripta limavit sua
 Vel scripsit unquam, aut paginas severius
 Censore correxit stylo?
 Quis te parentem nesciat florum DEUS?
 Quis te marito nesciat?
 Herbas serenis esse vestitas togis,
 Rudesque depingi areas?

Tu molle pandos circumasti fosculos;
 Tu cana tornas lilia,
 Cassisque prælidarios sentes rosis
 Certo catenas foedere.
 Tu delicatis contegis taperibus
 Verni pavementum soli.
 Tu temperatis imbribus florum sitim
 Extinguis, & plantas rigas.
 Ad te omnis hortus floreas tendit manus,
 Et densa pandit brachia.
 Tibi dissipatis supplicantes frondibus
 Curvantur excelsæ arbores.
 Et in rotundos distributus urceos
 Omnis rubescit fosculus.
 Sed en & ore, nescio quid, pallido
 Tibi loquantur lilia;
 Ipsique flores, nescio quid, pandulis
 Mutire conantur labris!
 Absiste nervis Phæbe, quin Patrem suum
 Ipsi alloquantur fosculi,
 Et Chloris ipsa florulentis vocibus
 Parenti aduletur DEO.
 At nos Polonis interim gestis manum,
 Totumque lassimus diem:
 Totus Polonis Regibus sudet stylus,
 Totæ sacrentur feriæ.
 O que serenum gemmei, Virgo & Parens,
 Cæli pavementum premis,
 Et excubantes siderum accendis rogos,
 Robur Clienti suggere.

AD

GRÉGORIUM BAXONUM

De extemporali Poësi iudicium.

O D E LXXXII.

Quisquis jocosø percitus entheo
 Extemporali ludere carmine
 Præsumit ; horrentesque nosci
 Præcipiti vomit ore versus.

Ille aut magistræ laudis avarior
 Formosa vulgi nomina deperit :
 Aut sacra , Musarumque leges
 Indocilis temerat Sacerdos.

Odit profanæ verba loquentiæ
 Laboriosi culmen Apollinis.

Repentè nil pulchrum ; frequenti
 Urfa suos polit ore fætus.

Sublime quidquid vult , solido fovet
 Natura partu : sic virides diu

Crevère lauri ; crevit illa

Ætheræ cedrus æqua nubi.

At ulva , vel quod vilis aspici ,
 Submissiori verrit humum comâ ,
 Serpillum , inæqualesque lappæ ,
 Exiguus viruère lustris.

Sic dum madenti rore pentior
 Exsudat æther , innumeros parit
 Nox una fungos ; sic minores
 Spe citius vegetantur herbæ.

Repentè natum carmen in extimas
 Vanescit auras. Frange volubiles ,
 Baxone , nervos , curiosa

Pegaseo metra stringe frano.

Nam cui supremis Musa natat labris ,
 Spumâque tinctam carmen , & obvio

Extrusum palato cespitanti
 Accumulat nova damna lingua;
 Præcogitato dulcius influit
 Thalia versu : quod cita parturit
 Prurigo, de sublimioris
 Ingenii ruit arce carmen.
 Abfiste plebes, me iuvat interim
 Lassata crebro pagina vulnere.
 Multisque tetrītus lituris,
 Sollicito calamus cerebro.

Meta Votorum.

O D E LXXXIII.

Quid profunt Parii pegmata marmoris,
 Sublimisque domus; quam Phrygiis graves
 Trabs innixa columnis,
 Testo subter eburneo ?
Quid prodest pedibus vix patiens premi,
 Stratum Tænantis marmoribus solum ?
 Aut vivis pretiosa
 Sapphiris laquearia ?
Quid prodest Tyrio lana satur mero,
 Captivæque suis divitiæ seris ;
 Et quodcumque stuporem
 Vulgo conciliat decus ?
 Nil me regna juvant; nil iterum canam;
 Quanquam gemmifero fordidus alveo
 Pactolusque, Tagusque
 Et magni solium Jovis.
 Nil me divitiæ, quas vomis aureo
 Præceps Inde vado; nil iuvat aurifer
 Toto Lydius auro,
 Et ditis pretium Cypri.
 Hæc poscant alii; me minor interim
 Intonsâ retegat cespes arundine,
 Plebejâque lucernâ
 Virtutis dominæ manus.

Hanc

Hanc desiderijs ingemino meis,
 Hanc nunquam tacitâ sollicito prece.
 Illâ vota precesque
 Ac suspiria compleo.

ELOGIUM LYRICUM

Perillustri & Adm. Rev. Dn. Dn. Alberto Szerebryski Canon. Cracoviensi. Ob Sacellum S. Francisci Xaverii, Indiarum Apostoli, Cracoviæ, in Regia SS. Petri & Pauli Basilica egregiè exornatum.

O D E LXXXIV.

Sunt quos petrosæ fragmina Lydiæ,
 Et è Lycurgi montibus eruta
 Silex, peregrinumque marmor,
 Et Paris variata clarant
 Trophæa crustis. Alter inania
 Jam pænè tactis culmina nubibus
 Immiscet; addendumque stellis
 Tegmen agit; nimiasque cælo
 Inducit ædes. Hic veteres solo
 Exæquat arces, fanaque diruit;
 Fumoque Majorum sacrata
 Tecta novis onerat colossis.
 Ehest ruinas condimus! obruunt
 Ipsa eminentem marmora gloriam.
 Casura molimur, gravesque
 Magno emimus pretio timores.
 Quidquid superbis addimus arcibus,
 Terræ & sepulchro demimus. En gravi
 Lassata fabrorum tumultu
 Stare negat, titubaturque tellus!

Et iusta cæli fulmina provocat
 Sublime marmor, cur minitantium
 Irasque Fatorumque rixas,
 Magnificis alimus fodinis?
 At dum insolentis lege superbix
 Patrum vetustos corrigimus lares;
 Jam pænè desacrata cælo
 Templa labant: & anhela crebris
 Delubra rimis. Jam propè pauperes
 (Quanquam vetustæ cura tenet domus)
 Ad altra migravère Divi:
 Nam rudibus male nixa fulcris
 Gemmas profanis ædibus invident,
 Et obsoleto fana silentio
 Divosque, Divorumque Nomen,
 Et patrios tumulant Honores.
 Sic & propinquæ regna Bohemiæ
 Formidoloso Mars quatit impetu:
 Ausosque ditius vel ipsis
 Cælitibus habitare Reges
 Neglecta sternant Numina. Sic tibi,
 Defunçte tantis Panno periculis,
 Antiqua divisère sceptrâ
 Odrysiæ nova jura Lunæ.
 O cui fideli Relligio manu
 Sublime sacris Nomen Honoribus
 Aptavit; illustresque nosci
 Emeritis Titulos trophæis,
 Divine Mystes, cum radiantia
XAVERIANO pegmata nomini
 Educis & **SIGSMUNDIANOS**,
 Ausoniâ tegis arte muros:
 Tibi perenni marmore durior
 Non pænitentis Fama caloribus
 Assurgit: Arctoumaque culmen,
 Et geminos tibi sacrat axes,
 Et ipse quanquam thuricremò sibi
 Stipata fumo sacra per exteras

Fulserè gentes, quà Goana
 Memnonium rubet ora solem,
 Quanquam trecentis pervigil ignibus
 In Mexicanæ collibus Indiæ
 Stet ara, Brasiliæque turres
 Perpetuo famulentur auro:
 Tibi Patronâ XAVERIUS manu
 Denata rursùm sæcula prorogat;
 Arasque dignatus Craceam
 Ingreditur novus Hospes urbem,
 Qua liberali prodigus entheo
 Tuo beatæ munere dexteræ
 Invitat ardor, & recoctum
 Dædaleâ secat arte marmor:
 Ac eruditâ calce nitentia
 Suspendit alto Symbola fornice;
 Auroque dispunctum lacunar,
 Arte novos imitante flores.
 Tibi Myrones, & pretium novi
 Debent Apelles; quos propius sacris
 Inducis Aris, annuenti
 Cæla jubens placuisse Cælo.
 Humana quidquid dextera condidit,
 Humana sternit. Subruit æmulos
 Natura conatus. In una
 Cum Phrygibus jacuere tumba
 Superba quondam Pergama; nunc cinis,
 Et incolentum rudera inurium.
 Quò vasta Carthago? quò avaro
 Ære graves Amathuntis arces?
 Et illa quondam Roma, nimis suæ
 Oblita Romæ! surgit & occidit;
 Surgetque, & occidetque rursus
 Divitibus tumidum ruinis
 Inflatus orbis. Nulla sibi satis
 Constabit Ætas. Nulla diu sui
 Secura moies. Multa magnas
 Hora tulit; rapit una Turres.

Tu certus ævi sæcula grandibus
 Frenas lupatis: Tu fugientia
 Momenta, pernicesque Lunas,
 Et refugos super orbe soles;
 Ac larga pennæ lustra tenacibus
 Arctas catenis. Te superùm favor,
 Et aucta SEREBRYSCIANIS
 Cælituum monumenta RIVIS
 Perennioris non dubium spei
 Sanxère Civem. Tu minitantium
 Compescis annorum furores,
 Ac vetulæ cariem Senectæ,
 Et excitatos divite parietes
 Abscondis auro. Jamque volubilis
 Secura Fortunæ serenas
 Marmora perpoliére venas:
 Ipsisque sese sternere calcibus
 Gratantur ultrò. jam Patrias Tibi
 Hinc inde suspendère Ceras,
 Quà TRIPLICI madet AMNE saxum:
 Triplexque Ganges Stemmata de Tuo,
 Tagusque triplex volvitur: & simul
 Hermique Pactolique dites
 Diluvio locupletiore
 Inaurat undas. Sic memori Tuum
 Æternitatis Flumen in æquore
 Volvetur, æternique sacros
 Eridani cumulabit amnes.

PRO
EODEM PER ILLUSTRIS

ET

Admodum Rev. Dno
Ad S. Franciscum Xaverium
VOTUM.

O D E LXXXV.

DIVE cui fulvo tumidus metallo
Gemmeas inter Brasidium saburras
Supplicat Ganges: rubeique largus
Fluminis Indus.

Quem Molucani didicere tractus
Aureâ Numen sonuisse linguâ?
Et pedum Japon minor; & sequestri
Regia Bungi,

Huc ades quâ te **SEREBRYSCIANUM,**
Arte nativas imitante gemmas,
Marmor invitat; vigilesque sacro
Igne lucernæ.

Quâ Timantæ genio Palæstræ
Viva stellatus rotat astra fornix;
Nec spei cassum laquear superbo
Invidet auro.

Quâ Tunetanis animatus herbis
In tuos gestit color ire vultus;
Et suum fronti decus, æmulamque in-
fundere mentem.

Hinc & hinc fixum geminis laborat
Postibus marmor: minus eruditæ
Cælia Naturæ; pretioque doctus
Certat Apelles.

Nec

Nec tamen cedit pretio ; nec arti
 Ille , qui prompto tibi servit are :
 Et suum vincit propè munus ipse
 Muneris auctor.

Vincit impensas Animus , nec ulla
 Lucra collatos pariant favores.
 Nec latex fontem superat ; nec haustum
 Flumina Pontum.

Ergo bellacis columen Navarrae ,
 Quà tui certus SEREBRYSCIANI
 Pectoris candor vocat , expeditos
 Dirige passus.

Ille seu multæ miserùm catervæ
 Nesciam stringi , timidamque nōsci
 Porrigit dextram ; querulosque numinis
 Ditat egentes.

Sive dotandis opulenta Divis
 Dona dispensat : benè contumaci
 Consultit Fato , redimitque magna
 Tempora Famæ.

Quos fatigatæ peperère Lunæ ,
 Una collectos rapit hora census.
 Volvitur sensim , teretisque gyrat
 Copia nummi.

Pauper est , qui plus cupit obseratis
 Incubans gazis. sua dona parcus
 Qui premit , perdit ; perimens sepultæ
 Semina laudis.

Ille qui sparso pretiosus auro
 Pauperes dicit superos ; suasque
 Elocans gazas meliorem Numen
 Fænore stringit.

Ille Fortunæ , dubiæque gaudet
 Certior sortis , cui grata justum
 Astra vectigal , solidumque pendent
 Fata tributum.

Talis erectis , tibi Dive , votis
 Se cliens sacrat ; Patriumque largo

FLUMEN electro; nec avara clausæ
Scrinia gazæ.

Quæ SIGISMUNDI tholus, hospitalis
Ad latus PETRI, tibi dedicatam
Porticum pandit, facilemque cerni
Erigit arcum.

Si tibi præni studio clientis
Regius multo lapis ardet auro:
Si Craci culmen placet, & propinquus
Petra Veveli;

Sic ei magnæ per acuta Famæ
Limpido TRIPLEX fluat AMNIS auro;
Semper illimis liquidoque semper
Dives obryzo.

Sic procellosi vacuus duelli
Vitreo totos bibat ore cælos,
Donec immensum subeat refuli
Numinis Æquor.

CARMEN SECLARE,
DEI MATRI VIRGINI

Incunte anno à nata in terris Sapientia
M DC XLIII.

E VOTO METAPHYSICORUM

Ad metas humanæ Sapientiæ consistentium,

IN COLLEGIO KARNKOVIANO
SOCIETATIS JESU.

In gratiam Condiscipulorum
DECANTATUM.

NEc me Latinis æmula vatibus
Exemit ætas. Tendite Gratia

K

Lyraf-

Lyrasque chordasque, & disertis
 Mane novum recreate plectris.
 Jam nata rorem Lux sitientibus
 Propinat agris: surgite Præfides
 Deæ; *Mariamumque vasem*
 Castalio redimite ferto.
 Non fata Trojæ; non Agamemnonis
 Multo redemptam sanguine lauream
 Cariemus, aut sparsas Achillis
 Busta super tumulosque palmas.
 Tibi, diei *Prodroma*, Thracio
 Interrogatam pectine barbitoni
 Tentamus, attractosque nervos
 Ad tacitam moderamur aurem.
 Tuo; recentis tæritia sæculi;
 Et nexa densis orbita mensibus;
 Expiret in sinu: renatæ
 Hinc iterum remeent Kalendæ.
 Tibi propinquis sanguinibus novum
 Signamus Annum; cum sibi Vagiens
 Infonte sacratum criore
Nomen emit titulosque VERBUM.
 Tibi dicatum; Diæ Parens; AVE
 Quæ narrat horas machina quolibet
 Persolvat ictu; & tær monente
 Quæque dies dabit ære SALVE.
 Utcunque casti nomine Sideris
 Expergefactæ prævia Gratia
 AURORA diceris modesto
 Castius erubuisse vultu.
 Non te Phætetes; non nimio dies
 Extinguit igni. Tu mihi blandius;
 O Virgo, sub meridianis
 Mane refers; Cynosura, flammis.
 Quin & supernæ maxima GRATIÆ
 Dicere MATER; cui vigiles sacrum
 Caput coronavere stellæ;
 Cui famulum sociata cælum

In circularem sidera taniam
 Stellis Planetas dissociantibus
 Coëgit, & bis sex fluentem
 Sideribus cohibere crinem
 Affectat ultrò: cui adamantina
 Pallent supinæ cornua Cynthiæ:
 Et ipsa nequidquam perosa
 Exiniam capitis tiaram,
 Tibi decentes nectere calceos,
 Et virginali non humilem pedi
 Aptare gratatur cothurnum,
 Aquæ tuis melius serenum
 Haussisse plantis. Quid memorem simul
 Tinctas pudici lumine Phosphori
 Fulgere malas; ac honestis
 Tempora subrubuisse flammis?
 Quid ad fluentis syrmata pallii,
 Si quando, Mater, tendis in aureum
 Cæli pavementum, trecentas
 Sub pedibus vigilare stellas?
 Quas ludibundi dextera parvuli
 Hinc inde flexi straminis in modum
 Prehensat; & ridente vultu
 Innocuos tibi monstrat ignes.
 Utcunque nobis diceris Aurea,
 Quam sumptuosis marmora colligant
 Hinc inde gemmis, ô trecentis
 Digna *Domus* supereminere
 MARIA pinnis! seu tibi Cedrinæ
 Auro gravatos tollere fornices
 Certant columnæ; seu per amplas
 Gemma frequens tibi ridet ædes.
 O me beatis postibus additum
 Adscribe vatem! me, **DOMUS AUREA,**
 Stellasque nolentemque cælos,
 Hospitio meliore virgo
 Dignare Mater! si tamen ardua
 Non pœnitendæ **CASTRA** potentiz

Metaris, & rursum **ORDINATA**
 Belligeris acies sub alis
 Dicere? lectum me tibi militem
 Adscisce, Virgo; me tua potinus
 Sub signa, sacratumque Martis
 Auspicium, rigidasque rursum
 Adscribe turmas? non ego proprii
 Parcus cruoris, Nestorios finam
 Impunè grassari; aut caninos
 Sacrilegi fremitus Arii.
 Certus triumphi, certus in obvia
 Calvinianæ monstra proterviæ
 Armabor, instantesque rumpam
 Virgineis acies trophæis.
 Tum post peracti classica prælii,
 Si fors Cadanis **PALMA** vocaberis
 Florens corymbis; ipsa nostrum
 Non humili caput, ipsa vere
 Umbrabis olim; non ego laurea
 Nunquam vetustæ brachia Daphnidis;
 Frondesque Dodonæ, aut dicatum
 Herculeo folium labori
 Desiderârim, si mihi vel Rosa,
 Vel innocentis florida **LILII**
 Hyems triumphales decoro
 Flore velis redimire crines.
 Quin nec molestis horreo tempora
 Sepire spinis, si mihi Lilium
 Exinde surges, delicatis
 Immeritam religare frontem
 Dignata fertis. O radiantium
 Exuberanti lumine vivida
FENESTRA calorum, innocenti
 Digna magis radiare vitro.
O PORTA Cæli! gemmea siderum
 O porta virgo! nobile Regii
ALTARE cultus, quod trecentis
 Gestit Amor cumulare votis.

Quocunque tandem nomine fulseris,
 Tuo quotannis lumine tetricas
 Solabor horas, seu resurgit,
 Seu vetulo labat ore Titan.

Si te Phænetem dixeris: illico
 A tam sacratis torreo ignibus.

Sed dicta rursus diffuenti
 Flas tepidos Cynosura ventos:

Quis ille vero Fons vitreis vocat
 Ad se labellis? quæ salientium

Prœcella lympharum bibaces
 Explicuit sine labe fluctus?

Heu quanta casti me fitis occupat

O Virgo, fontis! da cupido sacrum

Hausisse nectar, sine tu FONDS,

Sive suâ PUTEUS vocaris

Illimis undâ: non ego garrula

Apollinaris flumina Pegasi

Vovebo, si vivacis undæ

Virgineos referabis amnes.

At nunc, tuorum si qua clientium

Te cura tangit; pulchra volucris

Protende tantisper Favonis

Lora, super bijugesque pernix

Ascende ventos: te juvenum frequens

Suppirat ordo; te vigilantibus

Aræ lucernis, supplicisque

Ingeminat pia flamma ceræ.

Tibi, *Modorum* gloria, Lesbios

Gratante plectro colligimus modos;

O Mater, Æternum administro

Digna Modo genuisse VERBUM.

Hic, quâ mitrato vertice celsior

Tibi supinis cornibus annuit

AGNUS, superstitesque nobis

Auspicio potiore Colchos,

Crispumque Phryxo non minor æmulo

Suspendit aurum: quâ tibi subditæ

Lassantur arx : & digniora
 Herculeo monumenta furto.
 Qua grata doctæ pænia Palladis
 KARNKOVIANIS manibus assidet,
 Udxque deplorant Camænxæ
 Præsulei cineres sepulchri:
 Quæ præfidentis Arx *Sapientix*
 Inter minores summa *Scientias*
 Ediçta dispensans, Lecheam
 Non dubio ciet ore pubem.
 Quam ponè flexo cernua vertice
Natura adorat; cui capitis minor
 Se spontè submittit *Mathesis*,
 Et *Logica* genius Minervæ.
 Huc, increatæ quæ SAPIENTIÆ
 Mater vocaris, virgineos age
 Molire currus; huc vel ipsa
 Te queruli vehat aura voti.

QUIES POST LECTIONEM
 THEOLOGICAM.

AD PEDES

VIRGINIS MATRIS
 PUERUM JESUM
 AMPLEXANTIS.

O DE LXXXVII.

Fessus Theologi disidiis fori,
 Hic ad virgineos me jacio pedes;
 Mitis somne veni, clausaque languidis
 Adhuc lumina palpebris.

Alternæ

Alternâ vegetum stat requie caput :
 Et se interposito mens fovet otio.
 Nil durat nimium. Tensâ diu fides
 Plectrum deserit & manum.

O qui Liligero virginis in sinu
 Blandum pupe cubas, tu mihi languida
 (Virgam Mercurii temno) oculi vitra
 Dulci sparge papavere.

Junonis dubio somniet in sinu,
 Quem Fortuna juvat. dum mihi tutior
 Affusum dominos virginis ad pedes
 Somnum conciliet quies.

AD

REMIANUM FESTIUM.

De suis scriptis, eorumque publi-
 candorum morâ.

O D E LXXXVIII.

CUr diu tantis, Remiane, curis
 Opprimor, quaris : quoties minores
 Ingenii partus minus expetitæ
 Commodo luci;

Sepe *Cunctator*, nimiumque tardus
 Audio vates : mihi sæpe dicis
 Vera *TESTUDO* digitos, & ambas
 Possidet ulnas.

At nec à tantis monitus querelis
 Occupo tardas magis ipse pennas ;
 Et citum nasci gravibus calorem
 Tardo lituris.

Ante maturis mea charta canis,
 Ante depontano adolescat ævo ;

K. 4

Ante

Ante versetur, crucitata donec

Cura senescat.

Non ferunt longam properata lucem.

Temperat nostrum Maro dux calorem,

Perque bisseños vigilata quondam

Thebais annos.

Fædum in Parnasso monstrum,
turpis inter Poëtas invidia.

O D E LXXXIX.

O Nata pulchras inter adoras,

Lætum tuentis prodigialior

Propago famæ ! o in decoris

Progenies malè nata cunis !

O laureorum blatta cacuminum

Profana, fæti non populariter

Proles Honesti ! dicta quondam &

In mediis habitasse cælis.

Enate multis Livor in ædibus,

Adulte multis. te sibi disparem

Inter Planetares ruinas

Dius Honor genuisse partum

Narratur olim. Te per & inclytas,

Et si impotentes stare pedes, manus

Juaret heroum tiaras,

Et solida monumenta famæ

Impunè reptasse ; ac mediis super

Mavortiorum culminibus Ducum

Hæfisse passim ; per suasque

Se se iterum recreasse mortes.

Quis ille ? verò (pro superum fidem !)

Quis ille tandem per medias tui,

Apollo, Parnassi nivales

Se genius graviore passim

Incestat aurá. quæ furia impio
 In eruditas serpere lauras
 Luctatur ausu ? quæ sacratas
 Aonidum populata frondes
 Se pestis infert ? quam macies propè,
 Pallorque fædis pingitur in genis,
 Horrorque, qui frontis serenos
 Inciliis sepelivit ignes?
 An & scelestum, sit licet innuba,
 Thalia partum jure stupentibus
 Effudit astris ? proh vetustæ
 Excidium, interitusque famæ!
 Sic & sacrati culmen Apollinis
 Infame passim corripuit nefas.
 Ipsosque jam passim Poëtas
 Livor edit spoliūque laudis.
 Ille excubanti Dædalus impete,
 Perjura nostris laudibus impulit
 Do labra; quæis parvas videri,
 Pergit adhuc tenuare laudes.
 Vel si supremi gloria nominis
 Nolit dolari, protinus horridam
 Se volvit in nubem, & latentes
 In nebulis tetricoque fumo
 Celare laudes pergit, & impias
 Inhalat umbras: hinc meritis frequens
 Se vesper infudit trophæis,
 Hinc vetulæ periëre laudes.
 At, si sacrati restat adhuc amor
 Collis Poëtæ, si vice consonâ
 Æterna magnorum vocamur
 Posteritas sobolesque Divum:
 Si dius omnes altius impulit
 Apollo vates; pellite perfidam
 E valle Permessi, aque castis
 Invidiam prohibete Musis.

AD

FELICEM GEORGIUM.

Christophori Baldovini Ossolinski Pala-
tinidæ Sandomiriensis, Stobnicensis
Ropezycensis &c. Capitanci filium.

O D E X C.

Sunt quos patricii stemmata sanguinis,
Et consanguineæ symbola gloriæ
Ignavos faciunt: qui patrium decus
Cunis intumulant suis,

At tu Sarmatidæ fax nova climatis,
Fax Ossoliniis addita fascibus,
Nunquam propositi nominis immemor
Magnis passibus emica.

Seu te belligeræ circulus orbitæ,
Inter Sarmatici fulmina prælii,
Ac immersa suis spicula cædibus
Et mistos gladiis globos.

Sæu Bellona truci percita classico
In conferta suæ præta Podoliæ
Invitat, rigido fortis acinace
Latas ibis in areas.

Et de Tartaricis vulneribus tuum
Implebis gemino nomen anhelitu:
Nec parcus proprii sanguinis hosticum
Totis viribus hauries,

FELICEMQUE tibi te fore dixeris.
Si fors pro patriæ finibus arduum
Fati amplexus iter magnanimo frequens
Vulnus nomine sarcies.

Hic

Hic post emeriti classica praelii,
 Ac absterſa levi vulnera ſpongiæ,
 Infundes clypeis vel tibi proximo
 Feſſum corpus in aggere.

Post hauſtaſque gravi de galea nives,
 Eviſtamque famem, latior ardua
 Ad ſuprema novæ culmina gloriæ
 Fauſtis ibis Eteſiis.

Quod ſi paciſeræ Palladis atria
 Marti prætulero: protinus huc, ubi
 Sudor Pieriis præſluit arcibus,
 Pronos curre per aggeres.

Hic gentilitiæ prodigus ASCIÆ
 Cæſas de viridi culmine laureas
 Doctâ fronte ferens, ſertaque fortibus
 Immiſcebis adoreis.

Et junctas patriis Faſcibus Aſcias
 Doctâ lege jugans conſiliis Patrem
 Effinges, patriæ lapſaque propriæ
 Siſtes ſceptra periculo.

Tunc conſerta ſuis roſtra curulibus
 Diſtractumque gravi diſſidio forum
 Leni voce tenens Herculis aurea
 Stringes pectora compede.

Vel ſi fædifragi Cynthia Concani
 Armatoſ Geticis enſibus Ædonas
 In nos impulerit; prælia, & aſperæ
 Suadebis juga gloriæ.

Tunc & non vacuo nominis omniæ
 FELIX à Lechicâ gente vocaberis,
 Et patrum decus, non popularia
 Doctus vincere nomina

At nunc cum teneræ vincula Faſciæ
 Plexas non humili ſtamine dexterâs
 Infanti cohibent, creſce volentibus
 Felix progenies Diis.

Creſce

Cresce ò magnanimo dignus Avo Nepos,
 Primis ingenuam fletibus indolem
 Confessusque Patrem; cresce novas tuo
 Spes cum nomine nutriens.

In eos qui exoticis ac inusitatis
 nominibus delectantur.

O D E X C I.

AT ò Polonæ quisquis amicior
 Virtutis hæres, projice barbaros
 Ritus, peregrinumque nomen
 A Lechicis prohibeto fastis.
 Nam cur Latino Scipiada minor
 Victoriosæ symbola gloria
 Innadit, & sublimiores
 Romulei titulos Quirini;
 Qui militaris parciore indolis
 Paterna quondam tela Decembribus
 Exussit in focis, & altas
 In stimulos humilemque stivam
 Coëgit hastas? dum tenui manu
 Sulcans paterni jugera prædii
 Fodit reluctantem juvencum,
 Et patriis secat arva pilis.
 Ac pro revicti verticibus Getæ,
 Aut Tauricani milite Conçani,
 Prosternit imbelles aristas;
 Hæcque sua tegit arva strage.
 Alter furenti percitus impetu
 Iræque largus, mitibus asperos
 Confundit Augustis Nerones,
 Et veterem crepat ore Numam.
 An & ferarum (prò Patriæ pudor!)
 Indigna nobis nomina fingimus,
 Pardisque commissos Leones
 Ingenio exprimimusque factis?

At

At ô Polonæ si quis amor rei,
 Ignota nobis nomina patriis
 Delete de fastis, Quirites,
 Et vetêres renovate ritus.
 Hic acer ensis, ac gladii, arduis
MIECISLAORUM nomina dexteris
 Interpretetur, & redemptam
 Belligero paret ense famam.
 Alter, regendæ laudis idoneus,
 Potensque famæ, moribus exprimat
 Nomen **VLADISLAI**, sciatque
 Certa suæ dare jura laudi.
 Hic non inani nomine sedulus
PREMISLAORUM se genio ferat
 Illustrem; & inclinata quondam
 Consiliis animisque sistat
 In se ruentis culmina patriæ
 Infractus Atlas. Hic **LECHUS** audiat,
 Hic **LESCO**, nobilisque **PIASTUS**;
 Hic Lechico **ZEMOMISLUS** olim
 Illustris auro. Si veterum tamen,
 Quos densiori fusa volumine
 Caligo, gentilisque ritus
 Immemori sepelivit urnâ,
 Pudet Parentum: sunt alii tibi,
 Polone, fasti; & vel Latios super
 Inscripta colles, vel Pelasgis
 Nomina nobilitata faxis.
 Quæ vel professâ conspicuus fide,
 Vincens aperto lilia pectore
 Candor fatetur; vel refusus
 Purpureo cruor ambit ostro.
 Sunt sacra quondam, sunt merito **Lechi**
 Recepta cælo nomina; sunt quibus
 Servata libertas, & auro, &
 Supplicibus vigiles lucernis
 Accendit aras; hinc tibi faustius,
 Olim futuris danda nepotibus,

Polone, non vanum futuri
 Nomina suppeditabit omen.
 Hinc nata proles, non vacuum sui
 STANISLAORUM nomen; & intima
 Bene apprecantis ominetur
 Vota spei, similesque Patrum
 Promittit ausus; queis ubi grandior
 Ætas virilem fuderit aleam,
 Patrisque patriæque certâ
 Laude decus, pretium famæ
 Non otiosis asserat ictibus,
 Invictus hæres. hinc alius tibi
 Assurgat ALBERTUS, Polonæ
 Gentis amor, patriæque florem
 Vel FLORIANI nomine præferat;
 Vel indecõri fæderis otia
 Rumpenda promittat, vocandus
 Non humili CASIMIRUS æstro.

SUMPTUOSUS
 MODERNI SÆCULI
 MENSARUM
 AC
 CONVIVIORUM
 APPARATUS.

O D E X C I I I .

Gulæ magistrum persequar, Musæ, scelus.
 Ultore Vates carmine.
 Ventrinè tantum vivimus? Mystæ gulæ,
 Voracitatis Præsules:

Sordens

Sordent sub axe patrio natae dapes ;
 Avita sordent fercula.
 Et ni macello farciatur Indico,
 Fames superba murmurat.
 Cupediarum quidquid aut Phasis fovet,
 Aut dives Oriens educat,
 Totis ematur censibus : nec annuo
 Crumena parcat censui.
 Multisque patinas aestimatas millibus
 Dives culina praebeat.
 Et tota paucis laticibus patrimonia
 Infanus impendat nepos.
 Centum coquorum dapniles exercitus
 Uni Dynastae militant.
 Strepunt culinæ ; fumus obfuscatur diem.
 Aetnae favillas crederes :
 Trojamque rursus ; & suis captum dolis
 Fumare rursus Ilium.
 Immugientum hinc fervet ollarum coloris,
 Illinc ahenorum agmina.
 Hastata veruum stridet hinc & hinc phalanx,
 Mille legiones lancium.
 Pippire volucres ; garrulosque posthumo
 Stridere gutture anseres,
 Et quidquid igne pinfitur Vulcania
 De plebe , censes queri.
 In quaestionem turdus ; & perdix gemit,
 Raptumque Phœnicopteri
 Quidquid savori servit. acta in equuleum
 Omnis ferarum copia.
 In jus vocati taurus ; & lepus pyræ
 Adjudicantur ignæ.
 Alter Prometheus cervus explodit jecur,
 Exenterantur bubali
 Tortore ferro. dama carnifice rotâ
 Torretur Ixion merus.
 In innocentes sæviunt cultri feras,
 Fera necantur & feris.

Apros molossi lancinant ; aves , aves
 Gulæ voracis victimas ;
 Et ni suorum purpuretur sanguine ,
 Hero ferina non sapit.
 Mox pharmacorum prodigâ fluens manu
 Exoticorum copia
 Inundat ollas : advenæ Tmolo croci
 Pretiosâ inaurant flumina.
 Armantur apri pipere : amaris dulciâ ,
 Ludunt amara dulcibus.
 Ac evoluti cinnamorum cortices
 Adusque pulverum nihil ,
 Molles arenâ divite inscribunt notas ;
 Limbosque circumsepunt.
 Hinc Canarino saccarum ridet gelu ,
 Extrema rident lancium ,
 Nivesque circum , circum & hyemes albicant
 Purosque claudunt margines :
 Post fata rursus vitreum natat pecus
 Mellita subter flumina.
 Anserque pigri Nerei quondam accola
 Inter saporis fluctuat.
 Domator alter collis ad morem tumet ,
 Premente pomorum strue.
 Tum tortuosa sumptuoso cochlea
 Inviscerantur hospite ;
 Et quidquid infami Ostreorum gurgite
 Lucrina piscatur Thetys.
 En pavo vitæ medius à morte explicat
 Stellata caudæ lumina.
 Et centum oculois hospites signat comis ,
 Pupilla pennarum aurea.
 At inde saturam provocat famem suis
 Gallina cincta prolibus.
 Gallusque semivir , vel uvens Ardea
 Coo petita litore.
 Anserque Thuscus , & cothurnix Indicæ
 Raptura palmam Phasidi.

Con-

LYR...
 Confess...
 Gai...
 Sentin...
 At...
 H...
 Non...
 Non...
 Falsobol...
 Hælis...
 Lances...
 Turcia...
 Trabel...
 Suspirio...
 Anhe...
 Farjur...
 Ad...
 Tuentur...
 Pac...
 Oculis...
 Ocul...
 Siltun...
 Et...
 Senex...
 Crebr...
 Quo...
 Redu...
 Et...
 Heter...
 Oppugn...
 Ac...
 E...
 Longo...
 Præ...
 Læque...
 R...
 Tenu...

Confusa centum ferculis (Ollam vocant
 Gulæ sacrifæ putridam)
 Sentina planè nausæ, & famis scætet
 Infame diverforium.
 At cum supinas vestit mensas labor
 Discriminatis orbibus,
 Mox resluentum, & diffuentum plurima
 Nant bajulorum examina.
 Dapum procella, nimbus & mappas procul
 Fastidiosus opprimit.
 Mensas paropis subditas latè premit;
 Lances superstant lancibus.
 Turriga crebris mappa consurgit jugis,
 Trabesque patinis territat.
 Suspiriosus ingemit venter, satis
 Anhela clamant viscera:
 Farcitur usque, sed tamen satur fames,
 Ad usque fundum nausæ.
 Tuentur ora, nausæat ventris tumor;
 Pascuntur epulis lumina.
 Oculisque dentes invident; & dentibus
 Oculi voraces exprobrant.
 Sistuntur argento interim graves scyphi,
 Et militares amphoræ.
 Senexque Bacchus, seculare dolium
 Crebro reliccans congio
 Quo cum recedens perpluit se Phosphorus,
 Redux stupescit Hesperus.
 Et cras relinquens Indicum Phæbus torum
 Hæsterna ridet pocula.
 Oppugnat alter alterum scyphus scyphum,
 Ac vitra respondent vitris.
 Et cœu micantem cæteræ Phæbum faces
 Longo sequuntur ordine;
 Prætoræ vitra cantharo mensas premunt.
 Lateque mappas obfident.
 Ripis stupescit aureis se se merum,
 Tanto superbum margine,

Compendiosus unicâ ridet Lyæus
 Se se intueri vineâ.
 Jam tunc Falerni non eget solis Pharo,
 Calena temnit jugera.
 Jam tunc Faliscos deserit libens cados,
 Rubrasque Cypri vineas.
 Coumque temnit; temnit & Tmoli caput
 Flavasque Cretæ glareas.
 Glebas pinguis Massici mittit manu,
 Consortiumque Synnadæ
 Vitis superbus; in gelu gemmæ cayo
 Purisque stagnat balneis.
 Centum salutes quisque præbicit; bibit
 Quisquam salutesque totidem.
 An mersa tantum cantharis natat salus
 Siccos perosa margines?
 Sapit nec unquam ni fit ampliâ prodigo
 Condita vino gratia?
 Jam naufragatur animus; & plantæ labant,
 Diluta languent viscera.
 Stupet cerebrum; sed caput ducit choros.
 Vinum loquuntur lumina,
 Vinoque stillant; tota mens vino madet,
 Caduca fallit tibiâ.
 Deliberanti stet ne, num cadat, pedi
 Incurva cervix annuit.
 Reciprocantes & dubii planum pedes
 Super pavimentum narant.
 Errat loquela, lingua titubat, nant manus;
 Eclipticique stant dies.
 Tum sinistra turpi classicum canunt joco,
 Fædosque provocant sales:
 Et in verecundis socia verbis comes
 Miscetur impudentia.
 Rauca peritum tibiæ citant pedem
 Gyrare molles circulos.
 Itur per ulnas, manibus adnæxæ manus;
 Fulsam ingemit cænaculum.

LYRICUM
 Methæis ipsi del...
 Sphæris ang...
 At ô Averna...
 Vitis...
 Abilit...
 Si...
 Mar...
 ô dara Bellom...
 Hæ...
 Et...
 Alia...
 At...
 per Gelonos...
 Tepente...
 sub hospitali...
 Favente...
 Elusa...
 Et...
 Haustusque...
 Illimis...
 Scitum fugavit...
 Simulque...
 Fome ex eodem...
 Commur...
 Viridisque...
 Herbaque...
 At lætus aron...
 Quæ...
 Ehippique...
 Mordet...
 Spectante celo...
 Propinat...
 Mox cum severa...
 Tonante...
 Totus...
 Scilicet...
 Alter...
 Babus...

Mathesis ipsa, sed carens puncto, rotas
 Sphærasque pangit, crederes.
 At ô Avorum quisquis immunes geris
 Vultus decusque Patrium;
 Absiste circo: dedecent chori viros,
 Et fæminales circuli.
 Martis cruentus circus invitat viros.
 Ac dura Bellonæ orbita.
 Hic hic parentem masculus quondam chalybs,
 Hic entheata pectora,
 Addicta famæ negligunt ipsam famem,
 Ac erudita fercula.
 Sed per Gelonos postquam arietatum est choros,
 Tepente Thracum sanguine;
 Sub hospitali populo, vel esculi
 Favente textilis domo,
 Elusa patinis vilibus cessit fames,
 Et rusticano prandio;
 Haustusque galeâ præfluentis rivuli
 Illimis ac purus latex
 Sitim fugavit; dum cavâ miles manu,
 Simulque potat cornipes
 Fonte ex eodem: Utrique communis scyphus,
 Commune currit poculum.
 Viridesque mensas sutilis cespes soli,
 Herbæque mappas exhibent.
 At lætus atrum hâc gerit panem manu,
 Quâ tela miles gesserat;
 Ehippique membra commendans rudis
 Mordet polentæ segmina.
 Spectante cælo, sole ridente, & volâ
 Propinat alter alteri.
 Mox cum severas pugna sufflari tubas
 Tonante iussit classico;
 Todus choreis aptior manui manum
 Scutisque scuta conferit.
 Alter supino, dum capit fessus cibum,
 Bæbus solutis, vomere,

Libuffa Regem dum sibi cælebs virum,
 Equo subarrhat prædromo,
 Regnum colonus rusticas inter dapes,
 Pretiosa rifit fercula.

Illamque, quam nos mitibus pomis gulam
 Mensâ secundâ ludimus,

Lusit coronâ, sponte dum fasces subit
 Stiva, & lacerna purpuram.

I, perge, quisquis divitem nutris gulam.
 Nec tale spera ferculum.

Nam si Neronis æmularis prandium,
 Cœnam æmulabere Claudii.

